

NEAUTORIZIRANI TRANSKRIPT
24. SJEDNICE DOMA NARODA PARLAMENTARNE SKUPŠTINE
BOSNE I HERCEGOVINE,
održane 21.5.2004.godine, s početkom rada u 10,15 sati

PREDSJEDAVAJUĆI
MUSTAFA PAMUK

Poštovani delegati, vaše ekscelencije, poštovani gosti, predstavnici sredstava javnog informiranja, sve prisutne pozdravljam i želim srećan rad ovoj skupštini.

/INTONIRANJE HIMNE/

Na sjednici je prisutno 15 delegata, iz bošnjačkog naroda 5, iz hrvatskog naroda 5, i iz srpskog naroda 5.

Za 24. sjednicu predlažem sledeći dnevni red:

1. Delegatska pitanja i odgovori;
2. Zapisnik 22. i 23. sjednice Doma naroda;
3. Izbalansiranoost kadrova u institucijama BiH
4. Plan rasporeda sjedišta institucija Bosne i Hercegovine;
5. Informacija o sudbini 46-oro djece štićenika Dječijeg doma "Ljubica Ivezić" odvedenih iz Sarajeva u Italiju 1992. godine;
6. Izvještaj Zajedničke komisije o nastojanju za postizanje sporazuma o indentičnom tekstu Zakona o policijskim službenicima BiH;
7. Potvrđivanje liste kandidata na generalske pozicije u institucijama odbrane BiH;
8. Zahtjev Vijeća ministara za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača po hitnom postupku u skladu sa članom 99. Poslovnika Doma naroda;
9. Prijedlog zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine – prvo čitanje;
10. Prijedlog zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine – prvo čitanje;
11. Prijedlog okvirnog Zakona o zalozima – prvo čitanje;
12. Prijedlog zakona o osnivanju Kompanije za prijenos električne energije – prvo čitanje;
13. Prijedlog zakona o osnivanju nezavisnog operatora sistema za prijenosni sistem u Bosni i Hercegovini – prvo čitanje;
14. Zahtjev za razmatranje Prijedloga zakona o dopunama Zakona o carinskoj tarifi Bosne i Hercegovine po članu 100. Poslovnika Doma naroda;

15. Informacija o izdatim dozvolama za izvoz/uvoz naoružanja i vojne opreme u 2003.god.;
16. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Prvog amandman sporazuma kreditnom sporazumu između Bosne i Hercegovine i Evropske banke za obnovu i razvoj;
17. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Drugog amandman sporazuma kreditnom sporazumu između Bosne i Hercegovine i Evropske banke za obnovu i razvoj;
18. Davanje saglasnosti za ratifikaciju sporazuma između Bosne i Hercegovine i Švajcarske Konfederacije o unapređenju i recipročnoj zaštiti investicija;
19. Davanje saglasnosti za ratifikaciju sporazuma o znanstveno-tehničkoj saradnji između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vijeća ministara Srbije i Crne Gore;
20. Davanje saglasnosti za ratifikaciju sporazuma između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vijeća ministara Srbije i Crne Gore o povratku izbjeglih lica iz Bosne i Hercegovine i Srbije i Crne Gore.

Dakle, ovo je dnevni red. Otvaram raspravu o prijedlogu dnevnog reda. Javlja li se neko za riječ? Ima li izmjena i dopuna na prijedlog dnevnog reda? Konstatujem da se niko ne javlja za riječ i stavljam dnevni red ovako kako je pročitao na usvajanje.

Ko je za ovakav dnevni red?

Hvala lijepo. Dakle, usvojili smo dnevni red sa 14 za i 1 suzdržan. Primjedba koju je uputio gospodin Šiljegović da nema svih materijala u ovom momentu, ja mislim da su neki kuršlusi i raspraviti ćemo po tačkama pa ćemo vidjeti. Meni je žao ako se to desilo. Hvala lijepo.

Ad.1. Odgovori na delegatska pitanja

Odgovore na delegatska pitanja dobili su gospodin Boško Šiljegović, gospodin Anto Spajić i gospodin Tomislav Limov. Pa istim redom pitam kolege jesu li zadovoljni sa odgovorima na poslanička pitanja? Gospodin Šiljegović, izvolite.

BOŠKO ŠILJEGOVIĆ

Gospodine predsjedavajući, uvažene kolege, dame i gospodo,

Ja sam prošli put dobio odgovor na poslaničko, odnosno delegatsko pitanje od CRA Agencije i, s obzirom da se radilo o jednom širem odgovoru, ja sam zamolio da u jednoj od narednih sjednica dam svoje primjedbe.

Primjedbe na odgovor CRA Agencije.

1. CRA je samostalna upravna organizacija, kao što i sama navodi u svom odgovoru, ali ne poštuje ni jedan zakon države BiH. U samom odgovoru u trećem poglavlju navodi da se Zakonom o ministarstvima i drugim tijelima uprave odnosi na sva ministarstva i sve upravne organizacije, ali samo na njih ne. Da se navedeni zakon odnosi na CRA, potrebno je pregledati dopise Ministarstva pravde od 9.7.2003. godine, pod brojem 011239/03 gdje se u poglavlju IV stav 2. tačno definisano šta moraju uraditi konkretno samostalne upravne organizacije, kakva je CRA.

CRA, također ne poštuje ni Zakon o državnoj službi, što će biti objašnjeno u odgovoru na pitanje broj 2.

U pitanju broj 2. stoji, da ne poštuje Zakon o državnoj službi dokaz je odgovor Agencije za državnu službu od 8.4.2004. godine, broj 05342471/04, koji vam dostavljam u prilogu.

Kada je Savjet ministara usvojio unutrašnju organizaciju i sistematizaciju radnih mjesta za CRA, kao za ostala ministarstva i upravne organizacije, dakle, za CRA nije nikada usvojena ova unutrašnja organizacija i sistematizacija. Njihov interni pravilnik je praviljen prema zaposlenima, a ne prema odluci Savjeta ministara od 6.5.2003. godine, gdje su tačno definisana načela i poslovi osnovne i pomoćne jedinice.

Materijal broj 3.

Upravo iz tih razloga što su tako pravili takvu unutrašnju organizaciju koju niko nije verificovao i imao situaciju da nabrojana zanimanja u mom pitanju i izvršioци koji su sa tim zanimanjima obavljaju odgovorne funkcije u CRA-u, također je trgovac zamjenik direktora finansija, a magistar hortikulture direktor spektra za emitovanje.

Pod 4.

Tačno je da Ustav BiH, član 9. stav 3. definiše njihove navode u odgovoru na pitanje broj 4. ali je isto tako tačno da zaposleni u državnim institucijama moraju predstavljati narode BiH, prema posljednjem popisu stanovništva. Kakva su to zapošljavanja na osnovu stručnih sposobnosti i radnog iskustva, kao što sam već rekao najodgovornije poslove obavljaju nekvalifikovani izvršioци, a, evo sada ću navesti da pitanje monitoringa vrlo osjetljivo pitanje, na osnovu kojeg su mnogi izgubili dozvole za emitovanje obavljaju mašinski i administrativni tehničar, a ne iskusni novinari koji poznaju etiku novinarstva.

Pitanje broj 5.

Nije u pitanju kriterij koji je primijenjen. Tačno je bilo da je bio jedinstven, ali je u pitanju subjektivna ocjena nestručnih ljudi koji su vršili ocjenjivanje programa tehnike i finansija. Sem toga, ocjenu finansijske sposobnosti može vršiti samo finansijska policija, a ne regulatorni organ, kao što je CRA.

Sa odgovorom na moje pitanje broj 6 sam zadovoljan i na moje pitanje broj 7. ponovo je dat uopšten odgovor bez suštine. Sluština je u tome da pojedini emiteri mogu bez problema dobiti bilo gdje i bilo kada radio i tv kanal, a da pojedini, naročito iz srpskog entiteta ne mogu nikako. Da se sada ne upuštam u to kako su pojedine frekvencije, koje su koordinisane 1971. godine u Ženevi, izvlači iz srpskog entiteta i dodjeljuju bošnjačkim stanicama na granici entiteta.

Sa odgovorom na pitanje broj 8 sam zadovoljan. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Šiljegoviću. Ja pozivam gospodina Antu Spajića.

ANTO SPAJIĆ

Gospodine predsjedatelju, štovane dame i gospodo, ja vas sve nazočne pozdravljam. Ja na postavljeno pitanje koje sam dobio odgovor, dobio sam ga u vidu zapisnika sa sporne sjednice i ja nisam zadovoljan. Mi znamo kako se može sve zapisnik napraviti i prema tome, apsolutno nisam zadovoljan sa tim dogovorom kojeg sam ja dobio. Ja ne znam da li je taj pisani materijal, odnosno zapisnik adekvatan, samo transkript koji je snimljen tog momenta kad je trajao sastanak. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepa gospodine Spajiću. Ja pozivam gospodina Tomislava Limova.

TOMISLAV LIMOV

Uvažena gospodo predsjedatelji, kolege izaslanici, cijenjeni predstavnici Vijeća ministara i ostalih institucija Bosne i Hercegovine, dame i gospodo predstavnici međunarodne zajednice, sredstava javnog informiranja, pozdravljajući vas sve zajedno, želim reći da sam kao rijetko kada zadovoljan sa odgovorom na moje postavljeno pitanje, prije svega u sadržajnom smislu, jer respektiram zaista napor Vijeća ministara da odgovori na način na koji je to mogla i kao rijetko kada nezadovoljan sam stanjem, koje je evidentno iz odgovora koji sam dobio. Jer je sasvim jasno da ne samo da je ne prihvatljivo da nakon pet i po godina, u stvari danas je ravno pet i po godina, da je potpisan sporazum između BiH i Republike Hrvatske i on, nažalost, nije ratificiran u Saboru Republike Hrvatske.

Evidentno je iz odgovora da ima disonantnih tonova na relaciji Vijeće ministara, Predsjedništvo, prije svega to je evidentno iz onog protokola, koji je prošlog ljeta sačinjen od strane Vijeća ministara, ali, nažalost došlo je do određenog raskoraka i ja cijenim da to nije dobro, nije dobra situacija i nije dobra poruka i nije dobra aktivnost, koja za posljedicu treba imati prije svega rješavanje ovog problema na koje sam ja ukazao i u samom pitanju.

Mislim da bi mi morali imati jednu platformu na bazi koje će se principijelno rješavati sporna pitanja sa nama susjednim zemljama. Tu bi platformu uz participiranje Predsjedništva i Vijeća ministara u njenoj pripremi, trebala donijeti Parlamentarna skupština BiH, to je moje viđenje, posebice u ravni činjenice da sada imamo nakon nedavnih događaja i koraka koji je Republika Hrvatska učinila ka evropskim integracijama, jednu situaciju, a drugu situaciju imamo kad je upitanju naš odnos prema državi koja se zove Srbija i Crna Gora.

Dakle, treba i da smo imali određenu platformu, trebalo bi je na određen način redefiniirati u svjetlu ovoga o čemu govorim. A, kad bi imali takvu platformu, onda bi naša javnost pa i mi izaslanici znali, primjerice, da li su nedavni javni istupi pojedinih dužnosnika oko Luke Bar kao alternative Luci Ploče, zvaničan stav institucija BiH ili je

to samo osobno javno iznošenje, na što, naravno, svaki pojedinac ima pravo ili razmišljati ili zagovarati takva opredjeljenja da li je to osobno razmišljanje pojedinih političara iz aktualne vlasti.

Evo, bilo bi mi drago kada bi se ova situacija iskoristila da se krene u izradu jedne platforme, političke platforme, o kojoj bi raspravljala Parlamentarna skupština i, na bazi koje bi bili zaduženi konkretni organi države BiH, da implementiraju stav ove iste platforme. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodine Limov. Evo, odavde da kažemo, nema više odgovora. Ima li pitanja? Gospodin Filipović.

ILIJA FILIPOVIĆ

Gospodine predsjedavajući, kolege zastupnici, uvažene kolege ministri, predstavnici međunarodne zajednice, predstavnici tiska,

Imao bih jedno pitanje koje bih uputio tajniku Doma naroda, odnosno Kolegiju tajništva Parlamentarne skupštine BiH.

Pitanje je, što su poduzeli, odnosno što kane poduzeti na otkrivanju odgovornih državnih službenika u Tajništvu, u stručnim službama Tajništva Parlamentarne skupštine i utvrđivanju njihove disciplinske, dakle stekobne odgovornosti za curenje informacija iz stručnih službi još dok traje njihova priprema za određena tijela Parlamentarne skupštine?

Naime, radna verzija izvješća istražnog povjerenstva, koje je utemeljio ovaj dom, koja je data na tipkanje, kako bi se našla na sjednici istražnog povjerenstva, osvanula je jutros u jednoj uglednoj tjednoj tiskovini BiH. Dakle, ja zahtijevam da se, sukladno Odluci o organizaciji Tajništva Parlamentarne skupštine i sukladno propisanim disciplinskim mjerama za ovakve stvari koje su ne primjerene za jedan parlament, dakle, sukladno i Pravilniku unutarnje organizacije i unutarnjem ustroju Tajništva, da se utvrde odgovorni zaposlenici, da li su to državni službenici ili namještenici Stručne službe za ovu povrdu radne obveze, a ako to nisu u stanju utvrditi u roku od 15 dana ili do naredne sjedice Doma naroda, tražim od Kolegija Doma naroda da ovom domu predloži mjere prema Kolegiju Tajništva Parlamentarne skupštine u odnosu na ovaj i ranije slučajeve curenja informacija iz stručnih službi Parlamentarne skupštine. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Filipoviću. Osmane Brka ti si se javio, ali ti ćeš kasnije. Gospodine Šiljegoviću. Ne može krivi navod ovo je poslaničko pitanje. Možeš se javiti sa drugim pitanjem. Nema ovdje krivih navoda.

BOŠKO ŠILJEGOVIĆ

Gospodine predsjedavajući, nije u formi pitanja, pošto sam ja predsjedavajući ove istražne komisije, na moju nesreću, jer znam koliko se vremena radilo u toj komisiji, koliko smo dopisa, odnosno upita uputili potrebnim institucijama na nivou Federacije i na nivou države BiH, radi se o jednoj radnoj verziji materijala, koja je data na prevod i kucanje predvod iz razloga što sam ja predsjedavajući Komisije, hoću da to bude na ćirilici, je li, imam pravo i na srpskom jeziku i koja je trebala da se podijeli članovima istražne komisije, to je bio zbir naših zapažanja kroz prispjele materijale, moj, Osmanom i Ilijin i to smo sve skupili i to je jedna verzija, koja je trebala 25. da se razmatra na istražnoj komisiji i, evo, pridružujem se prijedlozima kolege Filipovića, ovo je jedna ružna pojava, da je bilo ko od novinara to meni tražio, ja bih njima dao tu radnu verziju, ili bi ih zamolio da sačekaju tu verziju koja će biti 25. ili će biti 30. na kraju krajeva taj izvještaj Komisije će doći na ovu sjednicu i on će biti transparentan, ali je to jedna ružna pojava, koja se dešava kod nas u Parlamentu, da nam ovakvi, nije to ništa pretjerano, strogo povjerljivo, ja sam spreman novinarima da ponudim i tu radnu verziju i moje stavove po tim izvještajima i Ministarstva pravde Federacije i kantonalnog ministarstva i Suda itd. ali je to jedna ružna pojava koja nam se desila i u tom pravcu pridružujem se prijedlogu i zahtjevu kolege Filipovića, da Kolegij poduzme određene mjere.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Gospodine Brka imate šansu.

OSMAN BRKA

Uvaženo predsjedništvo, uvažene kolege, uvaženi ministri, uvaženi gosti i gospodo novinari,

Ja sam, zaista, dolazeći na sjednicu ovdje sad maloprije čuo od kolega gospodina Filipovića i gospodina Šiljegovića da ima nekakav tekst u Slobodnoj Bosni. I, zaista, sam se zaprepastio, to je radna verzija, koju ja još nisam konačno ni imao u rukama kao komisija nismo je imali u rukama, ona je u štampi. Ne zna se još hoće li članovi Komisije prihvatiti tu radnu verziju ili je neće prihvatiti, ili će je prihvatiti djelimično ili je neće prihvatiti, to mi još ne znamo, jer taj pregled kompletan nama nije došao, a da to curi iz Parlamenta, to je meni stvarno ne vjerovatno. To se ne može dešavati gdje su službe ozbiljne i gdje rade ozbiljni ljudi, to je nevjerovatno i želim da ispravim krivi navod gospodina Filipovića, to njegovom mišljenju to je ugledna novina. Po mom mišljenju to je vrlo neugledna novina, koja se jako malo čita, zbog toga što, upravo ima pamflete, laži, denaliciranje ljudi itd. Ja se izvinjavam gospodinu Filipoviću, ali ne novini.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodinu Brki. Evo, gospodin Hasan Čengić. Je li to delegatsko pitanje?

HASAN ČENGIĆ

To je dopuna delegatskog pitanja, odnosno podrška delegatskom pitanju koje smo ovdje čuli. Ako dopustite gospodine predsjedavajući, prije svega dopustite mi da vas pozdravim.

Dakle, pozdravljam predsjedništvo Doma, uvažene kolege, članove Vijeća ministara, predstavike međunarodne zajednice, javnog informiranja i sve prisutne i želim kazati da podržavam ovo pitanje, jer smatram da je, zaista, konačno vrijeme da pokušamo razumjeti jesmo li ozbiljna institucija ili smo nešto drugo. Razloga zato ima, evo više, među ostalim, ista novina i isti tekst sadrži još jednu neistinu kao što je notorna neistina, da sam ja Hasan Čengić bio član ove komisije o kojoj je riječ, jer ja, jednostavno nisam bio član te komisije, a ovdje kaže da sam bio jedan od najaktivnijih članova. Pozivajući se na neimenovani izvor, koji može biti i to izviješće, odnosno ne može biti, može biti da se neko bavi dopunama tih izvještaja, koji se ovdje prave, pa ih šalje negdje dalje, mogu biti neke ružnije stvari, koje ne bih ja želio da postavljam sada, ali sam uvjeren da ćemo doći u situaciju da ćemo morati pitati da li, dakle, unutar ovog doma i njegovih stručnih i, inače, postoje ljudi koji ne rade za Parlament, nego rade za nekoga drugog, koji ne rade profesionalno nego suprotno profesiji, ili, eventualno da li su naše prostorije ozvučene za potrebe nekih drugih institucija? Ne govorim napament, nego zato što u ovom tekstu sadrži se par rečenica, koje, zapravo nisu nikada nigdje službeno izrečene, a pojavljuju se ovdje. Dakle, radi se o vrlo ozbiljnim stvarima da se uozbiljimo. Mislim da je krajnje vrijeme da se uozbiljimo. Prvi sam bio i ostao zato za transparentnost rada. Ono što mislim ne trebaju se truditi nikakve ni službe ni novine da saznaju to što mislim ja vrlo javno kažem. Prema tome, ne trebaju trošiti ni sredstva ni znanja da saznaju šta ja mislim.

Međutim, s druge strane smatram da ova institucija kao što je Parlamentarna skupština, Dom naroda i njegove komisije moraju imati minimum digniteta zaštite i uvjeta da zakonito rade, da profesionalno rade i da u uvjetima zakonitosti, profesionalnosti i slobode djelovanja, kao i transparentnosti mogu zauzimati svoje stavove i iznositi svoje stavove. Ako neko misli da će ovakvom i drugim vrstama pritiska i manipulacija javnosti i svom povlaštenom položaju u pristupu javnosti, kroz određene medije, izvršiti dodatni pritisak i moći indirektno ilegalno, nelegalno i ne javno formirati javno mjenje i stavove, kako političkih institucija, tako i pravosudnih organa, onda se zato vara. Mi smo imali i imamo dovoljno i osjećaja i samopoštovanja da ćemo braniti naše individualne i kolektivne slobode i prava i, iz tog razloga najozbiljnije tražim da se ovo konačno uzme kao povod da se do kraja rasčisti ponašanje svih unutar institucija BiH, a ovaj put vrlo konkretno, dakle, službi koje opslužuju rad Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodine Čengiću. Za riječ se javio i tajnik Doma naroda. Izvolite gospodine Tajniče.

JADRANKO TOMIĆ

Ja bih molio da samo malo pojasnite, šta tražite od Kolegija Tajništva Doma naroda. Ja se bojim a Kolegij Tajništva neke stvari ne može uraditi, jer bi to izašlo iz okvira njihovog domena. Evo, što je gospodin Čengiđ spomenuo prisluškivanje i sve to, mi možemo samo u okviru službe da vidimo ko je što od uposlenih, eventualno uradio, odnosno nije uradio.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Ako ćemo uvažiti stav gospodina Čengiđa i ovo što je on govorio, govori, dakle samo da se Tajništvo zabavi pianjem gospodina Filipovića. Hvala lijepo. Imamo li dalje pitanja? Gospodin Osman Brka ima poslovničko pitanje, pa izvolite, delegatsko.

OSMAN BRKA

Uvaženo predsjedništvo, uvažene kolege, imam pitanje za predsjedavajućeg Ministarskog vijeća, za ministra sigurnosti BiH, za ministra sigurnosti Federacije BiH i ministra sigurnosti Hercegovačkoneretvanskog kantona. Šta su uradili organi navedenih institucija u otkrivanju i kažnjavanju počinilaca kamenovanja bošnjačke djece, koja su bila na ekskurziji u Neumu 5.3.2004. godine, kojom prilikom su povrijeđene Berina Hajdarević i Amila Šehović, kojima je pomoć ukazana tek u Mostaru? Želim odgovor odmah ili na prvoj idućoj sjednici. Ovo je vrlo aktuelno i nama se ovakve stvari dešavaju, mi ih pomalo zaboravljamo i ja ne bih htio da doživim, a siguran sam niko ovdje prisutan, ni jedan građanin BiH da se ponovi slučaj koji se desio u Banja Luci prije tri godine, kada je kamenovan Murat B... koji je umro tom prilikom i niko zato nije odgovarao, evo opet nekakvo kamenovanje. Zna se šta je. Ja molim odgovorne službe da nam podnesu izvještaj šta su poduzele. To nije došlo samo od sebe. Ko stoji iza toga, ko supoćinioci i šta je urađeno po tom pitanju? Hvala vam.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodine Brka. Jadranko izvoli. Ja mislim da smo iscrpili ovu, gospodin Neimarlija izvolite.

HILMO NEIMARLIJA

Gospodo predsjedavajući, kolege, gosti,

Od predsjedništva Doma, tražim odgovorn na pitanje. Ko je odgovoran za izgled Parlamentarne skupštine i ko treba izdati nalog za uklanjanje katanca, lanca i daske sa lijevih ulaznih vrata na zgradi Skupštine Bosne i Hercegovine? Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Ima li još kolega koji žele postaviti pitanje? Ja ću ovom prilikom apelirati na Vijeće ministara da ažurira svoje poslove na odgovorima na delegatska pitanja, jer u istinu ima jako mnogo pitanja na koja po nekoliko mjeseci čekamo odgovor

i stiće se dojam da ministri iz Vijeća ministara ne žele takvu suradnju sa ovim domom i ja mislim da će to biti jedan od bitnih ukoliko se ovo nastavi i dalje, da će to biti jedna od tema o kojoj će ovaj dom raspravljati, kad je u pitanju rad Vijeća ministara. Volio bih da, evo, ovo znaju kolege u Vijeću ministara i zaista ćemo u narednom periodu posvetiti malo više pažnje ovim odgovorima i odnosu sa Vijećem ministara. Hvala vam lijepa.

Ad.2. Zapisnik sa 22. i 23. sjednice Doma naroda

Zapisnik ste dobili. Oba zapisnika, obzirom da su skupštine održane u kratkim rokovima, evo oba zapisnika su gotova u isto vrijeme. Ja pitam poslanike imaju li nekih primjedbi na zapisnike? Koliko vidim niko se ne javlja za riječ. Stavljam na glasanje, odnsono na usvajanje zapisnik sa 22. sjednice.

Ko je za? Ko je za zapisnik sa 22. sjednice?

Hvala lijepo.

Dakle, jednoglasno je usvojen zapisnik sa 22. sjednice.

Sad stavljam na glasanje zapisnik sa 23. sjednice Doma naroda.

Ko je za taj zapisnik?

Hvala lijepo. Jesmo li jednoglasno? Hvala vam kolege.

Ad.3. Izbalansiranost kadrova u institucijama Bosne i Hercegovine

Očekujem izvještaj iz Vijeća ministara. Izvolite.

PREDSTAVNIK VIJEĆA MINISTARA

Gosp. Ivan Ćosić

Gospodine predsjedatelju, uvaženi izaslanici,

Meni je žao što danas nema izvješća o izbalansiranosti kadrova u ministarstvima i drugim tijelima institucije BiH, koje je ovaj dom zadužilo Vijeće ministara na 20. svojoj sjednici. Razloge ću ukratko iznijeti ovdje i zamolit ću uvaženi dom da prihvati ove razloge unaprijed i da će vrlo brzo, odnsono nakon naredne sjednice Vijeća ministara imati potpunu informaciju o ovome. Zašto?

Naime, Vijeće ministara na 50. sjednici održanoj 15.4. o.g. je upoznato sa vašim zaključkom i donijelo je svoje zaključke koje je obvezalo ministarstva i druga tijela da do 25.4. dostavi kompletnu strukturu nacionalnu zaposlenih i sistematiziranih mjesta u svim ministarstvima, odnosno drugim tijelima u institucijama BiH. Zadužilo je Generalno tajništvo da koordinira ove aktivnosti, odnosno da ta ministarstva i institucije dostave Generalnom tajništvu do 25.4. potpune informacije. No, ja sa žaljenjem konstatirao sam i upoznajem vas da do tog roka nitko nije bio dostavio potrebne informacije i onda sam urgenciju poslao da do 10. ostavljajući opet nekakav objektivan rok do 10. ovoga, dostave te informacije po, naravno ovom popisu koji smo napravili, razvrstavajući državne službenike i zaposlenike, odnosno savjetnike kao dodatnu kategoriju u svim ovim tijelima.

Kako pojedini ni do 10. ovoga nisu dostavili te informacije, a da bi bila potpuna informacija u ovom domu, krajnje je, krajnja je urgencija dostavljena do 14. ovoga da nam se svi doista sa punom odgovornošću obrate i da nam dostave te podatke i, evo upoznajem vas da je sa 14. od svih institucija i tijela, odnosno ministarstava smo dobili te podatke. Pripremljena je kompletna informacija, odnosno realizacija vašeg zaključka, no, znate da se na sjednici Vijeća ministara utvrđuju zaključci koji idu prema ovom domu i na narednoj sjednici koja će biti sljedeći tjedan će biti na dnevnom redu realizacija, odnosno izvješće o nacionaloj strukturi i kao takav utvrđen isti dan će proslijeđen biti ovom domu i nadam se da će biti uvršten na narednoj sjednici vašeg doma. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Evo, kolege čuli smo izlaganje gospodina Ivana Čosića, generalnog tajnika Vijeća ministara, ja se izvinjavam što sam propustio priliku da najavim gospodina imenom i prezimenom prije nego što je izašao. Molim da uvažite izvinjenje. Ja bih volio sad da čujem kolegu Šiljegovića, koji je, po osnovu poslaničkog, odnosno zastupničkog pitanja svojevremeno poslovničkom procedurom izdejtvoovao da ovo dođe na dnevni red skupštine, jer to je Kolegij, poslovnička procedura dala mogućnost i to je sad na dnevnom redu. Osjećamo da Vijeće ministara nije stiglo da pripremi ovo u roku, te da bi 14. ovog mjeseca, odnosno juna.

IVAN ČOSIĆ

Samo da pojasnim. Dakle, 14.5. svibnja su dostavili svi tražene podatke i na narednoj sjednici, sljedeći tjedan, dakle, do kraja mjeseca će Vijeće ministara utvrditi informaciju i dostaviti je vama, praktično to je sjednica koja će biti 27. ili 28. ovog mjeseca.

MUSTAFA PAMUK

Evo, da će kraj mjeseca ovo biti u skupštini na dnevnom redu i vršit ćemo raspravu. Ja mislim da je ovo jedna situacija koja se može uvažiti. Ispred Kluba gospodin Radovanović.

VINKO RADOVANOVIĆ

Gospodo predsjedavajući, dame i gospodo,

Cijeneći to što je Savjet, odnosno Sekretarijat Savjeta napravio i, s obzirom da je taj materijal u samom finišu, mislimo da bi ovu tačku trebali da odložimo za sledeću sjednicu, kako bi ranije dobili taj materijal, mogli da ga analiziramo i kvalitetnije se raspravimo za raspravu na idućoj sjednici.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodinu Radovanoviću. Gospodin Čengić se javio za riječ.

HASAN ČENGIĆ

Gospodine predsjedavajući, ja moram kazati da mi je žao da mi danas nemamo priliku da razgovaramo o ovome i žao mi je da nismo uspjeli dobiti cjelovit materijal. Naravno da smatram da je ovo važno pitanje i to ne pitanje oko koga treba praviti problem, nego ga sagledati da bismo nastavili dalje rješavati, da bismo osigurali primjenu ustava, dakle, ustavnost u ovom području, primjenu zakona i realiziranje dogovora. Ipak bih želio da se oko jedne stvari još jedanput dobro razumijemo, prije nego što dođemo na sjednicu, na kojoj ćemo raspravljati. Ja bih zamolio uvažene predstavnike Vijeća ministara da dobro pogledaju kako je definirana tačka broj 3. za danas. To je, izbalansiranost kadrova u institucijama BiH, drugim riječima, među ostalim i nacionalni sastav kadrova u institucijama BiH, koja, dakle, podrazumijevaju od Vijeća ministara tijela institucije BiH, uključujući i Direkciju za indirektno oporezivanje i SIP-u i DGS i Predsjedništvo BiH i Centralnu banku BiH i sudove i Tužilaštvo i CRA, drugim riječima, ja bih zamolio da se oko toga razumijemo, dakle, sve one koji su budžetski korisnici, da ne budemo došli u situaciju da opet raspravljamo parcijalno, da opet razgovaramo o Ministarstvu pravde npr. a nemamo o Ministarstvu trezora, da razgovaramo o Vijeću ministara, koje, na kraju krajeva, ipak najčešće sa nama komunicira i najviše komunicira, a da nemamo informaciju o nekoj drugoj instituciji, koja je institucija BiH. Ja bih, ipak iskoristio ovu priliku da zamolim Vijeće ministara da nam uz ovu informaciju da jednu puno kraću, jednostavniju, ali preciznu informaciju o stanju statistika i podataka o ovom pitanju. Drugim riječima, pozvat ću sve kolege da se podsjetite ili prisjetite kad smo raspravljali o Budžetu, postavio sam pitanje broja zaposlenih u Predsjedništvu, Vijeću ministara, broja koliko toga dana precizno ima na platnom spisku ljudi. Nisam dobio odgovor uz obrazloženje da takav odgovor u tom času ne postoji, ne raspolaže se itd. Rekli smo isto tako da trezor isplaćuje da tezor ima spisak, prema tome, tu nešto ne štima.

Mene sad ovdje zanima nešto drugo i zato bih zamolio da nam u ovaj izvještaj, dakle, ovaj izvještaj dopunite još jednim podatkom. Na koji način se vode personalni i kadrovski podaci u institucijama i šta se čini, šta se radi ili da li se išta radi o tome da se ovaj dio pitanja automatizira, odnosno da se pripreme određeni softveri, koji bi bili osnova baza podataka za ono o čemu govorimo. Jasno je, kad bi postojalo takvo jedno stvanje stvari da nama ne bi trebalo ni mjesec ni sedam dana, nego, vjerovatno od prilike onoliko koliko treba printeru da isprinta postojeće podatke.

Ako to nema, ja bih zamolio kolege da se onda dogovorimo da na narednoj sjednici, raspravljajući o ovom pitanju koje je, definitivno jako važno, dakle, nacionalne zastupljenosti raspravimo i o ovim, možda naizgled tehničim pitanjima, ali važnim pitanjima podrške radu institucija i kvalitetnijoj informatičkoj opremljenosti, odnosno statističko-informatičkoj opremljenosti. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodine Čengiću. Ja mislim da smo i ovaj odgovor iscrpili. Drago mi je da je generalni tajnik Vijeća ministara izravno čuo kako poslanici zamišljaju, odnosno zamišljaju taj izvještaj, to izviješće i ja se nadam da će ovaj dom dobiti željeni odgovor u roku, a sad ću zamoliti kolege da skinemo ovu tačku dnevnog reda, te da je odložimo za narednu skupštinu, odnosno da sačekamo materijale Vijeća ministara. Ja moram sada nešto zamoliti kolege, obzirom da smo dali malo više zadataka objasnili malo više želja nego što je to bilo prethodnim upitom postavljeno da budemo tolerantni pa da kažemo da Vijeće ministara u što kraće, moguće kraćem roku...proširio ovo na jedan ja bih rekao kvalitetniji način traži da ovo bude obrađeno i mislim da je to u redu da se ne spotičemo na tim problemima, imamo dosta drugih.

Pa evo dakle da glasamo za to da se ova tačka dnevnog reda sine sa današnje sjednice i da se stavi na sjednicu kada Vijeće ministara pripremi informaciju o svim budžetskim korisnicima?

Izvolite ministre. Molim vas da čujemo tajnika.

IVAN ČOSIĆ

Ja se ispričavam, ali dozvolite samo formulaciju. Svi budžetski korisnici, ipak Vijeće ministara kao jedan od tijela izvršne vlasti, znači a ukupnoj vlasti jedan od vlasti, mislim da ne može preuzeti, odnosno dobiti takvu obvezu da odgovara za možda podatke koje, evo uzmete vi trebate dostaviti. Malo bi bilo nelogično da vi nama dostavljate te podatke da vas informiramo. Ili nezavisno sudstvo i nezavisna tijela koja su formirana na ovaj način.

Dakle zadržati se na ovoj izvršnoj vlasti, evo gospodin Niko je zamjenik ministra pravde i da li u tom znači pravosuđe i tužiteljstvo obuhvatimo za taj dio dakle Vijeće ministara može u potpunosti odgovoriti i ova zadaća je već pred nama i može vrlo sporo biti ovaj put. Dakle ne svi budžetski korisnici jer malo, moja je sugestija ne mogu.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Čosiću. Evo Čengića. Ima taj trezor koji je kod vas za sve to.

HASAN ČENGIĆ

Dakle nije pitanje trezora, pitanje je jedno drugo. Ovo je Dom naroda Parlamentarne skupštine i ova institucija odobrava budžet. Ova institucija ima obavezu da vodi opću politiku i da prati opću politiku i mi želimo razgovarati o pitanju koje se zove kadrovska politika unutar opće politike. Da bismo o tome mogli razgovarati potrebni su nam cjeloviti podaci. Ako Vijeće ministara iz nekih tehničkih razloga smatra da ne može prikriti određene podatke onda to može učiniti Kolegij ovoga doma.

Međutim, ne vidim niti jednoga razloga zašto se Vijeće ministara ne bi moglo obratiti svim institucijama, a posebno pravosudnim sa zahtjevom da se takvi podaci proslijede Vijeću ministara ili Parlamentarnoj skupštini radi rasprave u Parlamentarnoj skupštini. Dakle u tom dijelu to nije nikakav pritisak na sud, nije mješanje u rad suda. To je jedno drugo pitanje i mi imamo pravo i imamo potrebu da to imamo kao informaciju da bismo mogli o tome raspraviti. Ako nemamo taj dio informacije mi nemamo cjelovitu informaciju i ne možemo imati cjelovitu predstavu, pa prema tome ne možemo ni obaviti kvalitetnu i valjanu raspravu o tome. Dakle ukoliko ima problema, ja nevidim nikakvih problema da i stručne službe Parlamentarne skupštine dostave vama radi objedinjavanja. Ali ako je to tehnički problem onda stručne službe mogu dostaviti Domu, pravosudni organi mogu dostaviti Domu, kažem za mene, ja tu ne vidim problema, jer to ni na koji način nije mješanje u rad nikoga, a s druge strane u tehničkom i operativnom smislu ipak sredstva se prikupljaju preko Vijeća ministara i distribuiraju dakle korisnicima budžetskim. Prema tome, sasvim bi bilo prirodno da svi ti budžetski korisnici dostave ovaj podatak.

Zaključujem. Ako ima ikakvih tehničkih problema, onda umjesto njih molim Dom, Kolegij Doma da u saradnji sa generalnim tajnikom, odnosno Sekretarijatom Vijeća ministara vidi kome Kolegij Doma treba uputiti takvo pitanje da bismo dobili cjelovitu informaciju. Bez takve informacije je bespredmetna ova vrsta rasprave koja je potrebna i vrlo važna. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodine Čengiću. Gospodin Čosić je zamolio još da kaže nešto.

IVAN ČOSIĆ

Ne, nisam mislio da ima problem, ili da se bježi od te zadaće, nego govorim da Vijeće ministara ne može biti odgovorno ako netko od nositelja druge vlasti ne dostavi podatke u smislu traženja i izvršenja do kraja vašeg stava. U tom kontekstu. A Ministarstvo financija i trezora, što su tamo podaci, pazite, ne možemo govoriti o statusu onih koji dobivaju određene naknade. To može biti plaća po radnom odnosu, može biti i ugovorni odnos itd., pa iz tog razloga odriče mogućnost, ti podaci vjerodostojni u smislu zaposlenja, znači i ukupnog broja i po nacionalnoj strukturi. Evo, hvala lijepo.

A samo da i Ministarstvo pravde je u tijeku sa prikupljanjem podataka iz ovih pravosudnih institucija.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Čosiću. Gospodin Niko Grubešić, zamjenik ministra za pravosuđe.

NIKO GRUBIŠIĆ

Zahvaljujem i pozdravljam sve prisutne. Dakle, samo da ovo preciziramo, ovo o čemu je generalni tajnik govorio. Dakle, postavlja se zapravo pitanje ima li smisla da Vijeće ministara od Parlamentarne skupštine od oba doma stručnih službi traži kakva je struktura kada to Dom može dobiti, svakako su to službe u funkciji domova. Dakle u tom smislu.

I drugo postavljam pitanje, zapravo može li Vijeće ministara tražiti od Predsjedništva? Zato ja predlažem da mi, da ovaj dom izravno traži od Predsjedništva, stručnih službi domova nacionalnu strukturu zaposlenih u Predsjedništvu i u stručnim služabama Parlamentarne skupštine.

A što se tiče pravosudnih organa, ako se ne varam gospodin Limov je postavio pitanje, čini mi se, ako sam dobro da se iskaže dakle zaposlenost u pravosudnim organima u čitavoj Bosni i Hercegovini, dakle od sudaca i tužitelja do ostalog osoblja po sudovima i Ministarstvo pravde prikuplja te podatke. Kada budemo prikupili te podatke, a morate priznati da je to ipak veliki posao, kada prikupimo mi ćemo prezentirati ovu nacionalnu strukturu zaposlenih u pravosudnim tijelima u Bosni i Hercegovini, u čitavoj Bosni i Hercegovini. Toliko i hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodine Grubišiću. Gospodin Limov se javio za riječ.

TOMISLAV LIMOV

Samo da ne bi bilo dileme, ovdje se radi o krivom navodu. Ja nisam ovo pitao. Nije bitno, ali ipak neka se registrira.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Ja mislim, evo da izađemo iz ovoga.

Ja mislim da Vijeće ministara će se podruditi, kao, ja ću reći sada operativni organ Skupštine da zbog toga što potpuno kontrolira Trezor, to je u njegovom sastavu napravi jedan kvalitetan izvještaj i dostavi ga u Skupštinu.

Ko je za?

Ko je za to da skinemo ovo sa dnevnog reda? O tome glasamo i stavimo na narednu sjednicu. Hvala lijepo.

Dakle jednoglasno.

Gospodine sekretaru, generalni tajniče hvala vam na ovom objašnjenju. Mislim da smo i ovim i ovo je neko rješenje. Međutim, bilo bi zaista uputno da Vijeće ministara definitivno shvati da treba, odnosno mora saradivati sa ovom skupštinom. Hvala lijepo.

Četvrta tačka dnevnog reda je

Ad.4. Plan rasporeda sjedišta institucija Bosne i Hercegovine

Imamo li ovdje, gospodine Limov izvolite.

TOMISLAV LIMOV

Mislio sam uvaženi gospodine predsjedatelju da će Vijeće ministara reći bar nešto u smislu da nas ohrabri i da će i ovo pitanje rješavati i da ćemo dobiti napokon taj plan.

Međutim, ja sam i računao na tu varijantu da Vijeće ministara ne kaže ništa pa sam pripremio samo par uvodnih napomena, cijeneći da će od danas ovaj dom dati orjentir na određeni način samo Vijeću ministara i pomoći mu u tom smislu kao što smo mu pomagali prigodom donošenja određenih zakonskih projekata i do sata, te da u narednom razdoblju ovaj problem postavimo na način da stvari budu principijelno i dobrobit svih rješavane.

Dakle, kao što se sjećate na našoj 16. sjednici u prosincu prošle godine ja sam pitao Vijeće ministara da li ima plan rasporeda sjedišta institucija Bosne i Hercegovine koje će biti uspostavljeno i ja sam tada rekao u naredne tri godine i naravno nisam dobio odgovor. Možda je i sam rok pretenciozan bio, možda je to previše dugo za ovo vijeće ministara, ali u svakom slučaju evo sada bi bio zadovoljan i ja vjerujem i svi mi kada bi barem imali plan za narednih 40-ak dana ili možda 60 koliko nam je ostalo da uspostavimo onih 22, čini mi se 22 institucije Bosne i Hercegovine, nove institucije, a to je u ovom biltenu Direkcije za evropske integracije i taksativno nabrojano, pa ja neću o tome više ni govoriti izuzev davanja moje osobne potpore nastojanju ove direkcije da na određena način nam pomogne i publiciranjem ovakvih materijala.

Ja ću vas podsjetiti, uvažene kolege da sam ja dobio određeni odgovor u svezi sjedišta institucija iz kojeg je evidentno da od 42 do sada uspostavljene državne institucije za njih 39 sjedište je u Sarajevu, za 2 u Banja Luci i za jednu dakle DERK u Tuzli. Naravno, neću rasčlanjivati Sarajevo, jer sami znate da je poznat stav Ustavnog suda oko ovog pitanja, mada, evo šalu na stranu dakle jedna je jedina institucija u Srpskom Sarajevu i ostalih 38 je ima svoje sjedište u Sarajevu. Gotovo da ne treba posebice je li trošiti riječi na komentiranje ovih podataka. Kada razgovarate sa izaslanicima, ili odgovornim dužnosnicima, bez obzira da li se radi o oforbenim političarima ili o onima iz vlasti, o potrebi i opredjeljenju da se na racionalan planski i politički mudar način vrši decentralizacija države Bosne i Hercegovine, svi ili gotovo svi će reći da jesu za to. Ali kada konkretno dođe do predlaganja određenih rješenja po kojima sjedište neke institucije treba biti izvan Sarajeva, posebice ako je u pitanju Mostar, onda nastaje prava drama i dolazi do određenih aktivnosti kako bi se to na određen način izblokiralo. Naravno, neka ovo doživi tko god kako želi, ali sama činjenica da ni jedna državna institucija u tom dijelu naše države nema svoje sjedište govori o potrebi da uložimo napored i da na jedan planski i racionalan način poduzmeme odgovarajuće aktivnosti.

Kada Vijeće ministara dobije prigodu da implementira opredjeljenje, onda on, ono u pravilu to uradi naopako. Iznjeću vrlo slobodno svoju ocjenu, a na bazi činjenice da je za mene naopako ukoliko imamo instituciju koja funkcionira ovdje u Sarajevu, ako je to reprezentativna državna institucija, onda je oni podjele na tri dijela, mislim na Institut za mjeriteljstvo, standarde i intelektualno vlasništvo. Mislim da je to pogrešan pristup i upravo zato sam predlagao da prvo usvojimo određene kriterije, a onda drugo da na bazi tih kriterija napravimo plan, uvažavajući ovo opredjeljenje.

Problem je upravo dakle zbog nepostojanja te činjenice da nema kriterija i da ovo ne ide planski. Čak imamo u zadnje vrijeme praksu po kojoj se, hajde reći ću i to namjerno preskače da se u zakonu unese sjedište određene institucije. Iako mi znamo da će to biti u Sarajevu i treba da bude mislim na Zakon o visokom sudskom i tužiteljskom vijeću, tu je dakle evidentno preskočeno da se upiše i sjedište. Po mom mišljenju nepotrebno, jer valjda postoji dovoljno razumjevanja da to zaista treba biti u Sarajevu. Bar ja tako mislim da treba biti u Sarajevu.

Prva stvar oko koje se ovdje treba dogovoriti jeste broj 3. – decentralizacija nije Bosna i Hercegovina kroz 3. To je moje shvatanje. Za mene je proces decentralizacije ustvari uvod u regionalizaciju naše države i tu vidim njenu budućnost, jer će od regionalizacije Bosne i Hercegovine biti koristi za sve nas. To je evropski trend i ja mislim da je u našem interesu da se što prije opredjelimo za konkretne aktivnosti u ovom pravcu. Dakle, zato sam da ovaj broj 3. stavimo u stranu i da razmišljajući o decentralizaciji rukovodimo se onim kriterijima koji će nam omogućiti, prije svega da vidimo sve prednosti iz takve organizacije i ukoliko budemo imali jasne kriterije i znali šta hoćemo, onda će stvar tehnike biti kako ćemo to uobličiti u zakone, ne znam u Ustav itd.

Druga stvar koju želim reći i to takođe može biti jedan od kriterija pri izradi ovog plana, za mene je vrlo važno ne dirati postojeće institucije koje funkcioniraju. To je za mene bitan dakle kriterij. Ako one nisu dovoljno bosansko hercegovačke, a pitanja iz prethodne točke su motivirana upravo osjećajem da nam te institucije nisu u tom pogledu dovoljno bosansko hercegovačke, ako nisu kako smo rekli izbalansirane itd. učinimo da budu. I upravo smo mi u Domu naroda obvezni poduzimati korake i tražiti od drugih da čine konkretne aktivnosti u ovom pravcu.

Treći kriterij, mada po važnosti on može biti i prvi inače nemam pretenzija govoriti o sistematizirano i način da to bude sveukupan sadržaj mogućih kriterija kojima će se rukovoditi Vijeće ministara pri izradi ovog plana, ali u ovako složenoj državi kakva je naša, veoma važan kriterij jeste da bez obzira gdje je sjedište institucije, ona mora biti tako struktuirana da je istinski bosansko hercegovačka. Mislim da je to vrlo važan kriterij, jer ako se opredjelimo da u jedan dio Bosne i Hercegovine bude sjedište date institucije, struktura mora biti bosansko hercegovačka, a ne toga kraja. To je ustvari ono što će reprezentirati državu Bosnu i Hercegovinu u svim dijelovima gdje budemo rasporedili ove institucije.

Četvrti kriterij naravno može biti priroda same institucije, sadržaj njezinog djelovanja, zemljopisni kriterij, infrastrukturni, kadrovski potencijali, dakle ljudski potencijali itd. sasvim je jasno šta se tu misli.

I peti kriterij treba biti i to ću reći vrlo jasno priroda pozicije grada Sarajeva kao glavnog grada države Bosne i Hercegovine. Ne vidim nikakav razlog da ne donesemo zakon o glavnom gradu naše države. Ne znamo kome, ko može dovoditi u pitanje potrebu, kada to uradimo, kada to budemo definirali, onda će naravno, jer se zna koji su standardni kriteriji prema kojima u glavnom gradu treba biti ono što je reprezentacija da tako kažem, ono što ide uz glavni grad. Ja sam rekao već da nisam imao bilo kakvih pretenzija nastojati, čak ni nastojati sistematično ovo postaviti, nego čisto kao jedan materijal koji može eventualno biti uvažavan od strane Vijeća ministara, jer prije svega oni kao nositelji izvršne vlasti su dužni Parlamentarnoj skupštini predložiti rješenja u ovom smislu.

Zbog toga ću ja, a da ne bi završilo samo na razgovoru predložiti danas jedan vrlo, jedan jedini, dakle vrlo po mom mišljenju konkretan i prihvatljiv zaključak na bazi kojeg ćemo voditi dalju aktivnost u ovom smislu. Inače mislim da kada je u pitanju ono prethodno, nisam se htio javljati, jer ću to sigurno učiniti kada bude rasprava o ovom pitanju. O ovome treba trezorno, stalozeno razgovarati i siguran sam da nema pitanja koje mi, ukoliko uložimo odgovarajuće napore ne možemo riješiti na kvalitetan način koji će odgovarati svima.

Predlažem, uvaženi gospodine predsjedatelju sljedeći zaključak.

Dom naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine obvezuje Vijeće ministara da najdalje u roku od 30 dana sačini i u parlamentarnu proceduru uputi plan rasporeda sjedišta novo uspostavljenih institucija BiH, vodeći računa o sadašnjem rasporedu sjedišta državnih sinstitucija i imajući u vidu opredjeljenje za provedbu procesa decentralizacije Bosne i Hercegovine.

Ja vas molim gospodine predsjedatelju da uz eventualno i druge prijedloge koji će biti iskristalizirani u samoj raspravi stavite i otvorite mogućnost, odnosno omogućite izaslanicima da se izjasne oko ovog mog zaključka. Nadam se naravno da će on dobiti podršku jer bi to imalo snagu koja obavezuje Vijeće ministara, a na koncu konaca ukoliko je li u stanju, ali da ima svoje viđenje ove problematike i neka iznese i dileme, pa ćemo onda zajedničkim naporima trasirati konkretna rješenja, odnosno jednu strategiju u ovom smislu. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Limov. U svakom slučaju predlozi poslanika će uvijek doći u situaciju da se o njima glasa, izjašnjava. Međutim moramo čuti i druge.

Ja pozivam. Ko se javio za riječ? Doktor Radovanović.

VINKO RADOVANOVIĆ

Gospodo predsjedavajući, dame i gospodo upravo sam se spremao da podržim diskusiju gospodina Limova u cjelosti. Međutim on je rekao par stvari sa kojima se možda ne bih složio tako da njegovu diskusiju u većem dijelu podržavam i mislim da je ovo što je on predložio neophodno da se napravi, odnosno da Savjet ministara treba da napravi plan i raspored sjedišta sobzirom na i na broj institucija koje treba da se formiraju i sve te probleme do kojih na koje nailazimo u toku formiranja tih institucija i vidimo sad da čak i neki zakoni, usvajanje nekih zakona kasne oko problema oko sjedišta.

Sozbirom na složenost izbora sjedišta svi ovi kriteriji koje je spomenuo gospodin Limov mislim da stoje tako da znači većim dijelom se slažem sa njegovom diskusijom i zaključak podržavam u većem dijelu stim što mislim da ne bi trebali da u jednom dijelu gdje se kaže - vodeći računa o sjedištu sadašnjem, mislim da je to jedan od kriterija. Znači da ne potenciramo samo taj kriterij i da možda kažemo vodeći računa o svim kriterijima i o svemu. Uglavnom da ne potenciramo samo sjedište sadašnje. Znači da uzmemo u obzir sve ove kriterije koje je gospodin Limov nabrojao i da se napravi raspored sjedišta institucija Bosne i Hercegovine. Eto toliko. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodinu Radovanoviću. Za riječ se javio gospodin Jukić.

VELIMIR JUKIĆ

Gospodine predsjedatelju, cijenjene kolege zastupnici, članovi Vijeća ministara, predstavnici međunarodne zajednice, gosti, novinari, dame i gospodo. Ovo je zaista vrlo važna tema i mislim da je trebala biti i ranije točka dnevnog reda ili tema na našem domu, jer sjetićete se da je najmanje do sada bilo tri ili četiri puta upravo pitanje sjedišta neke institucije, pitanja u koja smo utrošili puno vremena dogovarajući se, razgovarajući, pokušavajući dobiti, postići dogovore ili rješenje koje je prihvatljivo. Ova činjenica i inače činjenica da smo barem u razgovorima koje sam ja čuo, kako sam razumio opredjeljeni da je potrebno vršiti određenu decentralizaciju Bosne i Hercegovine, odnosno sjedišta institucija Bosne i Hercegovine na prostor cijele Bosne i Hercegovine.

Iz navedenih razloga, a i iz razloga potrebe policentričnog razloga skladnog razloga svih dijelova Bosne i Hercegovine i drugih razloga koje je navodio i gospodin Limov i gospodin Radovanović, dakle ovo je nužno potrebno uraditi, jer evo i danas je na dnevnom redu jedan zakon koji isto tako jedan od amandmana koji je ulagan, bio je upravo po pitanju sjedišta. Ja znam da ovo pitanje nije jednostavno i pristup ovom pitanju stvarno mora biti odgovoran i mora biti sagledano sa svih aspekata, jer ako igdje ima, a svugdje ima u svakom pitanju dosta i subjektivnog, onda svakako po ovom pitanju ovaj subjektivni element je jako prisutan, jer nema onoga ko ovdje sjedi ko ne bi našao neke argumente i dobro ih obrazložio da neka od institucija treba biti baš u jednom dijelu najčešće odakle zastupnik dolazi, što je sasvim, sasvim normalno, što je sasvim prirodno i što je za očekivati. I svi koji o tome govore sigurno su dobrim dijelom i u pravu, ali zato je potrebno u jednoj pravoj raspravi i sa puno argumenata fapraviti prijedlog sjedišta

institucija i da onda to bude urađeno na kvalitetan način i da ne bude više tema, ili bar da ne bude dominantno tema pitanje sjedišta u nekom zakonu.

I nikako nije dobra praksa da se sjedište ne određuje u zakonu nego se to prepušta, uz svo poštovanje Vijeću ministara, nego to treba biti napisano u zakonu kojim se jel utemeljuje određena institucija itd. Mislim da to nije dobra praksa i da bi trebalo znači u zakonu to ugraditi, a stime da Vijeće ministara sukladno ovom zaključku uradi raspored, prijedlog ili raspored sjedišta novoformiranih institucija što je moguće prije. Ne znam da li je rok, čini mi se da je gospodin Limov stavio 30 dana, možda je taj rok malo i kratak, ali ja ne bih striktno vezao za taj rok u smislu, ali neka se to uradi što prije. Mislim da je rok možda sa faktorom 1,5 znači do 45 dana realan, ali evo ja podržavam i ovaj rok od 30 dana.

Evo zahvaljujem. Ništa novo nisam rekao. Dajem znači ponovo pozivam sve nas da budemo jedinstveni i da možda sa nekim detaljima, ne znam ni ja, gospodin Limov je možda rekao neke formulacije ili koje imaju malo i političkih konotacija. Ne treba se za to previše vezati, mislim da je u svojoj osnovi ovaj zaključak dobar i da je jasan, a obrazloženje nije ni naj bitnije i biće prilika kada dobijemo ovaj materijal, odnosno plan rasproeda sjedišta novih institucija prilika da o njemu i razgovaramo. Zahvaljujem se.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Jukiću. Koliko se sjećam Hasan Čengić se javljao za riječ. Je li ostaješ pri uvjerenju da treba da govoriš. Izvolite.

HASAN ČENGIĆ

Ako dobijem riječ gospodine predsjedavajući, smatram da treba da govorim. A ako ne dobijem, ne može.

MUSTAFA PAMUK

Dobili ste riječ.

HASAN ČENGIĆ

Dakle, pridružujući se ocjenama da je ovo važno pitanje, i pridružujući se ocjenama da oko ovoga treba pokušati osigurati što je moguće više razumjevanja i punu saglasnost, želim kazati sljedeće.

Institucije Bosne i Hercegovine su važan dio dakle onoga što zovemo država u cjelosti, a u smislu prezentacije ili predstavljanja i prema unutar i prema vani ono po čemu se država prije svega prepoznaje i vidi. U tom smislu smatram da je moguće razgovarati vrlo ozbiljno i široko i argumentirano o svim kriterijima i standardima o svim principima koji se trebaju i moraju poštovati da bi se došlo do kvalitetnog stava i dobre procjene onoga što jeste.

S druge strane prije bilo kakvog izricanja kritike, a za kritiku ima mjesta, o trenutnom stanju stvari treba voditi računa o tome da su određene okolnosti dakle kako pravne tako i historijski slijed događaja uticali da je značajan broj institucija Bosne i Hercegovine lociran u Sarajevu, po činjenici da je Sarajevo Ustavom određeno kao glavni grad Bosne i Hercegovine, po činjenici da je niz institucija tu funkcionira, uspostavljen prije rata, u toku rata, ili neposredno poslije rata itd.

Ono što je po mom mišljenju važno jeste da treba voditi računa o realnostima, a to je uspostavljanje svake nove institucije podrazumjeva i osiguravanje određenih sredstava. Znamo da ta sredstva uglavnom moramo osigurati sami, dakle kroz budžet i znamo da se u tom smislu moramo ponašati što je moguće više racionalno da bismo došli u situaciju da ne trošimo nepotreban novac koji i onako nemamo ili ga trebamo i možemo iskoristiti bolje za razvoj, zapošljavanje itd. U tom smislu mislim da moramo biti vrlo racionalni i vrlo objektivni, da je niz faktora koji ograničavaju mogućnost disperzije institucija. S druge strane, nema nikakve dileme da Bosna i Hercegovina jeste država svih njezinih građana i naroda, da se Bosna i Hercegovina kao država treba i mora osjećati i biti prisutna na svakom metru kvadratnom Bosne i Hercegovine i da naravno prisutnost određenih institucija na nekom području još više naglašava tu činjenicu. Ipak ne bih volio da ovdje i indirektno ponesemo iz ove rasprave dojam kako je neko već do sada imao stav ili imao neku, neki predumišljaj da neke dijelove Bosne i Hercegovine isključi iz prisustva državnih institucija.

Iz statistike koju smo čuli od gospodina Limova moglo bi se zaključiti kako je Sarajevo apsolutno favorizirano, a Mostar apsolutno isključen, dakle ne zapostavljen nego isključen. Ja bih ipak htio podsjetiti da u Mostaru se nalazi sjedište značajnih federalnih institucija koje nisu beznačajne, koje su važne, koje su dio državnih struktura i što je po mom mišljenju važnije od toga, što pokazuje spremnost i otvorenost za jedan takav odnos. Dakle konstitutivnih naroda i onih koji unutar predstavljaju određene političke stavove. U tom smislu nema nikakve dileme da je to potrebno i u buduću. S druge strane ja bih molio da vodimo računa o tome da ovaj problem ne politiziramo negativno, nego da se bavimo pozitivnom politikom. Zašto kažem ne politiziramo negativno. Ako prebrojavamo broj institucija po principu koliko ih je u Sarajevu, koliko u Banja Luci i koliko u Mostaru, pa još zapadnom dijelu Mostara, onda je to za mene jedno politiziranje i iz razloga što mislim da se o istoj toj stvari može govoriti na drugi način. Npr. mislim da bi bilo od velike koristi kada bi neke državne institucije imale sjedište npr. u Drvaru u Goraždu i u Orašju, kao nerazvijenim općinama i sredinama i sredinama koje bi recimo od prisustva takvih institucija mogle imati ne samo neku psihološku i političku nego i čisto ekonomsku korist koja je apsolutno važna i koju o kojoj treba voditi računa.

S druge strane mislim da trebamo imati na umu i činjenicu da pojam decentralizacija se može isto tako upotrebljavati u dva smisla u pozitivnom smislu kada je u pitanju onemogućavanje koncentracije vlasti u jednoj instituciji ili jednoj osobi ili jednom prostoru, ovaj put možda u jednom gradu i na drugoj strani kada se ta tzv. decentralizacija koristi zapravo za neku vrstu mogućnosti da neko pomisli kako se tu radi o decentralizaciji do nekog nivoa razgradnje države. Mi moramo voditi računa o činjenici

da svi danas govorimo o tome da smo toliko decentralizirani da ne možemo to platiti. To govorimo svi. I govorimo o tome da treba uspostaviti centralne institucije države koje će funkcionirati normalno, efikasno i prije svega racionalno sa sanovišta finansiranja, odnosno koštanja.

Imajući dakle sve ovo na umu i bez ikakve želje da politiziramo u bilo kom pravcu smatram da je potrebno radi dalje razgovaranja o ovoj temi i donošenja političkih odluka da Vijeće ministara izvrši jednu analizu i da pripremi određene prijedloge. Ja moram priznati da se ne mogu složiti sa formulacijom kolege Limova u kojoj je kazao da trebamo ići u pravcu procesa decentralizacije institucija Bosne i Hercegovine. Ja se nadam da je to više posljedica možda jednog nedovoljno dobrog jezičkog definiranja, nego njegovog političkog stava ili pogotovo stava njegove političke partije u smislu da idemo u dalju decentralizaciju. Dakle ja smatram da trebamo ići, dakle ja smatram da trebamo ići u dalju operacionalizaciju efikasnosti državnih institucija i uspostavljanja neophodnih državnih institucija.

U tom smislu ja imam zaključak dakle imam prijedlog zaključka koji se djelomično, samo djelomično razlikuje od gospodina Limova, posebno želim kazati da najveći broj njegovih principa, odnosno kriterija koje je on spomenuo, a koji trebaju biti uvaženi kod odlučivanja o tome kako rasporediti sjedište institucija podržavam i smatram da su utemeljeni i razložni, međutim, predlažem da zaključak o kome se danas trebamo izjasniti glasi na ovaj način

- Traži se od Vijeća ministara Bosne i Hercegovine da u roku od 60 dana, dakle uvažavajući ovo da je objektivno ovaj rok relativno kratak da se u roku od 60 dana pripremi i predloži Parlamentarnoj skupštini pripreme i predlože principi i kriteriji za raspored sjedišta institucija Bosne i Hercegovine vodeći računa o trenutnom stanju, o statusu Sarajeva kao glavnog grada, o ekonomskim kadrovskim i regionalnim kriterijima.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Čengiću ako si završio. Gospodin Limov je replika. Jel tako. Izvolite. Mislim da je isto dobro, na tragu ste vi totalno.

TOMISLAV LIMOV

Samo pojašnjenje. Dakle, uvaženi gospodin Čengiće je shvatio formulaciju o decentralizaciji. Ispustio je iz vida dio moje diskusije u kojem sam jasno rekao da se radi o decentralizaciji sjedišta institucija i rekao sam da svaka institucija, bez obzira gdje bila, mora biti bosansko hercegovačka. To je ono što je bitno. Dakle u tom smislu decentralizacija, a ne razvlašćivanje i dobro sam naglasio postojeće institucije, nove institucije itd.

Mislim da u tom pogledu ukoliko treba intervenirati u odnosu na tekst i u ravni onog o čemu je govorio kolega Radovanović, evo prepuštam predsjedatelju da napravi formulaciju zaključka koji će biti prihvatljiv svima.

MUSTAFA PAMUK

Ja se izvinjavam, molim vas. Šta je sad? Replika.

HASAN ČENGIĆ

Dakle, ja ću sačekati da me kolega, ja ću sačekati da me kolega Limova čuje, meni je jako drago da je sada ovim svojim pojašnjenjem on zapravo potvrdio da kada je u pitanju suština njegove ideje da se slažem oko suštine. Ipak čisto radi tehničke korektnosti, ja ću pročitati šta sam zabilježio iz njegove diskusije, on je u jednom času predlaganje, neposredno predlaganje zaključka rekao da to treba uraditi radi vođenja procesa decentralizacije institucija Bosne i Hercegovine, vođenja procesa decentralizacije. To je ono dakle što, ali uz ovo obrazloženje koje sam ja sada čuo, ja mislim da se mi potpuno slažemo i ja sam dakle potpuno uz ovaj stav dakle da razgovaramo o decentralizaciji sjedišta ili drugačijem rasporedu sjedišta institucija Bosne i Hercegovine. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Zaključio sam da neće biti više replika, jer otprilike u nijansama mala razlika samo u nijansama.

Gospodin Radovanović je tu.

VINKO RADOVANOVIĆ

Ja želim samo da kažem što se tiče teme, mislim da je ona jasna i da se radi o decentralizaciji sjedišta, odnosno disperziji sjedišta. Ja sam to tako razumio. Možda je lapsus bio jezički, ali mislim suštinski su sve razumljivi.

Ja bih predložio da ove zaključke prije izjašnjavanja i prije usvajanja dobijemo napismeno kako bi mogli da eventualno popravimo i doradimo ove zaključke.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Javio se za riječ, ja ću predložiti nešto drugo, da predlagači zaključaka, da napravimo jednu pauzu, pa će, molim vas, nisam završio misao Hasane, kada bude vrijeme, pa da predlagači zaključaka naprave jednu konsultaciju i da ono što je zajedničko da probamo napraviti jedan kvalitetan zajednički zaključak koji će biti koristan za sve.

Javio se gospodin Hilmo Neimarlija. Hilmo. Hvala lijepo.

/zajednička diskusija/

MUSTAFA PAMUK

Molim vas. Oprostite da čujemo Hilmu Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA

Uvaženo predsjedništvo, kolege, gosti, poštediću vas danas svojih razloga i argumenata koje sam mislio iznijeti u prilog važnosti ovog pitanja definiranja sjedišta institucija Bosne i Hercegovine izvan glavnog grada.

Imam, samo da kažem imao sam u vidu da razvijem tu argumentaciju na liniji jednog zahtjeva koji očekujem da mi ovdje sebi postavimo i da ga prihvatimo, a to je da predemo ili priznamo da smo prošli onu jednu barijeru feudalnog ili feudalističkog poimanja Bosne i Hercegovine na način da jednom od nas može biti bolje ako bude drugom bude gore, ili eventualno isto kao što mu je bilo. Naime držim i ovo ulazi u obzir jedne potrebne ozbiljne rasprave o tome u kojoj ćemo mi sami sebe konačno uvjeriti da smo nadišli, evo ja ih označavam feudalnim poimanjem stvari u Bosni i Hercegovini u smislu da nekom može biti bolje, ako će drugome biti gore. To je jedna stvar. Dakle ja tvrdim obratno da nam može svima, samo svima zajedno biti bolje, ili gore naravno.

Dakle, u prilog važnosti ovog pitanja dakle vrlo ozbiljnog, vrlo, vrlo značajnim, važnim razumijevam. Drugo je odnos zemlje i države. Samo bih vas podsjetio bez imalo namjere da ovo politiziram, prije 20 godina, ne danas, nego prije 20 ili 30 godina svi mi koji ovdje sjedimo imamo različita politička gledanja na neka vrlo značajna pitanja izvan granica Bosne i Hercegovine bili smo zemljaci. Podsjećam vas, to je socijološka činjenica, ne politička svi smo bili zemljaci. Mislio sam na toj liniji također razvijati argumentaciju. Poštediću vas, govoriću o tome kada dobijemo prijedlog Vijeća ministara i tada ću iznijeti razloge zašto držim važnim i potrebu da definiram, da se odredimo prema glavnom gradu, jer sam konsultirao, recimo provjerio sam situaciju, donećemo mi podatke narednih puta u sjedištima, recimo u tri, evo Saveznoj Republici Njemačkoj, Austriji i Švicarskoj sve državne institucije su ključne, sve državne institucije izvršne vlasti, zakonodavne vlasti, predstavničke vlasti su u glavnim gradovima. U Njemačkoj nisu naravno jer, samo su u Berlinu ili Bonu, jer se preseljavaju. A koje institucije su izvan glavnih gradova o tome se može razgovarati. Ali o tome bi govorio narednih puta.

Sada bih u interesu pojednostavljivanja, preciziranja zapravo sretnih čini mi se, nadam se da me i kolega Limov, da će me tako razumjeti, kao i kolega Radovanović, ja predlažem sljedeći zaključak kao neku vrstu možda preciziranja onoga što je bila kako sam ja razumio intencija zaključka koji je iznijio kolega Limov, a to bi bio i u neku ruku ...sovim što je kolega Čengić pročitao kao svoj prijedlog zaključak. Dom naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine preporučuje Vijeću ministara da utvrdi i utvrdi kriterije za određivanje sjedišta novouspostavljenih institucija Bosne i Hercegovine izvan glavnog grada uzimajući u obzir političke, socijalne i ekonomske i funkcionalne činioce. I na osnovu tih kriterija, ja mislim podrazumijeva se da utvrdi kriterije i na osnovu tih kriterija, onda se, a da se uključi onda i prijedlog.

MUSTAFA PAMUK

Ja bih vas molio, da ovaj zaključak, koji smatram vrlo ozbiljnim, ovo što se spremamo da stavimo i ja bih volio da saslušamo kolegu Neimarliju i da se svi čujemo.

HILMO NEIMARLIJA

Izgleda da se svi slažemo da je ovo pravo pitanje da bi se mi odredili o njemu. Ja bih apelirao kolega Radovanoviću, da mi, ipak, ostanemo pri ovom da utvrde kriterije, da nam daju kriterije. Mi smo poslanici. I mislim da smo mi dužni da se odredimo prema kriterijima, jer na kraju izvršna vlast ima pravo da poštuje svoje kriterije, recimo, ekonomske. Mi imamo obavezu da poštujemo političke i socijalne. Vijeće ministara hoće ekonomski, njegova je obaveza i potreba da se ekonomski, da tako kažem potvrdi. Naša je potreba da sačuvamo političke, socijalne i druge dimenzije. Nauka, recimo ima potrebu za ovim funkcionalnim argumentima. Ja bih uključio nauku, kao što smo je sad uvažili na Ustavno-pravnoj komisiji, povodom ovih malo nesretnih rješenja. Otvorili smo pitanje da uvažimo. Da li bi u nauci da ovaj funkcionalni kriterij, koji nije bezazlen ljudi, s obzirom na sve, ja sam govorio o siromaštvu i bogatstvu. Nisam htio sad da uključujem pitanje nauke i najbolje socijalne, ekonomske i političke namjere, zato bih ja zamolio da mi uvažimo važnost ovog pitanja za čitav niz drugih pitanja koja se otvaraju u našem odnosu prema aktualnoj političkoj, socijalnoj, ekonomskoj i kako god hoćete stvarnosti i da nam Vijeće ministara pripremi kriterije da se mi prema njima odredimo i da onda damo, da obavežemo Vijeće ministara da, na osnovu tih kriterija koje ćemo mi prihvatiti sačini plan. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodine Neimarlija. Gospodin Limov.

TOMISLAV LIMOV

Baš mi je drago uvažene kolege da smo ovako ozbiljno pristupili problematici. Što se tiče prijedloga kolege Neimarlije, nema nikakve dileme ja to prihvatam, s tim, ukoliko se možemo dogovoriti da umjesto riječi preporučuje, jer oni su naše izvršno, obvezuje, da mi njih obavezujemo. Sve drugo kako ste vi rekli možete ponoviti zaključak i cijenim gospodine predsjedatelju, prije stanke možemo se izjasniti.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Za riječ se javio gospodin Spasojević. Hoće da dobije saglasnost za Bijeljину od kluba.

ZORAN SPASOJEVIĆ

Gospodine predsjedavajući, kolege poslanici, slušajući ovu tačku dnevnog reda, mislio sam da se ne javim, ali kako pojedini poslanici lijepo pričaju morao sam i ja da kažem nekoliko riječi. Znete, sve je ovo lijepo ispričano, ali brojke su neumoljive. Ovo što je iznio gospodin Limov 38 institucija do sada su u Sarajevu, dvije institucije u Banja Luci, jedna institucija u Tuzli i nigdje ništa više nema. Sad, ako bi uzeli neke kriterije da

o tome raspravljamo kako smo do ovoga došli, zašto ovako, ja ću naći deset kriterijuma da je sve dobro što je ovih 38 institucija u Sarajevu, a da ovih ostalih nema, ja ću naći razloga da je to idealno i da to tako treba i naći ću razloge, ako hoćete deset zašto ne bi trebalo tako da bude, da budeu sve gotovo institucije u Sarajevu, ali ako bih išao sada u šire obrazlaganje, a mislim da to nije problem.

Po meni, ono što je govorio gospodin Limov o decentralizaciji, mi smo, ipak, BiH, ipak, specifična država na neki način. Ona je sastavljena iz dva entiteta, bar za sada i tri naroda. Znači, to je po Ustavu kako je za sada definisana. Možda će ona kasnije biti drugačije definisana i vjerovatno će se i drugačije razmišljati o centralizaciji, odnosno decentralizaciji. Mislim da, kao mlada država ona sada natoji da prigrabi svu vlast na jedno mjesto, jer samo tako može efikasno upravljati, ali kasnijim razvojem same ove države, ako dođe do toga da se ona, zaista razvije kako bi mnogi željeli, neće moći biti ovako centralizovana. Bila je, ja ću vas podsjetiti bila je centralizovana, Sovjetski savez je bio toliko centralizovan da je to bilo sve je moralo onako kako jedan kaže, ali vremenom neće to moći tako da se izdrži i socijalni i ekonomski uslovi diktirat će da će jedan dio institucija morati da ide, da se vrši disperzija i na druge dijelove, ono što je gospodin Neimarlija govorio da jedni će da se bogate, drugi je način življenja u Sarajevu kao jednoj razvijenoj sredini u odnosu na neko malo nerazvijeno mjesto, odnosno manje razvijeno i manje bitno.

S toga ja ne mogu da se složim da ovakav zaključak bude da mi počinjemo od toga da sad u sred srede, znači neke institucije su već formirane, dobile su svoje sjedište i mi sad u sred srede trke hoćemo da kažemo sad počinje trka. Ne možemo tako. Jedni su već odmakli 200, 300 metara, 500, a ja sad startujem sa početne pozicije i ne mogu nikad stići one koji su već odmakli kilometar u trčanju. Tako da u ovom zaključku, trebalo bi obuhvatiti sve postojeće institucije koje su tu i institucije koje se planiraju još pa da onda na osnovu tog sveobuhvatnog zaključka imamo nekakav raspored kakve bi to bile institucije.

Što se tiče poređenja da je ovo, da je ovakvo stanje što je gospodin Neimarlija govorio u Njemačkoj i svim ostalim, ipak, Njemačka je Njemačka, a BiH je BiH.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Gospodin Radovanović se javio za riječ.

VINKO RADOVANOVIĆ

Gospodo predsjedavajući, dame i gospodo, mislim da smo došli da možemo da privodimo kraju da zaključimo. Ja bih predložio, u potpunosti se slažem sa prijedlogom gospodina Hilme da prethodno utvrdimo kriterije mi, znači da to ne radi sam Savjet, s tim što bih i ja predložio da zahtijevamo od Savjeta ministara da izradi prijedlog kriterija i da o njemu vodimo raspravu i predložio bih da, što je moguće skratimo rok Savjetu za izradu tih kriterija i mislim da ne bi smio da bude duži do iduće sjednice, odnosno petnaestak dana, kako bi, jer nam predstoje i drugi poslovi, da na osnovu tih kriterija

napravimo plan sjedišta, tako da za izrdu kriterija mislim da bi bilo sasvim dovoljno petnaest dana, odnosno do naredne sjednice Doma.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Radovanoviću. Izvolite gospodine Čengiću.

HASAN ČENGIĆ

Pa mislim da smo mi pred samo izjašnjavanje i govoreći sada samo o zaključku, ništa drugo, prihvatajući ono što je bilo rečeno do sada o zaključcima, mislim da smo blizu da se koncentriramo na prijedlog, na ponuđeni prijedlog zaključaka gospodina Neimarlije. Ukoliko se oko toga dogovorimo, ja sam spreman povući u cjelosti moj prijedlog zaključka i na taj način pripomoći da se ovoriješ. Ostaje za mene samo jedna mala dilema, dvije dileme, dakle, kad je u pitanju rok, ja bih onda najrađe prihvatio rok, koji je predložio gospodin Limov. Kad su u pitanju ovi prijedlozi zaključaka, koje je pondio Neimarlija, da stavimo rok od 30 dana.

I, drugo, kad je u pitanju ovo šta mi sada prema Vjeću ministara imamo prema mojim bilješkama do sada, preporučuje se predlaže gospodin Neimarlija, obvezuje gospodin Limov, zatijeva gospodin Radovanović, ja sam predložio tražim. Ako bi moglo nešto od ovih zaključaka da bude i moj prijedlog, ja predlažem da bude tražim, jer je možda u sredini između ovih stavova i mislim da bi trebalo da se izjasnimo o ovom zaključku.

MUSTAFA PAMUK

Neću predložiti Hasanov prijedlog. Ja kažem da se obavezuje Vijeće ministara i mislim to je Skupština i mora. Molim vas, javio se za riječ gospodin Jukić i ja se nadam da ćemo poslije ovog privesti kraju, napraviti jednu kvalitetnu i jednu dobru formulaciju i glasati za nju. Izvolite gospodine Jukiću.

VELIMIR JUKIĆ

Mislim da bi bilo najbolje da sada, ako je rasprava završena, a čini mi se da je kraj, da se ne izjašnjavamo sada o tekstu našeg zaključka, nego da obvezemo, ne znam, evo trojicu naših kolega da oni pokušaju napraviti zajednički zaključak i da ga fino ispišu na papir tijekom pauze koja će uslijediti, čini mi se za pola sata, a da mi onda u nastavku u neko vrijeme, kad to bude možemo se kvalitetno izjasniti o tekstu ovog zaključka, ipak, je on vrlo bitan i ne bi trebali improvizirati na način da sada kad smo nešto čuli pa smo loše čuli, itd.

MUSTAFA PAMUK

Ja predlažem da gospodin Neimarlija, gospodin Radovanović i gospodin Limov probaju u što kraćem vremenu formulirati prijedlog ovog zaključka, vodeći računa o

ovim diskusijama, vodeći računa o tome da ste se vi, koliko ja vidim i usaglasili kao predlagači i da napravite da formulirate taj zaključak da bi ga mogli stviti na glasanje.

Mi ćemo zato, uz vaše dopuštenje svakako preći na narednu tačku dnevnog reda, pardon, naredna tačka dnevnog reda ne može ili bez Limova, jer on, odlično. Radovanoviću, molim vas, izvolite vi sa Neimarlijom, jer je gospodin Limov unaprijed se složio sa vašim stavovima. Hvala vam lijepo. Naredna tačka dnevnog reda je, po našem dnevnom redu 5. tačka dnevnog reda.

Ad.5. Informacija o sudbini 46 djece štićenika Dječijeg doma «Ljubica Ivezić» iz Sarajeva u Italiju 1992. godine

Ova tačka dnevnog reda, usvojena je po zahtjevu, stavljena je na dnevni red po zahtjevu gospodina Limova, a na osnovu odredbi našeg poslovnika, jer gospodin Limov od Vijeća ministara nije dobio odgovor na svoje poslaničko pitanje. Limov, pazi, nisi dobio odgovor na svoje poslaničko pitanje od Vijeća ministara i onda Poslovnik mu je dao pravo da stavimo ovo na dnevni red kao tačku dnevnog reda i da o tomu raspravljamo. U tom smislu ova tačka je stavljena na dnevni red, a evo, gospodin Limov će govoriti, jer ovo je u duhu našeg poslovnika i to je ono što smo morali da stavimo.

TOMISLAV LIMOV

Uvaženi gospodine predsjedatelju, kolege,

Čujem komentar ...materijala, što se mene osobno tiče, ja mogu pripremiti materijal, a ja predlažem da mi danas uvedemo se u problematiku i da se dogovorimo o načinu kako ćemo u kontinuitetu pratiti razvoj događaja, s obzirom da ćete vidjeti iz mojih uvodnih napomena, koje hoće istini na volju biti neštoduže, taman toliko dok kolege formuliraju ovaj zaključak i ja ću, naravno predložiti određen broj mogućih zaključaka po ovoj točki dnevnog reda, imam ja, naravno zaključke u pisanoj formi pripremljene.

Što se tiče samog materijala, na vama je, vi se opredijelite, mogu staviti na raspolaganje, pa ćemo vidjeti oko odlučivanja, eventualnog izjašnjavanja itd. ćemo se dogovoriti, jer ćete iz izloženog vidjeti da ima potrebe, a ja bih rekao imamo obvezu ozbiljno se pozabaviti ovom problematikom.

Naime, inače u normalnim situacijama među odgovornim ljudima, postoje stvari oko koga je s malo dobre volje, bez obzira na sve razlike među nama, nacionalnu pripadnost, političko opredjeljenje, vrlo lako doći do konsenzusa, postići, a tako kažem, suglasje ili najvolje reći jednoglasje. To je pitanje djece. Mislim da treba samo malo da proradi u nama ljudskost, humanizam, solidarnost, čovječnost i odgovornost prema sebi i prema svojoj djeci pa da shvatimo ljude koji su proteklih dvanaestak godina ostali bez svoje djece. Mislim na ljude BiH, ali i na sve ljude diljem zemaljske kugle, koji danas preživljavaju sudbinu sličnu našoj, ni kriva ni dužna u pravilu su djeca.

Od kada sam prije mjesec i po dana postavio svoje poslaničko pitanje Vijeću ministara, Predsjedništvu i kolegijima oba doma Parlamentarne skupštine BiH, vezano za sudbinu skupine djece odvedene 1991. godine u Italiju, često sam sebi postavljao pitanje, da li je moguće da ću ostati bez odgovora, odnosno da mi najodgovorniji dužnosnici na ovo pitanje neće odgovoriti ama baš ništa.

Nažalost, pokazalo se da je i te kako moguće. Logična su sada nova pitanja, u stilu zašto je to tako, šta se iza toga krije itd. ali neću u tom pravcu voditi svoje izlaganje, nego ću vas uvažene kolege, da tako kažem taksativno i prilično kronološki podsjetiti na neke od detalja, a koji mogu biti relevantni za sklapanje svakog od vas u cjelovitost slike da razumijemo ovaj problem.

Inače, o ovom problemu ove skupine 46 djece štíćenika Doma Ljubica Ivezić, odvedenih 1992. godine u Italiju moguće je napisati čitave knjige i cijenim da je za vođenje rasprave i za zauzimanje odgovarajućih stavova potrebno imati na umu sljedeće.

Prvo, u ratnom ludilu 17. srpnja 1992. godine, na temelju odobrenja svih tada relevantnih državnih tijela, pored ostalih odvedeno je u Italiju 46 djece štíćenika Dječijeg doma Ljubica Ivezić iz Sarajeva.

Drugo, predmetnu djecu prihvatila je općina Milana i smjestila ih u dva centra pod okriljem katoličke crkve, jedan u mjetu Igea Marini, pored Riminija i drugi u Monci, gdje je smještena najmlađa skupina djece.

Treće, prigodom odvođenja u Italiju, djeca su imala od tri do 13 godina i radilo se o zdravoj djeci, uglavnom poznatih roditelja, koji iz razno-raznih razloga nisu bili u stanju na odgovarajući način brinuti o djeci, ali im roditeljsko pravo nikad nije odueto i ako treba reći da su djeca odvedena u Italiju bez suglasnosti roditelja, što se može pravdati ratnim paklom što se Sarajevo u to vrijeme nalazilo. U ovoj skupini, primjerice, samo jedan čovjek imao je svojih četvoro djece. Njegova supruga umrla je neposredno nakon rođenja četvrtog djeteta. Tome su čovjeku kao borcu Arbije BiH, njegovi zapovjednici imali običaj reći samo ti idi u armiju i brani Bosnu, a kada se obranimo država će ti vratiti djecu. Vjerovatno je ovo bio zapovjednik neki Hercegovac, dok je rekao da brani Bosnu, šalu na stranu, ozbiljna je problematika.

Četvrta stvar o kojoj treba voditi računa, koji treba uzimati u obzir. Iz jednog pisma konzula BiH u Milanu, rahmetli Muhameda Kreševljakovića, od 11. srpnja 1996. godine, sasvim je izvjestan scenarij, uvjetno rečeno italijanizacije trećine skupine bosanskohercegovačke djece, mada vjerujem da te djece ima i u drugim državama Evrope, a možda i dalje.

Zbog toga što se ne zna, ja sam i postavio ovo pitanje da pokušamo doći do odgovora na njega.

Peto, navest ću jedan konkretni primjer, jednog jedanaestogodišnjeg dječaka isto toliko stare djevojčice, dakle, oboje rođene 1996. godine, iz kojega je bjelodan kakva sudbina čeka i ostalu djecu.

Naime, 14. svibnja 1997. godine, sud za maloljetnike u Milanu pismeno od vlasti BiH, traži da se saslušaju roditelji i odgovori na određena pitanja, kako bi u Italiji bio proveden postupak usvajanja maloljetne djece. Šta vlast BiH, dakle, Vijeće ministara, Ministarstvo vanjskih poslova, Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice, te 1997. godine, dakle, poslije Dejtonskog sporazuma odgovara, ja ne znam i da li uopće odgovara?

Ako je suditi prema činjenici da je Sud donio odluku o usvajanju te djece, oni su tada imali 10 u 11 godini života. Italijanski zakon kaže da to nije moguće uraditi bez prethodno popunjenih formulara, upitnika, odnosno izjašnjavanja bioloških roditelja. Ja imam te formulare, imao sam priliku čitati, neću vas sada tim zamaratati šta u njima piše. Mogu vam ih staviti na raspolaganje, imam kopijutih formulara. Nemam ono što je bitno i to sam i pitao, nemam odgovora na pitanja da li je provedena procedura ili je neko zatajio.

Moram ovom prigodom reći da u slučaju ove skupine djece svatko ima svoju priču, italijanska vlast, bosanskohercegovačka vlast, kantonalna vlast, vlast grada Sarajeva, usvojitelji, roditelji djece i cjelokupna naša javnost. Ovo je školski primjer kako put do pakla može biti popločan čak i dobronamjerom, ne sumnjam u dobre namjere te 1992. godine, da se pomogne djeci, ali njihova sudbina potvrđuje da, dobro sam pregledao, u rukama imam Konvenciju o zaštiti prava djeteta. U ovoj konvenciji sadržaj kao da je pisan za ovu skupinu djece. Prekršeni su sljedeći članci: 5,7,8,9,10, 11, 16,18,21,22. i 35. Dovoljan je prekršaj i samo jednog članka, pa da države potpisnice ove UN Konvencije budu okrivljene, namjerno govorim države.

Šesta stvar, zbog toga što rečena skupina djece, po potpisivanju Dejtonskog mirovnog sporazuma, nije vraćena u BiH, čime su na najgrublji način prekršene odredbe članka 11. ove konvencije o pravima djeteta i cijeli niz domaćih i međunarodnih propisa, odgovornost po mom mišljenju snosi, ja želim reći odgovornost, jer postupci me navode da, upravo o tim kategorijama govorim.

Prvo, vlasti Republike Italije, koje su se prema našoj djeci odnosile kao prema svome ratnom plijenu.

Drugo, Predsjedništvo BiH, koje je uz ostalo dalo odobrenje da djeca idu u Italiju i nije upotrijebilo odgovarajuće učinkovite instrumente da ih vrati u BiH.

Treće, Vijeće ministara, posebice njegova mjerodavna ministarstva za vanjske poslove i povratak izbjeglica i ljudska prava, a koje svojim postupcima omogućilo italijanskoj vlasti da provede postupak usvajanja djece, bez suglasnosti njihovih roditelja.

Četvrto, ova parlamentarna skupština BiH, koja je iskazala nepodnošljivu pasivnost, evo upotrijebit ću taj izraz i ne primjereno aujcajderstvo, kako u odnosu na domaću izvršnu vlast, tako i u odnosu na odgovarajuće međunarodne subjekte, kompetentne da pomognu u rješavanju slučaja djece šticećenika Doma Ljubica Ivezić iz Sarajeva.

Sedmo, iz jedne informacije od 20.12.2001. godine, koji je sastavio Sektor za ljudska prava Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice, evidentan je pokušaj da se vlasti BiH, putem odvjetnika, uključe u proces osporavanja procedure usvajanja djece, koji vodi Sud za maloljetnike u Milanu. Italijanski sud je iz postupka eliminirao konzulat BiH u Milanu, našeg odvjetnika i bez tijela BiH donio jednostrane odluke. To je moja formulacija. Ili možda nisu jednostrane. Trebaju nam elementi na bazi kojih bi mogli doći do takvog zaključka.

Osmo, na inicijativu Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice Vijeće ministara je na svojoj 70. sjednici, održanoj 13. lipnja 2002. godine usvojilo:

- a) Prijedlog Predsjedništvu i Ministarstvu vanjskih poslova BiH, za pokretanje rješenja djece odvedene u Italiju 1992. godine diplomatskim putem.
- b) Da Ministarstvo za trezor BiH predloži načn i izvor finansiranja troškova italijanskog odvjetnika, posredstvom konzulata BiH u Milanu.

Mogu li se prihvatiti razlozi zbog kojih ovi zaključci nisu realizirani? Ja ne znam, možda neko zna. Ali, koliko ja znam oni nisu realizirani. Ovdje se radi o svojevrsnoj trgovini djecom i onaj tko je čist, mora dokazati da nije saučesnik. Uskoro, primjerice, ova djevojčica 30.6. o.g. imat će 18 godina. Ona je prije osam godina usvojena, po meni, rekao sam protuzakonito, protivno svim konvencijama i protivno zakonu Republike Italije. Zato mi moramo nešto učiniti i, bez obzira kad ćemo i koliko će proći vremena dok mi ne završimo raspravu, ali mi moramo promptno reagirati, jer, dakle, nakon što ova djevojčica bude imala punih 18 godina, biće krajnje kasno, mada je pitanje i sada šta se može. Kako je njoj sad ime, koja joj je adresa? Zna li da njen otak, koji je živ ovdje u Sarajevu vodi spor protiv BiH pred Komisijom za ljudska prava, pri Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine. I, kakva je uloga Parlamentarne skupštine BiH u svemu ovome? Kako ja vidim do sada vrlo mala, možda nikakva. Imamo li pravo mi parlamentarci šutiti i gledati kako naša izvršna vlast gleda opravdane ljudske zahtjeve da se javnosti i roditeljima kaže istina o sudbini njihove djece? Dokle ćemo nijemo gledati, slušati i čitati kako italijanski medij upiru prstom u BiH, kao tobožnje leglo terorista. Nije li sramotno, krajnje drsko i ponižavajuće to što su Italijani spremni vratiti jedno jedino dijete, od ove skupine od 46, ali ono koje je smješteno u neku njihovu psihijatrijsku ustanovu? Šta li je tek prošlo to jadno dijete da završi u takvoj ustanovi? A, naš ministar vanjskih poslova i Predsjedništvo naše suverene države šuti.

Uvažene kolege, zbog digniteta BiH, zbog nas samih, zbog naše djece, djece cijelog svijeta moramo nešto učiniti. Predlažem da Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH usvoji sljedeće zaključke.

Prvo, Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH, obvezuje Vijeće ministara da u roku od 30 dana, dostavi cjelovitu informaciju o sudbini 46 djece štíćenika Dječijeg doma u Sarajevo, odvedenih u Italiju 1992. godine. Ako nemaju dovoljno informacija, daću im ja bar ovaj dio, koji imam, ima ovdje i autentičnih dokumenata, koji im sigurno mogu pomoći da sklope sliku i daju nam informaciju zvanično.

Drugo, Dom naroda traži od Predsjedništva BiH i Vijeća ministara, odnosno Ministarstva vanjskih poslova, da putem diplomatske note i drugih oblika diplomatske djelatnosti, od Vlade Republike Italije zahtijevaju razjašnjenje svih relevantnih pitanja, vezanih za sudbinu rečene djece, te da o poduzetm aktivnostima, u roku od najdalje tri mjeseca izvijeste Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH.

Treće, Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH, obvezuje Vijeće ministara da žurno upotrijebi sve pravne mehanizme, kojima će se pred Italijanskim sudom za maloljetnike u Milanu zaustaviti proces usvajanja petnaestero još uvijek maloljetne djece, odnosno da upotrijebe odgovarajuće pravne lijekove, kojima će pred italijanskim sudskim instancama osporiti sve odluke suda u Milanu, kojima je bez prethodnog pristanka roditelja izvršeno usvajanje preostale djece iz predmetne skupine.

Četvrto, Dom naroda obvezuje Vijeće ministara da putem mjerodavnih institucija za provedbu zakona bude provedena temeljita istraga i da se utvrdi eventualna kaznena i drugi oblici odgovornosti za državne dužnosnike i službenike, kao i ostale osobe uključene u sveukupnu aktivnost, koje su činjenjem osobno odgovorne zbog toga što država BiH i Italija nisu sukladno članku 11. Konvencije o zaštiti prava djeteta osigurale vraćanje djece iz inostranstva. To doslovno u Konvenciji stoji.

Peto, Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH, obvezuje sve mjerodane državne institucije BiH, da u kontaktima sa vlastima Republike Italije osiguraju konkretne podatke vezane za sudbinu i pojedinačno svakoga od 46 djece, kao što su primjerice adrese, imena usvojitelja, upoznavanje djece s činjenicom da u BiH žive njihovi roditelji i rodbina i slično, te da u slučaju da sveukupna aktivnost ne donese odgovarajuće rezultate, institucije BiH upotrijebe sve modalitete pravne zaštite, uključivo i pokretanje međunarodnog pravnog spora protiv vlasti Republike Italije, kao i upoznavanje Vijeća Evrope i odgovarajuća tijela UN o vlastitom kršenju konvencije o pravu djeteta.

Šesto, Dom naroda obvezuje Ustavno-pravnu komisiju, koja je sukladno Poslovniku zadužena za segment ljudskih prava da prati sveukupnu aktivnost u kontinuitetu i da o rezultatima izvješćuje Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH.

Cijenjene kolege, uvjeren sam da u ovom slučaju ima elemenata najmanje političke odgovornosti, barem za žive aktere, od kojih su neki i danas aktivni, politički

aktivni. Ne vjerujem, naravno da će sada biti utvrđivanja te odgovornosti. To i nije prevashodan cilj. Cilj je pomoći u rješavanju problema onoliko koliko se može, ali nakon svega ni ovaj parlament neće biti amnestiran od odgovornosti, niko od nas, barem danas neće moći reći da nije znao.

Drugo, postoji odgovornost pred Domom za ljudska prava, odnosno pred odgovarajućom komisijom Ustavnog suda BiH i taj proces je u tijeku. Ne znam samo da li će tu i završiti ili će biti pokrenuta aktivnost i pred Evropskim sudom za ljudska prava u Strazburu, to će tek biti jedna posebna situacija i za BiH i za državu Italiju.

Treće, postoje odgovornost onih zbog čijih propusta BiH, u ovom konkretnom slučaju nije pokazala svoj pravi karakter, svoj humanizam, brigu o svojoj djeci, pa ako hoćete i međunarodni kredibilitet. Vjerujem da će o ovome kad tad svoj stav reći i Sud BiH.

Prije par dana ovdje kod nas u Sarajevu održana je Druga međuvladna konferencija o djeci. Tu su bili predstavnici 46 država. Predsjedavala je ministra uvažena doministrica Topić. Da li je pitala italijanskog kolegu o sudbini naše bosanskohercegovačke djece, o kojoj mi danas razgovaramo? Sumnjam. Nažalost. A trebala je. I ne samo ona, nego i svi dužnosnici BiH kada kontaktiraju sa predstavnicima Italije i takio sve, barem dok ne snaznamo istinu.

I, na kraju, uvažene kolege, želim vas kratko i jasno zamoliti, nemojte samo ovaj prijedlog zaključaka tražiti da sad ide na komisiju, pa da i tu izgubimo 5-6 mjeseci, kao sa nekim prethodnim zaključcima, od kojih neki nisu nikad ni vraćeni ovdje. Ili jeste ili niste za ovo.

Što se mene osobno tiče, za mene nema ništa sporno. Ja predlažem i molim vas da se o ovome izjasnite. Mislim da je to najmanje u ovom trenutku što možemo učiniti. Oprostite što ovo nisam uspio izgovoriti i pročitati u normalnom tonu. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Čuli smo gospodna Limova nadahnuto. Gospodin Hasan Čengić.

HASAN ČENGĆ

Gospodine predsjedavajući, koristim priliku da se najiskrenije i najiskrenije zahvalim kolegi Limovu i da mu čestitam i na inicijativi i na izvarnednom trudu koji je uloženi pri prikupljanju ovoliko puno podataka sistematizaciji i na njegovoj upornosti da se ovo pitanje fokusira na našem domu da se dovede pod svjetlost i da se pokrene.

Nažalost, mogu reći samo jedno. Žao mi je da o ovome razgovaramo danas, umjesto '96., žao mi je da je toliko institucija BiH i toliko pojedinaca u njima bilo nedovoljno aktivno ili apsolutno neaktivno i da su dopustili da do danas dođemo u ovu situaciju. Posebno imam podatke da su neki ljudi u ovom vremenu koje je iza nas, u institucijama BiH, učinili značajne napore da se pokrene ovo sa mrtve tačke, inicirali itd.

nažalost, moram konstatirati da predstavnici manje više svih sada sjedećih vladajućih i opozicionih partija ili stranaka u BiH, u državnim institucijama BiH su i kao vlast manje ili više ne činili i doprinijeli da je ovo stanje ovakvo danas. Osobno nemam namjeru vodit nikakvu raspravu oko ovoga, osim u cjelosti i svim srcem podržati predložene zaključke, a posebno onaj koji se tiče toga da, zaista ne vidim razloga da idemo na komisiju oko ovoga, nego da ovim naših zaključkom iniciramo brzinu. Možda su neki od ovih rokova sada, kad hoćemo nešto da uradimo prekratki, mislim da su, ipak, nažalost racionalni i da su realni i ovaj od 30 dana i ovaj od tri mjeseca i na kraju predlažem da zaista prihvatimo sve predložene zaključke i da onda budemo uporni do dobijanja svih potrebnih informacija, ali prije svega da zatražimo da Vijeće ministara preduzme, dakle, unutar svih ovih predloženih mjera da Vijeće ministara preduzme posebno one mjere koje su najbitnije, kad je u pitanju ovo, ovaj proces usvajanja maloljetne djece, da pokušamo to, koliko je god moguće više odgoditi dok dođemo u situaciju da možemo pravno-valjano djelovati. Hvala.

USTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Gospodin Boško Šiljegović.

BOŠKO ŠILJEGOVIĆ

Gospodine predsjedavajući, dame i gospodo,

Uz, evo veliku podršku i znak zahvalnosti da ne ponavljam kolegu Čengića gospodinu Limovu, koji je, nadljudski uložio puno energije, a dobijemo izvještaj kakav smo dobili. Kao roditelj troje djece, ja ne mogu danas ništa drugo da uradim nego da u kompletnom paketu podržim sve predložene zaključke gospodina Limova. Ove zaključke podržavaju svi delegati iz reda srpskog naroda, a zamoljavam kolegu Limova samo jednu blažu formu da napravi kad se radi o činjenju, odnosno ne činjenju Parlamenta BiH. Kao predstavnik ovog doma, odnosno dijela tog parlamenta, baš smo sve učinili da onog momenta kad niste dobili odgovorno na delegatsko pitanje, vezano za ovo 46 djece, da smo svi ovdje jednoglasno glasali da to ide po Poslovniku u ovoj proceduri i ne osjećam se nimalo prozvanim ni odgovornim za taj dio i zamoljavam vas da to ublažite, jer ako Parlament je činio ili ne činio, evo mislim da mi sve ljudski i roditeljski činimo i evo ja koristim priliku da vam se zahvalim što ste ljudski i roditeljski i poslanilčki obradili ovu materiju i Klub srpskih delagata je podržava u potpunosti. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Za riječ se javio gospodin Filipović.

ILIJA FILIPOVIĆ

Hvala lijepa za riječ. Rekao bih samo kratko. Da je ovo jedna preozbiljna tema i ovdje u ovoj dvorani nitko ne može biti ravnodušan kad je u pitanju ovo o čemu smo mi sada čuli, kroz izlaganje gospodina Limova.

Ja osobno ne bih tako olako prešao preko te šutnje svih mjerodavnih tijela izvršne vlasti u odnosu na ovako postavljeno pitanje, pogotovo nakon što smo čuli ovu

elaboraciju gospodina Limova. Bio bih za jedan možda još kvalitetniji pristup ovom pitanju, bio bih za zaključak ovog doma, u smislu da se Vijeću ministara dostavi još koliko danas, dakle, neće biti moguće danas, ali odmah sutra kompletan transkript svega što se čulo ovdje na ovu temu sa izlaganjem gospodina Tome Limova i da se uz taj transkript dostave svi validni materijalni dokazi, koje ima gospodin Tomo Limov, a nam u što kraćem roku, na temelju svega što će dobiti Vijeće ministara zaduži resorno ministarstvo, mislim da je to Ministarstvo za ljudska prava i neka angažira i sve druge, koje će sačiniti informaciju valjanu na ovu vrlo ozbiljnu temu, o kojoj ćemo mi ovdje raspravljati, uz nazočnost Ministarstva za ljudska prava i svih drugih za koje oni ocijene da trebaju biti nazočni ovdje, daju odgovore na određena pitanja, da mi nakon tako jedne ozbiljne rasprave, onda dođemo do određenih stajališta u ovom domu, jer ovdje ima, ovdje smo čuli određene stvari, da možemo nakon toga zauzeti stajališta i moguće da će doći do određenih procesuiranja nekih osoba zbog kojih su, jednostavno nisu učinile, a morale su učiniti određene stvari, nisu spriječile, a trebale su spriječiti, nisu poduzeli, a morali su to učiniti, dakle, radi se o preozbiljnim stvarima. Ovdje ima izrečenih konstatacija, određenih tvrdnji, koje gotovo da ne graniče, već jesu kaznena djela trgovine ljudima. Dakle, to je nešto preko čega mi ne bismo mogli preći jednim malim zaključkom. Dakle, ovo što sam predložio je, nešto malo redefinirano čini mi se, malo ozbiljnije u konsultaciji sa gospodinom Limovom. Doći ćemo do kvalitetnijeg odnosa prema ovom nemaru koji je do sada bio obavijen jednim velom tajnosti za bosanskohercegovačku javnost. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Filipoviću. Za riječ se javio gospodin Brka.

OSMAN BRKA

Poštovano predsjedništvo, poštovane kolege,

Kad sam dobio prijedlog dnevnog reda i vidio da je ova tačka uvrštena u dnevni red, onda, pošto nismo dobili materijale, ja sam pokušao okolnim putem da dođem do nekakvih informacija. Nazvao sam ministra za ljudska prava i tražio sam da mi se dostavi informacija i onda su mi poslali ovakav spisak materijala u vezi tog slučaja. Pa sa ja tražio nešto konkretnije, imate li nešto sažeto u kraćem, pa su mi onda poslali jedan ovakav materijal, koji je ovdje, jedno 3-4 stranice, a nije mi bilo mrsko, ja sam pokušao da kontaktiram i sa našim konzultom u Milanu i razgovarao sam i sa konzulom u Milanu. Imao sam namjeru, jer sam jučer dobio informaciju da je, a sjećam se i sam da sam u nekoliko navrata čitao u štampi da je o tome pišala gospođica Emina Kamenica, ali, nažalost nisam je uspio sinoć dobiti, tako da sam htio odatle da dobijem još nekih informacija i ja mislim da je ovo jako ozbiljna stvar i da je prava šteta što ovo do sada nije pokrenuto. Hvala gospodinu Limovu što smo ovo pokrenuli i da ne ponavljam ni jednu izrečenu riječ, propusta je jako mnogo od, po meni, ja to govorim po mojim videnjima, od samog početka organiziranja tog puta do dana današnjeg, jako je puno propusta bilo. Dobio sam informaciju iz konzulata da konzulat nikad nije dobio podatak kome su predata djeca u Milanu, zvaničan podatak. Konzulat sad nema informacija o usvojenoj djeci, gdje su kakva su, ko ih je usvojio. Druga su im imena itd. Jednostavno ja da ne dužim, vjerovatno će ovi zaključci biti prihvaćeni, s tim što ja hoću da proširim. Ja

bih ovdje ne samo tražio informaciju vlasti, nego i Tužiteljstva BiH, da pokrene od prvog momenta do dana današnjeg odgovornost ljudi koji su učestvovali u tom lancu da se desi ovo ovoj djeci. Možda su neki potezi bili sa dobrim namjerama, što kaže gospodin Limov, ali dobra namjera ne rješava problem. Možda neke poslove nije trebalo raditi, ako se nije znao krajnji rezultat. Ali, ako se znao krajnji rezultat, onda je to tek onda katastrofa. Tek onda je to katastrofa. Ja ništa ne prejudiciram, nikog ne optužujem, ali smatram da Tužiteljstvo BiH od prvog momenta do dana današnjeg treba ispitati odgovornost svih aketa u ovom slučaju i da se po svim dobijenim pokazateljima onda postupi Parlament, s tim što smatram, jer to više nije u Italiji, koliko sam dobio informacija, to više nije pravno pitanje. Za italijansku vlast usvojena djeca su završena stvar, gotov čin. Oni neće o tome da razgovaraju. Kako je do toga došlo ja ne znam. Ja imam takve informacije. Ova djeca koja još nisu punoljetna, šta je sa njima. Nemaju adresa, ne znaju gdje su. Ja govorim o zvaničnim organima ove države, koja djeluje u Milanu u konzulatu.

Znači, jednostavno je sve pod upitnicima. jako mnogo upitnika ima koji ne bi smjelo biti. To draga gospodo, kolege moje i svi vi koji slušate, ni jedna ne može komisija parlamentarna to riješiti. To mogu samo istražni organi sve riješiti, ali pošto mi to ne možemo uraditi, a ne možemo ni stajati u mjestu, ja, moja je sugestija, moj je prijedlog, u prvom kontaktu da ga tražim da političkim aktivnostima ove države i dražve Italije to pokuša riješiti, na jedan normalan način, znači, pravno u Italiji to je ne rješiv, ako se uplete politika, a politika Italije može, ako bude dobre volje, ako mi to izorganiziramo, ako to dobro pripremimo, moći će neke stvari uraditi. Ja ne tvrdim da će recimo moći se ta djeca vratiti, odnosno ljudi, žene ima njih sad sa svojim porodicama sad tamo. Oni su tamo otišli neki sa 14 – 15 godina. Sad su to odrasli ljudi. Imaju svoju djecu. Ne trebamo mi zanemarivati te činjenice, ali treba stvar izvesti, dovesti do istine. Treba da sezna šta, ko i kao je uradio, donosno nije uradio. Treba da se zna ko je odgovoran od prvog dana, recimo voditi djecu u nepoznato, ne znati se krajnji rezultat, a ne znam šta je tu kranji rezultat. Ja nikog ne krivim, nikog ne branim, ali tražim kao čovjek, kao čovjek koji ima djecu ima unuke, tražim da se to mora dovesti na čistat, da se zna ko je šta uradio, je li trebao uraditi, je li odgovoran za to, je li kriv ili je prav, odnsono šta neko nije uradio, a morao je uraditi. Znači, moja su u stvari dva prijedloga istražitelji, Tužilaštvo da uradi svoj dio posla i politički da država BiH preko svojih političkih organa sa državom Italijom pokuša to riješiti kako se može riješiti na najbolji mogući način i da se dobiju sve informacije.

Treći prijedlog je, ako ne bude rezultata na ovom političkom polju sa Italijom, da se onda ide na Međunarodni sud i da se to rješava na Međunarodnom sudu, ali ja mislim da su ovo koraci koje mi trebamo uraditi. Vjerovatno će o ovome biti još rasprave ovdje sigurno na Parlamentu. Ja ću se sigurno jako puno za ovo interesovati. Mene to boli kao čovjeka šta se desilo s tom djecom i zadržavam pravo da ćemo o tome jako još puno imati stavova.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Gospodin Zrno. Izvolite.

ZORAN SPASOJEVIĆ

Gospodine predsjedavajući, kolege poslanicil,

Meni je, zaista žao što prvi put o ovim stvarima čujem danas i podržavam gotovo sve ove ljude koji su se zdušno zalagali da na neki način dođemo do istine o ovom slučaju koji je, stvarno po meni i ja sam, također, roditelj, imam i ja šestero djece i saosjećam stvarno sa svakim ovim čovjekom koji je doživio traumu da mu se dijete odvede i da mu se nikad više ne zna trag o tome. Ja predlažem da, pošto sam prvi put ovdje čuo o ovome i stvarno malo znam o ovome, evo Hasan kaže da je, odnosno Osman kaže da je imao nekakav materijal, ja stvarno nisam imao nikakav materijal, predlažem da ovdje prisutni gospodin Tomić koji je iz Dječije ambasade nam još nekoliko informacija da o tome i ne možemo mi se samo zatvoriti i završiti ovo, predložiti Savjetu ministara. Mi, stvarno kao što je Osman rekao mi moramo ovdje detaljnije još raspraviti, to je 46 ljudi ove države BiH i mislim da ne možemo lako preko ovoga preći i da se moramo još ovdje nekoliko puta na ovo pitanje vraćati i završiti i dovesti ga, stvarno ako smo ga započeli kako treba i dugo smo čekali i stvarno ne znam zbog čega se tako dugo čekalo i da ga na jedan način dovedemo na pravi istinski način da se istina pokaže onakva kakva jeste. Hvala vaml.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepa. Gospodin Zrno.

BRANKO ZRNO

Gospodine predsjedavajući, dame i gospodo, kolege zastupnici,

Nisam ja mislio ništa ni pametno ni malo ni, ne znam zanimljivo reći, ja sam čak mislio predložiti da se o informaciji, jer ovdje je riječ o informaciji, ovo što je kolega Zoran rekao. Ja sam isto prvi put došao do ove informacije, da se o ovoj informaciji uopće ne raspravlja. Govorim kao čovjek, kojega je pomalo stid, što je danas prvi put spoznao ono što nam se svima desilo, jer ovo je, nema ovo što se desilo nie desilo, ne znam i čini mi se da je izlišna svaka velika priča, osobito da su izlišne priče u formi materijala. Ovdje je riječ o ljudima, ovdje je riječ o djeci. Prema tomu, treba iskoristiti sve pravne i institucionalne mogućnosti doći do konačne istine. Mi danas na ovom mjestu ne možemo doći, kamo sreća da možemo, ali je jasno da ne možemo. Možemo li to postići ovim zaključcima, koji su predloženi. Nisam siguran. Ali, valjda ako ne možemo ovim zaključcima, onda će neko drugi oplemeniti i dodati još neke zaključke. Kakav je put, je li to put preko Milana ili Rima, preko našeg veleposlanstva, ali ima put i preko Povelje o pravu djeteta, koji vodi preko Strazbura, preko Ženeve do Vijeća UN u Njujorku. Znači, sve su mogućnosti otvorene i zato stavimo u zaključak da se mora poduzeti sve što je mjesto u ljudskoj moći, ne prejudicirajući zaključke, ne prejudicirajući kraj, kako će se ... na koji način, tko od zrelih ljudi želi nazd u svoju domovinu svojim roditeljima, tko to ne želi, mi to nećemo ulaziti, ali da se sve saznati mora i zato velim i Vijeće, odnosno organizacija UN u kojoj je mjesto u kojoj se brani i ljudsko dostojanstvo, dostojanstvo pojedinca, ali i dostojanstvo i ove države BiH. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodine Zrno. Dajem pauzu do 2,30.

/PAUZA/

Evo, poslije moje obavljene i uobičajene pauze petkom u ova doba, zbog odlaska na džumu, nastavljamo sjednicu. Nastavak ove tačke dnevnog reda Informacija o sudbini 46 djece štíćenika Dječijeg doma Ljubica Ivezić odvedeni iz Sarajeva u Italiju 1992. godine. Čuli smo izalganja gospodina Limova, pa onda redom, skoro svih poslanika i ja mislim da smo iskristalisali jedan stav, jedan kvalitetan stav u kome bi mogli kazati i gospodin Limov da od Vijeća ministara tražiti jednu ozbiljniju studiju o ovom, a gospodin Limov je predložio i, od prilike, zaljučke. Ja bih to kazao u pet tačaka, je li tako? Čuli ste, diskusiju gospodina Limova. On je te zaključke iznio ovdje na ovoj sjednici i ja ne znam ima li potrebe za daljom diskusijom ili ćemo se opredijeliti da možda ove zaključke još jednom pogledamo i da taksativno idemo od tačke do tačke, odnosno od zaključka do zaključka i probamo da napravimo kvalitetne zaljučke, da bismo, u kojima insistiramo od Vijeća ministara i drugih institucija u BiH relevantnim za ovaj događaj, za ove probleme, da informiraju ozbiljno Parlament, da naprave jednu ozbiljnu analizu i da ih uputimo kojim pravcem dalje.

Gospodine Limov, je li se slažete da ovako krenemo kad su u pitanju ovi vaši zaključci, ili imate neko drugo viđenje, jer iz diskusija, koje smo imali, u principu su vaši svi zaključci od ovih ljudi prihvaćeni u izvjesnom ima promjena u nekim detaljima pa da vidimo?

TOMISLAV LIMOV

Ma, ja, uvažavam kolege i gospodine predsjedatelju, osobno cijenim da su zaključci jasni i da, ukoliko ima potrebe za intervencijom, u smislu jasnih preciziranja ili dilema, predlažem da se kolege izjasne, ako nema, onda predlažem da usvojimo zaključke ono što kažu u paketu, ali osobno nemam ništa protiv, ako hoćete jedan po jedan.

MUSTAFA PAMUK

Jedino ja ovdje mislim ono što je govorio gospodin Brka u svom izlaganju, da treba Vijeće ministara ili ministarstvo odgovarajuće da istraži u potpunosti ovaj slučaj od početka do kraja. Osmane, jesi li ti to, broj četiri.

Broj četiri. Dom naroda obavezuje Vijeće ministara BiH da putem mjerodavnih institucija za provedbu zakona budu provedene temeljne istrage i da se, jeste, ovdje Osmane izvini, ja mislim da je ovdje pokriven ovaj tvoj zahtjev.

OSMAN BRKA

Ja bih ovdje bio vrlo jasan. Slažem se ja sa ovim zakljucima da Tužiteljstvo BiH, nemojmo mjerodavnih institucija, Tužiteljstvo BiH.

MUSTAFA PAMUK

U kom zakljuku?

OSMAN BRKA

U ovom četvrtom. Ovdje gdje piše mjerodavnih institucija, Tužiteljstvo BiH da provede zakonitu istragu od prvog momenta do dana današnjeg.

MUSTAFA PAMUK

Pa Tužiteljstvo je tu i mjerodavan organ.

OSMAN BRKA

Pa znam ja, nemoj te mi, ja neću okolo, hoću direktno da se zna ko to treba uraditi. Mjerodavnih institucija ima koliko god hoćete. Ja hoću jedna koja je najodgovornija, to je Tužiteljstvo BiH. Istraga Tužiteljstva. Neka budu i druge, ali ja hoću ovo da bude. Putem Tužiteljstva i drugih institucija.

MUSTAFA PAMUK

Izvolite gospodine Limov. Meni bi bilo drago da donesemo, izvolite gospodine Limov.

TOMISLAV LIMOV

... ima više institucija koje su pozvane da sudjeluju u istraživanju o ovom predmetu. Kad oni odrade svoj dio posla, naravno, da stupa na scenu tužitelj, sudovi nadležni itd. Dakle, prije svega, potrebno je na temelju podataka, koje ima policija, obavještajne službe Interpol, da se, dakle, na bazi tih podataka predoči tužitelju dovoljno elemenata da on vodi dalje procesuiranje. Ako idete odmah na tužitelja, onda mora neko pripremiti materijale i dokumentaciju, podatke, činjenice, koje su relevantne da bi tužitelj procijenio da vodi proces. Ja osobno nemam ništa protiv da to bude, ukoliko gospodin Brka insistira mjerodavno Tužiteljstvo i druge institucije, podrazumijevajući da te druge institucije moraj pripremiti predmet za Tužiteljstvo.

MUSTAFA PAMUK

Pa, dobro, mi predlažemo Tužiteljstvu. Ono može da odustane, ako neće. prihvatamo li ovu izmjenju?

Dakle, prihvatamo u kompletu zaključke gospodina Limova, uz ovu napomenu i pojačanje gospodina Brke da se kaže da se uključi i Tužiteljstvo, pa ako može, može, posfestum svakako.

Ko je za ovakav prijedlog? Izjašnjavamo se o dopuni koju je dao gospodin Brka?

Ko je za? Dignite ruke da izbroji. – 8 za.

Ko je protiv?

Suzdržan? 1

2 protiv – 2 suzdržana. Prijedlog gospodina Brke je prošao.

Ko je zato da usvojimo ovaj set zakona sa prijedlogom gospodina Brke?

Ko je za?

Ko je suzdržan? – 1

Ko je protiv? nema niko.

Dakle, 14, odnosno 13 je za, dva nisu prisutna, i 1 je suzdržan. Prelazimo na narednu tačku dnevnog reda, to je 6. tačka dnevnog reda.

Ad.6.

Ovu četvrtu tačku dali smo da se preformuliše. Ja sam predvidio.

HILMO NEIMARLIJA

Usaglašen tekst za četvrtu tačku našeg dnevnog reda glasi. Dom naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, obavezuje Vijeće ministara, da u roku od mjesec dana sačini prijedlog kriterija za određivanje sjedišta institucija BiH, uzimajući u obzir političke, socijalne, ekonomske, teritorijalne i funkcionalne činioce.

Pozivam delegate da se izjasne za ovaj zaključak.

MUSTAFA PAMUK

Ko je za ovaj prijedlog?

Jednoglasno. Hvala vam lijepo.

Ad.6. Izvještaj Zajedničke komisije o nastojanju za postizanje sporazuma o identičnom tekstu zakona o policijskim službenicima BiH

Ja mislim da je tu gospodin Boško Šiljegović predsjednik. Izvolite gospodine Šiljegoviću.

BOŠKO ŠILJEGOVIĆ

Hvala gospodine predsjedniče,

Na osnovu člana 100. tačka 1. Poslovnika Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine i člana 95. tačka 1. Poslovnika Doma naroda, danas je zasjedala Zajednička komisija o usaglašavanju teksta zakona o policijskim službenicima BiH.

Članovi Komisije: Vinko Zorić, Hazim Felić, Petar Kunić iz predstavničkog doma, te Halid Genjac, Boško Šiljegović i Ante Spajić iz Doma naroda i predlažu, s obzirom da smo mi bili predlagači dva amandmana, koji su usvojeni na 23. sjednici ovog doma od 4.5.2004. godine, članovi Zajedničke komisije su jednoglasno prihvatili tekst Zakona o policijskim službenicima BiH, sa usvojenim amandmanima, te predlažu domovima Parlamentarne skupštine BiH da usvoje ovaj izvjetšaj i prihvate jedinstven tekst zakona, kako je to Komisija predložila. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Šiljegoviću. Ja stavljam na glasanje zakon, odnosno izvještaj Komisije za postizanje sporazuma o identičnom tekstu zakona o policijskim službenicima i stavljam na glasanje zakon o policijskim službenicima. Je li ga sad treba usvojiti u jedinstvenom tekstu? Je li tako?

Ko je za?

Jednoglasno. Hvala vam lijepo.

Ad.7. Potvrđivanje liste kandidata za generalske pozicije u institucijama odbrane BiH

Dobili ste izvještaj Komisije, kao i listu kandidata na generalske pozicije u institucijama Bosne i Hercegovine i to:

1. brigadir Rizvo Pleh, na dužnost generalnog inspektora u Ministarstvu odbrane,
2. pukovnik Miladin Milojević, na dužnost zamjenika načelnika zajedničkog štaba BiH za resurse,
3. pukovnik Mirko Tepčić, na dužnost zamjenika komandanta operativne komande za operacije prve, ovo rimsko jedan,
4. brigadir Sakib Forić, na dužnost zamjenika komandanta operativne komande za resurse

Predstavnički dom je potvrdio listu kandidata na 36. sjednici, održanoj 11. maja o.g. Otvaram raspravu. Ovdje imamo, molim vas lijepo, ovdje imamo ministra odbrane i ja bih molio ako vi imate. Gospodin Zrno, oprostite.

BRANKO ZRNO

Dame i gospodo još jednom ukratko samo sa Zajedničke komisije za obrambenu i sigurnosnu politiku i nadzor nad radom obrambenih i sigurnosnih struktura na razini BiH. Izviješće s Komisije.

Izviješće o odluci utvrđivanja liste kandidata za generalske pozicije u zajedničkim institucijama obrane BiH. Predsjedništvo BiH, dostavilo je dana 7.5.2004. godine odluku

o utvrđivanju liste kandidata za generalske pozicije u zajedničkim institucijama obrane BiH.

Zajednička komisija oba doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine za obrambenu i sigurnosnu politiku i nadzor nad radom obrambenih i sigurnosnih struktura na razini BiH, na 6. sjednici održanoj 10.5.2004. godine, razmatrala je odluku i jednoglasno je predložila, s prijedogom Domu za potvrđivanje imenovanja predloženih kandidata. Zahvaljujem.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Zrno. Gospodine ministre, molim vas da saslušamo gospodina Radovanovića, ministra u Vjeću ministara. Izvolite.

NIKOLA RADOVANOVIĆ

Hvala gospodine predsjedavajući, gospodo poslanici, dame i gospodo, Pored ovih suštinskih bitnih stvari, koje su sad rečene, vezano za proceduru utvrđivanja, odnosno potvrđivanja četiri kandidata na generalske pozicije u sistemu odbrane, ja osjećam potrebu da ovdje vas upoznam sa značajem ovog potvrđivanja i sa daljnjom procedurom, obzirom da je bilo dosta i da je ta tema dosta prisutna u javnosti.

Dakle, potvrđivanjem današnjim četiri kandidata na četiri navedene pozicije, vrši se popuna tri institucije u sistemu odbrane, koje se uspostavljaju na državnom nivou, licima u čin generala. Dakle, generalni inspektor u ministarstvu, kao i zajednički štab BiH, operativna komanda BiH.

U institucijama odbrane na državnom nivou, predviđeno je sedam pozicija za sedam lica u činu generala, a na ovaj način, taj postupak se ne završava, ali se popunjava ove tri institucije u dovoljnom broju da se mogu nastaviti aktivnosti na formiranju u prvom redu zajedničkog štaba i operativne komande, koje su značajne iz više razloga. Jedan od njih je i ispunjavanje uslova za pristupanje Programu Partnerstvo za mir.

Međutim, ono što ostaje i dalje obaveza i ono što je u toku jeste popunjavanje preostalih pet pozicija na državnom nivou i preostale pozicije na entitetskom nivou licima u činu generala.

Trenutno je situacija takva da je komandant SFOR-a, odnosno komanda SFOR-a, kao nadležna dostavila saglasnost za popunjavanje dvije pozicije u Ministarstvu odbrane, odnosno u RS to je načelnik generalštaba Vojske RS i za popunjavanje 15. motorizovane brigade.

Procedura za popunjavanje licima iz sastava Vojske Federacije BiH i u elementima strukture u Federaciji BiH u završnoj fazi i na provjeri je još 12 lica, koji su predloženi od strane federalnog ministra odbrane 12.5. Mi očekujemo tokom naredne sedmice da ćemo dobiti i te rezultate provjere i nakon toga i završene procedure pred

Stalnim komitetom za vojna pitanja i pred Predsjedništvom BiH će uslijediti još jedno upućivanje kandidata u Parlamentarnu proceduru i potvrđivanje preostalih kandidata za generalske pozicije u sistemu odbrane u BiH. Na taj način bi, nadamo se u narednih dvije, a najdalje tri sedice bili imenovani svi generali u sistemu odbrane BiH i time uspostavljena, odnosno realizovana odluka od 24. marta ove godine, koja utvrđuje organizaciju i strukturu. Ja predlažem da gospodin predsjedavajući, da se uvažavaju ovi argumenti i da se potvrdi kandidatura navedena četiri lica na poziciju onako kako ste ih vi naveli.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodine Radovanoviću. Izvini, Boško je prije tebe.

BOŠKO ŠILJEGOVIĆ

Poštovane dame i gospodo, Klub srpskih delegata gospodine ministre, daje saglasnost za generalske pozicije zajedničkim institucijama odbrane BiH i to:

1. brigadir Rizvo Pleh na dužnost generalnog inspektora u Ministarstvu odbrane BiH, pod
2. pukovnik Milojčić na dužnost zamjenika načelnika Zajedničkog štaba BiH za resurse, pod
3. pukovnik Mirko Tepšić na dužnost zamjenika komadanta Operativne komande za operacije.

Po pitanju četvrtog kandidata, Klub delegata iz reda srpskog naroda prije izjašnjavanja o kandidatu za generala Sakiba Forića traži da se provjeri navodi Dragana Lalovića, izneseni u sredstvima informisanja. Naime, on tvrdi, citiram, da je Forić bio komadant Odreda smrti, koji je u junu 1992. godine, njegovog oca Mitra i ostale Srbe iz Dobrinjske ulice odveo u nepoznatom pravcu i od tada im se gubi svaki trag, a poslije odvođenja su opljačkali i zapalili njihovu imovinu. Ne možemo podržati ovog kandidata, dok se ne izvrši provjera ovih navoda. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Čuli smo gospodina Šiljegovića. I gospodin Limov.

TOMISLAV LIMOV

Gospodine predsjedatelju, ja sam danas dosta evo govorio, neće biti potrebe više izlaziti, ali uvažene kolege i cijenjeni ministri, poštovani gospodine ministra, čija problematika je pred nama, čuli već svoje mišljenje o ovome, biće naravno u nekoliko drugačije intonirano od kolege Šiljegovića.

Dakle, pred nama je zadaća potvrđivanja liste kandidata na generalske pozicije u institucijama BiH. Kada predstavnik oporbe treba da se izjasni o kandidatima koje predlaže vlast, onda je politički najprofitabilnije biti protiv. Naravno, vi ste navikli od mene da tako postupam, međutim postoje situacije kada svi i vlast i oporba moramo

iskazati odgovornost prema uvjetno rečeno općim interesima ili interesima većine ili svih nas. Po mom ubjedenju, danas je jedna takva situacija. Naime, tridesetak, četrdeset dana prije Istambuskog samita, NATO-a, mi još uvijek nismo sigurni hoćemo li stići do Partnerstva za mir. To je interes naše države, interes svih nas. Zato ću ja odstupiti od načela po kojem sam protiv svih vaših kandidata. I tako ću se ponašati naravno, do Samita u Istanbulu posebice kad su u pitanju ljudi koje budete vi predlagali iz segmenta obavještajnih službi obrane i policije odnosno unutarnjih poslova. Čuli smo sinoć da kreće aktivnost naše reforme i u tom segmentu.

Naravno, ovo je moj osobni čin i znam da to nije odlučujuće kad se bude glasovalo, ali evo ja želim iz ove govornice i na taj način uputiti jasnu poruku i reći šta ja mislim o ovoj situaciji i šta mislim da bi dobro bilo da iskažemo svi, kako bi smo ispunili ono što se od nas očekuje i odlučnije krenuli evropskim putem.

Naravno da je za kašnjenje i za ovo o čemu je i sam ministar govorio, odgovorna, aktuelna vlas, ali ne daj Bože ako ne uspijemo, svi ćemo osjetiti loše posljedice. Loše je i to što generalska lista nije potpuna i za mene je sramotno da iz jednog naroda na toj listi nema niti jedno ime i zato su odgovorni oni i to želim reći jasno iz ove govornice, koji su tražili kruha preko pogače i kod živih generala koji sigurno prolaze, izmišljali toplu vodu. To je moje osobno mišljenje i budite sigurni da će se onima koji ruše legende to kad-tad vratiti i razbiti o glavu. Dajem svoj glas za svaku listu, za svako imenovanje koje će BiH približiti Evropu. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodine Limov. Imamo li još diskutanata? Evo gospodin Halid Genjac.

HALID GENJAC

Poštovane kolege, predstavnici medija, poštovani predstavnici Vijeća ministara, nama je svima vrlo dobro poznato u kojoj je fazi proces pristupanja BiH Partnerstvu za mir. Poznato nam je svima jer smo svi sudjelovali u izradi zakona i svemu onome što je slijedilo nakon zakona i svim procedurama i u svim procedurama smo učestvovali kao i članovi Parlamenta i posebno kao članovi Komisije za odbranu i sigurnost Parlamentarne skupštine BiH.

Dalje nam je vrlo dobro poznato, da su rokovi postavljeni u nekom hodogramu za ispunjavanje uslova i za podizanje kredibiliteta za pristupanje Partnerstvu za mir, vrlo kratki ostali a u dosta segmenata i kritično su u smislu da budu, da ne budu postignuti. Jedan od tih rokova je imenovanje ovih ključnih pozicija, generalskih pozicija.

Ja naravno uvažavam argumentaciju svakog člana Parlamenta i svakog posebno argumentaciju ove vrste i pristalica sam da se sve istraži. Na žalost, mislim da je ovo nije urađeno kako treba. Prvo, duplo je trajala provjera svih ovih kandidata za generalske pozicije, bilo je sasvim dovoljno vremena, načina, slova, mogućnosti da se iznesu rezerve, da se ukaže na moguće usmjerne itd.

Osim toga, mi se nalazimo u trenutku kad je Predstavnički dom, Preredsjedništvo završilo, Komisija završila, Komisija Parlamentarne skupštine, Predstavnički dom Parlamentarne skupštine završio taj posao, i u trenutku kad treba da se izjašnjavamo o toj odluci, iznosi se jedna vrlo značajna primjedba. Koliko je osnovana ili ne osnovana neću da ulazim ali vrlo značajna primjedba za koju je bilo i mjesta i mogućnosti i načina da se blagovremeno iznese. Da ne bi mi ipak doprinjeli kašnjenju ovoga procesa, i da postoji mogućnost i da se izvrše imenovanja i da se provjere izvrše i vrše, pa ukoliko se pokaže itd. ali da ne prejudiciram, da ne bi mi doprinjeli ni na bilo koji način, jer ovaj Dom naroda nije do sada bio mjesto gdje su procesi zadržavani i gdje su kasnili.

Ja bih zamolio jednu pauzu od desetak, petnaest minuta predsjednike klubova, da pokušamo pronaći rješenje koje će biti prihvatljivo ali da ne budemo mi odgovorni za kašnjenje procesa.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodine Genjac. Ja mislim, oprostite, ja mislim da ovo što je Halid predložio ima puni smisao. Da vidimo, mi smo i onako sa ovim dijelom malo u zakašnjenju. Svi pratimo šta se dešava tu i ne bi bilo dobro da Dom kad je sve ovo prošlo, da Dom naroda bude neko ko će, ja molim da predsjednici tri kluba sa gospodinom ministrom zajedno malo porazgovaraju i probaju naći neko kvalitetno rješenje da bi prevazišli ovaj problem.

Izvolite.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem poštovane kolege, predsjedavajući, gospodo iz Savjeta ministara, predstavnici sredstava javnog informisanja, da se ne bi stekla slika da ovde neko namjerno nešto opstruiše, da se čak ko nekakav zadnji momenat, mi smo danas, u novinama našli ovaj navod koji je iznio gospodin Šiljegović i nismo mogli ranije reagovati. Dakle, to se danas desilo.

MUSTAFA PAMUK

Ja moram sad ovde

GORAN MILOJEVIĆ

..ne kažemo mi da apriori, vjerujemo ali tražimo da se ispita.

MUSTAFA PAMUK

Molim, ja moram sad intervenciju jednu ovde. Ja se izvinjavam kolegama iz srpskog naroda, iz Kluba srpskih poslanika i mislim da ova logika nije baš najbolja. Ovo je proces koji je pa ja mislim, međunarodne institucije ili šta ja znam svi istražuju ove ljude i prate šta su uradili, jesu li, nisu li uradili i neki tamo samo čovjek možda je u pravu, možda i nije. ...izađe s jednim predlogom i s jednim viđenjem i to bude razlog

poslanicima, srpskim poslanicima da obustave ovaj predlog. Međutim, ja mislim da u ovom momentu treba se dogovoriti, treba vidjeti, da završimo ovaj posao i treba pokušati s ministrom i na način kako to treba, da se još jednom preispita. Čovjek uvijek može da se povuče i može da se skine i kad bude izabran. Hvala vam.

Evo ja sam završio. Nije još pauza. Evo gospodin Jukić, pa ćemo onda napraviti pauzu. Pauza će biti molim vas.

VELIMIR JUKIĆ

Dame i gospodo, evo danas smo u prilici razgovarati i o utvrđivanju liste kandidata generalske pozicije i to o četiri kandidata, od kojih ni jedan nije Hrvat. Ja sam čuo da određeni kandidati nisu ...kandidati nisu dobili prolaz od SFOR-a i evo ja bih iskoristio nazočnost ovdje ministra odbrane upitati kad možemo očekivati odgovor za nove kandidate koji su kandidirani za generalske pozicije u Zajedničkom zapovjedništvu i zašto ta provjera traje tako dugo? Ja sam uvjeren ako je u ovoj državi išta uređeno u nekom sustavu, onda je to u vojsci, u zapovjedništvima i mislim da o svim visokim časnicima, naročito generalima u vojsci, da imaju svi podaci, da se vode vrlo uredno u određenim je li službama njihovim personalni dosijeji i ne znam čemu ovako dugo čekanje na provjeru?

To je moje pitanje i ujedno naravno nezadovoljstvo, činjenicom da znači danas ne možemo ovde govoriti o ni jednom Hrvatu a smatram da je vrlo bitno da u samom početku kod formiranja ovog zajedničkog zapovjedništva, i imenovanja kandidata za generalske pozicije, da se odmah krene sa adekvatnom popunom u smislu izbalansiranosti predstavnika konstitutivnih naroda.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Ja ću zamoliti kolege da napravimo pauzu, da ne raspljnjavamo diskusiju, da predsjednici klubova zajedno sa ministrom probaju naći izlaz iz ove situacije. Pauza je 10 minuta.

/PAUZA/

...pauzu, imali smo zahtjev prema predsjednicima poslanika, poslaničkih klubova da se dogovore i nađu rješenje vezano za ovog četvrtog kandidata. Ja bih molio kolege da neko od njih, vjerovatno su se dogovorili i ko će, izađe i kaže nam šta su se dogovorili, da bi smo mogli nastaviti dalje.

Evo gospodin Genjac. Hvala lijepo. Hasane nastavili smo raditi. Dobro tako treba.

HALID GENJAC

Poštovane kolege, mi smo obavili na ovoj pauzi razgovor i uvažavajući osjetljivost ovog pitanja i naravno uvažavajući svaku sumnju koja se pojavi o bilo kom

kandidatu, na ovako značajnim mjestima je vrlo važno da svaki od kandidata bude prihvatljiv za sve narode i sve građane u BiH. Prijedlog je bio i mislim da smo se dogovorili tako da se potvrde imenovanja onih koji su prošli provjere, kako je to propisano u pravnoj proceduri, a da se svi oni uključujući i porodice ili udruženja koja se pominju u navedenom tekstu, upute na Generalni inspektorat ESFOR-a da podnesu svoje prijave, sumnje, osporavanja jer Generalni inspektorat ESFOR-a ima mogućnost pristupa svim institucijama i svoj dokumentaciji, svim institucijama u BiH i naravno insitucijama Međunarodnog tribunala u Hagu.

Ovo nas je rukovodila činjenica da bi se povodjenjem za novinskim natpisima bilo vrlo kontraproduktivno, jer šta ako se sutra pojave neki natpisi za neke od kandidata, ili za sedam dana i mislim da je univerzalni odgovor za sva ta pitanja, da svi građani BiH kao subjekti i kao pravna i fizička lica imaju mogućnost da se obrate Generalnom inspektoratu ESFOR-a.

I da zaključim dakle, dogovor je da se potvrde imenovanja uz ovaj uslov. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodine Genjac. Ja mislim da je evo, javio se gospodin Šiljegović za riječ.

BOŠKO ŠILJEGOVIĆ

Gospodine predsjedavajući, dame i gospodo, Klub srpskih delegata u jednoj kratkoj pauzi od pet minuta uz prisustvo ministra odbrane, predlaže da, sad ne znam kako će se Dom izjasniti, ako bude pojedinačno glasanje, za prva tri generala ćemo dati podršku bez ikakvih uslova, za četvrtog generala, ćemo dati uslovnu podršku i uslovno dati potvrdu njegovog imenovanja a upućuje se gospodin Dragan Lalović koji je izrekao optužbe i koje su objavljene u sredstvima informisanja, da sa argumentima i dokazima Generalnom inspektoratu SFOR-a koji ima mandat i obavezu da za provjere od 92.godine, mogućnost pristupa dokumentaciji Haškom tribunalu i u toj varijanti vjerovatno bi možda došlo do mogućnosti obustave imenovanja ili jednostavno odbijanja dokaza i za ovog četvrtog generala dakle, Klub srpskih delegata će uslovno izvršiti ovaj, potvrdu. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Imamo li još diskutanata? Imamo gospodina Jukića koji se javio za friječ ponovo.

VELIMIR JUKIĆ

Evo ja sam maloprije u svojoj raspravi postavio jedno pitanje ovdje nazočnom ministru obrane, očekujem odgovor. Mislim da je ministar najpozvaniji reći o proceduri, kandidiranja odnosno evo zašto su ovako dugi rokovi i kad možemo očekivati izjašnjenje o suglasnosti na predložene kandidate koji danas ovde nisu uvršteni?

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Ako može gospodin ministar ovaj odgovor. Hvala lijepo.

NIKOLA RADOVANOVIĆ

Hvala gospodine predsjedavajući, nekoliko komentara, ja imam mogućnost da u slučaju primjedbi ili postojanja bilo kakvih argumenata vezanih za ponašanje bilo kojeg pojedinca u sistemu odbrane, koje je u suprotnosti sa zakonima dakle, može da se obrati Generalnom inspektoratu i da ESFOR ili međunarodne snage imaju i mandat i obavezu i dužnost da postupe u skladu sa navodima koji su iznjeti.

Kad je reč o situaciji nastaloj u procesu provjere sa kandidatima iz reda hrvatskog naroda i o brzini ili sporosti, situacija je sledeća. U prvom krugu imenovanja ili predlaganja imenovanja kandidata je na osnovu odluke Predsjedništva od 24.03.ove godine, utvrđen ukupan broj od 13 mjesta za koje je predviđen, lica sa činom generala. Tom odlukom je utvrđena i distribucija generalskih pozicija po nacionalnoj osnovi i predviđeno je pet pozicija za lica iz reda bošnjačkog naroda, 4 lica iz reda srpskog naroda, 4 lica iz reda hrvatskog naroda.

Isto tako je preporučeno u procesu provjere da se predloži po dva kandidata na svaku od pozicija kako bi se izbjegla situacija da neki od kandidata ne prođu proceduru provjere i da onda nemamo odgovarajućih lica za svakog od pozicija.

Činjenica da su Federalno ministarstvo odbrane dostavilo 9 kandidata predloga za 9 lica iz reda bošnjačkog naroda na ukupno 5 pozicija, dakle na jednoj poziciji nije bilo rezervnog kandidata, dok je Federalno ministarstvo odbrane dostavilo za 4 pozicije koje pripadaju predstavnicima hrvatskog naroda 4 kandidata. Dakle bez jednog rezervnog kandidata na tim pozicijama. I iz reda srpskog naroda je dostavljeno 6 kandidata za 4 pozicije. Dakle, na 3 pozicije su bili po jedan rezervni kandidat i na 2 pozicije nije bilo rezervnih kandidata.

Ishod provjere je bio takav da je provjeru prošlo 5 kandidata iz reda srpskog naroda, a odlukom Visokog predstavnika od 16.04.ove godine je sa te liste i provjera obustavljena, skinuta a provjera obustavljena za generalpotpukovnika Cvjetka Savića. Prošla su 4 kandidata iz reda bošnjačkog naroda, pri čemu je nakon prijave lica Generalnom inspektorau ESFOR-a obustavljena procedura ili mogućnost imenovanja do daljnjeg za brigadira Sakiba Rađu zbog učestvovanja u saobraćajnom udesu sa smrtnim posljedicama i krivičnim postupkom pred Sudom. I niti jedan od četvorice kandidata iz reda hrvatskog naroda nije prošao, pri čemu je 1 brigadir zahtjevano da udaljenje iz oružanih snaga trenutno odnosno do 15.05. zbog povezanosti sa ratnim zločinima a za troicu je zadržana mogućnost službovanja ili rada u oružanim snagama uz nastavak procedure provjere zbog aktivnosti koje su u suprotnosti sa poglavljem XIV Uutstva komadanta ESFOR-a stranama. Te aktivnosti uključuju da je lice osuđeno, optuženo ili pod istragom neke od domaćih ili međunrodnih institucija zbog kršenja domaćih zakona, Međunarodnog humanitarnog prava, Zakona o oružanom sukobu, standardima i

konvencijama o ljudskim pravima, da postoji kao drugo, da postoji bilo kakav finansijski, politički sukob između javnih dužnosni i privatnih interesa, bilo ličnih i profesionalnih ili finansijskih ili istih interesa članova uže porodice navedenih lica. Treće, da postoji potpuna, da li postoji potpuna neutralnost u političkim pitanjima i angažmanima i kao četvrto, odnos prema implementaciji Dejtonskog mirovnog sporazuma. Dakle, radi se o aktivnostima u periodu od 1992.godine pa do datuma imenovanja.

Postupajući po stavovima Predsjedništva BiH, Ministarstvo odbrane BiH se obratilo komadantu ESFOR-a i zahtjevalo dodatne informacije u ovim slučajevima i ono što u ovom trenutku imamo jeste to da se istraga za tri lica iz reda hrvatskog nroda koji su ostali u službi ali nisu dobili saglasnost za proceduru imenovanja na generalske pozicije nastavlja i da onog trenutka kad ta istraga bude završena a vodi je izmeđuostalog Generalni inspektorat, Komanda ESFOR-a će biti ti nalazi dostavljeni Ministarstvu odbrane.

Kad je reč o brzini, činjenica je da je Federalno ministarstvo odbrane utvrdilo i dostavilo Ministarstvu odbrane BiH listu od 12 kandidata na preostale pozicije, 12.05., 12. maja ove godine dakle prije 9 ili 10 dana i da mi očekujemo prema izjavama iz Komande ESFOR-a da rezultati provjere budu dostupni Ministarstvu odbrane i insitucijama BiH tokom naredne sedmice. Obzirom da je istraga detaljna, da uključuje provjeravanje navoda i pred Haškim tribunalom i pred ne znam kojim drugim institucijama međunarodnim, dakle da ja se slažem da obzirom da su lica već u oružanim snagama, da je vjerovatno realno da te provjere budu brže ali mislim da je ova brzina i ovaj period zadovoljavajući i da on je takav da ne ometa uspostavljanje institucija i pristupanje odnosno ispunjavanje uslova programu Partnerstva za mir, ako je to najbitniji ili bitan element.

Možda još jedan detalj oko brzina i termina odvijana ovih aktivnosti. Dakle, od 24.03. je Predsjedništvo BiH utvrdilo strukturu oružanih snaga BiH i raspored generalskih pozicija. 5.04. dakle to je 10 ili 11 dana kasnije je Ministarstvo odbrane uputilo 19 kandidata prema Komandi ESFOR-a. 22.04. dakle 17 dana kasnije je izvršena provjera u ESFOR-u i dostavljena institucijama BiH. 5.05. je 5.maja je održana sjednica Stalnog komiteta za vojna pitanja i sjednica Predsjedništva BiH na kom je izvršeno utvrđivanje liste ovih kandidata od 4 lica o kojima danas raspravljamo. 10.05. je održan sastanak ili sjednica Zajedničke komisije za odbranu i bezbednost Parlamentarne skupštine BiH, 11.05. je potvrđena kandidatura ovih kandidata. Dakle, obzirom da se radi na licima na najvišim dužnostima u sistemu odbrane, kompletna procedura je trjala oko 40 dana i obzirom na tih 6 ili 7 koraka mislim da se radilo o relativno efikasnom postupku, efikasnoj proceduri. Toliko, hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala i vama. Čuli smo izlaganje ministra. Evo ja mislim da ovde u principu nema nejasnih stvari više. Ja sad molim da malo vidimo, hoćemo li glasati za sva četiri kandidata uz zaključak da Klub srpskih poslanika izražava rezervu za četvrtog kandidata, koji se zove Sakib Forić da bi eto htio da napravi, da se napravi je li naknadna provjera.

Jesam li ja dobro gospodo iz Kluba srpskih poslanika, je li dobra formulacija? Ja mislim da je ovo dobra i razumna formulacija.

Izvolite gospodine Genjac.

HALID GENJAC

Ja mislim da sadržaj ovih razgovora i dogovora odražava slijedeći zaključak; potvrđuju se imenovanja, prijedlozi imenovanja svih kandidata uz napomenu da se za četvrtog kandidata izražene sumnje u sredstvima medija i oni koji su izrazili sumnje upućuju na Generalni inspektorat ESFOR-a da podnesu argumentaciju kako bi se dodatno utvrdilo je li to osnovano.

MUSTAFA PAMUK

Vinko, izvinite evo gospodin Vinko.

VINKO RADOVANOVIĆ

Gospodo, predsjedavajući, dame i gospodo, mislim u principu mogli bi prihvatiti ovo s tim što mislimo da bi trebalo u nastavku ovog zaključka da stoji da ipak dobijemo neku povratnu informaciju od strane Generalnog inspektorata o izvršenoj provjeri. Da i preko ministarstva uglavnom Generalni inspektorat je taj koji će dati povratu informaciju o izvršenoj provjeri preko ministarstva ili direktno, uglavnom da imamo informaciju uslova kojih smo dali, od ministarstva slažem se preko ministarstva ovog inspektorata. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Uredu. Dakle, formulacija je, prihvatamo listu od sva četiri kandidata s tim što Klub srpskih poslanika traži od ministarstva a ono će svojom linijom dalje je li to raditi, objašnjenje za četvrtog kandidata u smislu kako smo diskutovali o tome. Je li tako? Slažemo li se s tim?

Ko je za? Hvala vam kolege.

Dakle, jednoglasno. Hvala.

Osma tačka dnevnog reda je,

Ad.8. Zahtjev Vijeća ministara za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača po hitnom postupku u skladu sa članom 99. Poslovnika Doma naroda

Dali ste, vodila se rasprava da li će zakon po skraćenom postupku, Predstavnički dom usvojio zahtjev Vijeća ministara da se skrate rokovi za razmatranje zakon na 36.sjednici od 11.05. 2004.godine.

Ja molim ako se neko javlja za riječ, dakle nema diskutanata.

Znači ko je za to da se zahtjev Vijeća ministara za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača po hitnom postupku u skladu sa članom 99. Poslovnika Doma naroda,

Ko je za? Hvala lijepo.
Dakle, jednoglasno.

Deveta tačka dnevnog reda,

Ad.9. Prijedlog zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću BiH, prvo čitanje

Predstavnički dom je usvojio zakon u prvom i drugom čitanju, na 37. sjednici održanoj 11. maja sa 12 amandmana.

Otvaram raspravu i ko se javlja za riječ?
Predsjedniče izvolite. Predsjednik komisije.

ILIJA FILIPOVIĆ

Hvala lijepa gospodine predsjedavajući, uvažene kolege zastupnici, kratko da vas samo izvjestim da je Ustavno-pravna komisija kao nadležna raspravljala dakle Prijedlog zakona o Visokom tužbenom i tužiteljskom vijeću BiH, da je cijeneći značaj ovog zakonskog akta i uvažavajući činjenicu da je ovo jedan bitan zakon na listi prioriteta, dakle jedna od bitnih postprijemnih obveza i znajući da je Zastupnički dom, dakle kroz kompletnu proceduru prihvatio Prijedlog zakona ovaj, sa 12 amandmana. Komisija je dakle htijući doći do usvajanja ovog zakona, evo nakon dnašnje sjednice Doma, gospoda Radović, gospoda Neimarlija i moja malenkost su prihvatili amandmane Zastupničkog doma kao svoje i Ustavno-pravna komisija je prihvatila dakle u identičnom obliku kako su usvojeni u Zastupničkom domu amandmane na Ustavno-pravnoj komisiji.

Predlažemo Domu, da prihvati ovo Izvješće Ustavno-pravne komisije, da obavimo dakle raspravu i u prvom, predlažemo odmah i u drugom čitanju i da ovaj zakon danas ovaj Dom donese. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Imamo li još diskutanata?
Stavljam na prijedlog zakon u prvom čitanju.

Ko je za to da usvojimo zakon u prvom čitanju?
Jednoglasno, hvala vam lijepo.

Slijedeći i uvažavajući stavove Komisije, ja predlažem da idemo u raspravu o zakonu i u drugom čitanju.

I javlja li se neko za riječ? Koliko vidim ne javlja.

Ko je za to da usvojimo zakon u drugom čitanju, sa ovim amandmanima, ovo što je Komisija predložila? Molim, pa to je sastavni dio, to vam je Komisija predložila. Hvala vam lijepo.

Dakle, i ovo jednoglasno.

Usvojen je u istom tekstu, dakle zakon je usvojen u istom tekstu kao što je usvojen i u Predstavničkom domu. Hvala vam lijepo.

Deseta tačka dnevnog reda,

Ad.10. Prijedlog zakona o parničnom postupku kod sudova BiH, prvo čitanje

Ja mislim gospodin Filipović, to je u nadležnosti vaše komisije. dakle nije bilo amandmana.

Ima li diskutanata?

Predstavnički dom, moram napomenuti je usvojio ovaj zakon i u prvom i u drugom čitanju.

Ja sad stavljam na glasanje zakon u prvom čitanju.

Ko je za to da usvojimo zakon u prvom čitanju?

Jednoglasno, hvala vam lijepo.

Dakle slažemo se i s tim da idemo usvojiti ovaj zakon i u drugom čitanju.

Ima li diskutanata? Javlja li se ko za diskusiju? Niko. Hvala lijepo.

Predlažem da usvojimo ovaj zakon i u drugom čitanju.

Ko je za?

Dakle, zakon je usvojen jednoglasno, identično onome što je usvojio Predstavnički dom. Hvala vam lijepo.

Jedanaesta tačka dnevnog reda,

Ad.11. Predlog okvirnog zakona o zalozima

Ovo je prvo čitanje. Dobili ste zakon kao izvještaj nadležne komisije. Gospodine Filipoviću.

ILIJA FILIPOVIĆ

Vrlo kratko. Ustavno-pravna komisija je raspravljala ovaj prijedlog Okvirnog zakona o zalozima kao nadležna komisija. Na Ustavno-pravnoj komisiji nije bilo amandmana ali evo dobili smo amandmane uložene 18.05. od uvaženog kolege zastupnika Genjca, pozivajući se na članak 89.3. O tome bi se kako to Poslovník nalaže, trebao odlučiti ovaj, odrediti Kolegij nakon što počne rasprava. Smatram da je ona ovog trenutka otpočela. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Evo da mi usvojimo zakon. Ja evo sad da govorimo o zakonu u prvom čitanju.

Ko je za to, da ovaj zakon usvojimo u prvom čitanju.

Ko je za? Boško glasaj.

Jednoglasno. Hvala vam lijepo. Usvojili smo dakle zakon u prvom čitanju.

Evo, ako se slažemo, dogovorimo da pređemo na zakon u drugom čitanju?

Gospodin Genjac je imao amandmane, je li tako da čujemo o amandmanu pa ćemo se mi onda odlučivati, izvolite gospodine Genjac.

HALID GENJAC

Mi smo sad dakle na drugom čitanju zakona i ja sam kao što je to već naveo predsjedavajući Ustavno-pravne komisije, gospodin Filipović nakon sjednice Ustavno-pravne komisije, dakle nakon što je završena komisijska faza amandmanska, podnio amandmane 48 sati prije ove sjednice, dakle u roku koji propisuje jednu mogućnost, ali ta mogućnost je zaista na odluci Kolegija.

Naime o čemu se radi, ja sam se pozvao na nove okolnosti. Pri tome sam smatrao nove okolnosti da su na Predstavničkom domu usvojena dva amandmana i te amandmane sam preuzeo i predložio da ih i Dom naroda usvoji, kako bi dobili zakon u istom tekstu.

Amandmani su u smislu tehničko-pravnog poboljšanja, prihvatljivi su. Razgovarao sam i sa autorima zakona, prihvatljivi su naravno, budući da je na Predstavničkom domu usvojen i za Vijeće ministara koliko sam dobio informacije i ja bih molio Kolegij, da uvaži ovu okolnost kako to Poslovnik predviđa ili da ne uvaži. U tom slučaju bilo bi usaglašavanje između dva doma. Ukoliko se prihvati podnošenje amandmana, ja ću amandmane obrazložiti.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Hoćemo li mi sad o tome raspravljati?

Evo javlaj se gospodin Juki sa stavom.

VELIMIR JUKIĆ

Evo ja ću, nadam se da smo svi dobro proučili naš poslovnik. Na našoj zadnjoj sjednici, odnosno nastavku koji je bio, kad je bio Zakon o visokom obrazovanju, a i prije toga kad je bio Zakon čini mi se o izbjeglicama, mi smo se pojedinci pokušali koristiti svojim pravima iz članka 89. koji se zbilja može tumačiti na razne načine. Ja sam tada govorio kako ga ja želim tumačiti i danas ga tako tumačim. I zato ja smatram, da kao član Kolegija, da trebam dati svoju suglasnost da se mogu razmatrati i amandmani koji na ovaj način budu pristigli.

Međutim, neki od nas ne misle tako. Ja se nadam da članovi Kolegija tako misle i mislim da je to jedan kvalitet i da je to u prilog prava zastupnika da budu do kraja konstruktivni i da mogu predlagati poboljšanje teksta, što je u interesu svima nama, kao Domu a i zastupniku kao pojedincu. I zato ja neću postupiti kao što e postupio gospodin moj kolega uvaženi zastupnik gospodin Halid Genjac, koji je na zadnjoj sjednici zamjenjivao člana Kolegija i ja dajem svoj pristanak, a mislim da i moje kolege daju pristanak da možemo danas razgovrati i o ova dva amandmana kako bi stvarno dobili tekst poboljšan, odnosno uštedili trud i vrijeme ako ovi amandmani budu usvojeni i ne trebamo imati Komisiju za usuglašavanje.

Znači, ja ću ponoviti kratko. Ja ostajem dosljedan u svom opredjeljenju, razmišljanju kako i na koji način trebamo, odnosno bar ja za sebe govorim, kako trebam raditi, kako tumačim ovaj Poslovnik. Zahvaljujem.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Moram ovde ovaj, jednostavno reći da je Kolegij uvijek konstruktivan i vrlo se brzo dogovori. Dakle idemo, molim vas lijepo, dakle raspravljaćemo o zakonu u drugom čitanju, raspravljaćemo o amandmanima, jer želja nam je da napravimo, da usvojimo ovaj zakon u istom tekstu, da ne pravimo nove komisije i dakle želja nam je da budemo efikasni.

Otvaram raspravu o amandmanima.
Gospodine Genjac.

HALID GENJAC

Ja se zahvaljujem kolegu Jukiću ovaj, i zaista mi je žao ako sam konstruktivnost Kolegija na trenutak poremetio. Neće se to više nikada desiti.

MUSTAFA PAMUK

Nije, bitno je biti konsekventan, bitno je imati mišljenje ovaj,

HALID GENJAC

Ali da je kolega Jukić danas i nije prihvatio podnošenje amandmana, ja bih to smatrao dosljejdnim stavom, jer Poslovnik daje mogućnost članovima Kolegija da donesu odluku svojim glasovima da li će prihvatiti nove amandmane ili neće. Ne traži Kolegij da moraju, nego da odluče da li će prihvatiti, da procjene argumentaciju okolnosti i da odluči. Ali, u svakom slučaju učiniću dodatne napore da ne remetim.

Ovaj, dakle molim vas amandman na Prijedlog okvirnog zakona o zalozima, amandman I. Na kraju člana 18. dodaje se novi stav koji glasi – registar zaloga sa podacima mora biti dnevno dostupan zainteresiranim građanima, u ministarstvima pravde entiteta, što će biti uređeno. Molim vas ovde ima jedna ispravka koja je i u

Predstavničkom domu. Ne posebnim aktom nego Pravilnikom, što će biti uređeno Pravilnikom. To je sadržaj amandmana.

MUSTAFA PAMUK

Pa Pravilnik je posebni akt

HALID GENJAC

To je to, ali Pravilnik da bude isti sadržaj u Predstavničkom domu, da ne bi bilo. Dakle, jasno vam je sadržaj ovaj, on je na izvjestan način potpuno i potreban i racionalan, obzirom da se radi o imovini koja je pokretna, koja se kreće širom BiH. Svrha donošenja ovog zakona i samog ovog amandmana poboljšava na izvjestan način one ciljeve i ostvarivanje onih ciljeva koji su se htjeli postići ovim zakonom. To je jedan amandman.

I drugi amandman, član 38. se mijenja i glasi – u slučaju da je ovaj zakon u suprotnosti sa drugim zakonom u BiH, primjenjivaće se ovaj zakon. To je također prihvaćeno na Predstavničkom domu i mislim da je i logično rješenje.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo, gospodine Genjac. Mislim da je ovo dobro obrazloženo.

Imamo li primjedbi na amandmane, na ovu stav gospodina Genjca, na njegove amandmane? Koliko vidim nemamo.

Ko je za to, da usvojimo ovaj prvi amandman gospodina Genjca.

Ko je za?

Jednoglasno, hvala lijepo. Jedan uzdržan, dobro.

/Zajednička diskusija/

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Molim vas, stavljam na glasanje amandman II gospodina Genjca.

Ko je za amandman?

Jednoglasno, hvala vam lijepo.

Dakle usvojili smo oba amandmana.

Imamo li dalje? Molim vas Hasane, Hasane ja vodim Skupštinu vrlo dobro, ja molim vas lijepo ima li neko dalje da se javlja za riječ, vezano za ovaj zakon? Nema diskuanata.

Stavljam na glasanje Zakon o zalozima.

Ko je za, sa amandmanima, drugo čitanje?

Jednoglasno. Hvala na efikasnosti.

Dakle, zakon je usvojen u istom tekstu kako ga je usvojio Predstavnički dom.

Oprostite zamjenik ministra pravosuđa. Izvinjavam se morao si malo lupnuti, da te vidim. Ja sam u zanosu.

GRUBIŠIĆ

Ja se ispričavam što sam malo ranije reagirao je li. Dakle osjećam potrebu da se obratim Domu naroda i da se zahvalim zaista na razumjevanju dakle, svim izaslanicima u Domu naroda isto tako i zastupnicima u Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine BiH, ali ovo ne govorim iz kurtoazije neke, nego zaista postoji potreba dakle, da se zahvalim, da je danas da konstatiramo da je danas usvajanje Zakona o Visokom sudbenom i tužilačkom vijeću BiH evo ja sad javno kažem ispunila jedan od prioriteta prema ovaj, priključenju EU i mi ćemo ovaj zakon implementirati dakle, ovaj vrlo brzo. Dakle, što se tiče Visokog tužilačkog sudačkog i tužiteljskog vijeća BiH. Naravno, hvala i za Zakon o parničnom postupku jer time stvaramo proceduralne pretpostavke za rad Suda BiH u parničnim stvrima i poseban isto tako zahvalnost za Zakon o zalozima koji je jedan od uvjeta BAC kredita Svjetske banke BiH.

I zaista mislim da javnost treba znati barem iz ovog segmenta da su zaista danas donijeti značajni zakoni ovaj, da je ovaj Dom dao veliki doprinos tome. Još jednom hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala kolega. Ja znam da dobri ministri cijene rad ovog Parlamenta ovog Doma,

/Zajednička diskusija/

MUSTAFA PAMUK

Molim vas, idemo nastaviti, molim vas Prijedlog zakona, dvanaesta tačka,

Ad.12. Prijedlog zakona o osnivanju kompanije za prijenos električne energije, prvo čitanje

Ovo je prvo čitanje zakona. Dobili ste zakon kao izvještaj nadležne komisije. vodi se rasprava o neophodnosti je li i zakonskom osnovu. Predstavnički dom je usvojio zakon u prvom i drugom čitanju sa 11 amandmana na 35. sjednici, održanoj 4.maja ove godine.

Otvaram raspravu i ko se javlja za riječ?
Izvolite inžinjeru, Nade Radović.

NADE RADOVIĆ

Uvaženo predsjedništvo, cijenjene kolege, članovi Savjeta ministra, dame i gospodo, evo imamo pred nama još jedan reformski zakon koji je jedan od uslova za proces pridruživanja.

BiH je potpisnica Memoranduma o razumjevanju u regionalnom tržištu energije u jugoistočnoj Evropi i njenoga integracije u EU. On je zasnovan na principima koje je postavila EU članicama zemalja jugoistočne Evrope, pa izmeđuostalog i BiH, da gdje se učesnici obavezuju da naprave zajednička pravila za proizvodnju, prenos i distribuciju električne energije kao i pravila za funkcionisanje tržišta električnom energijom i pristup mrežama i funkcionisanje sistema, što je regulisano direktivama iz Atinske tzv. Atinskog memoranduma.

Na osnovu toga, elektroprivrede razjedinjene u BiH jer postoje tri, potrebno je dakle, EU smatra da takvo tržište ne može da funkcioniše, da ne postoji više tržište nacionalno ili državno, da se mora integrisati tržište. A da bi se integrisalo potrebno je izvršiti reformu energetskeg sistema, što znači ne može biti povezanost po vertikali unutar entiteta ili dva sistema u jednom entitetu, nego da se mora napraviti tako da bude ovo ispoštovano, ovi principi.

Na osnovu toga, napravljen je i Zakon izmeđuostalog o formiranju dakle prenosne kompanije ili kompanije za prenos električne energije u BiH. Također razjedinjuje se postojeći sistemi i posebno se odvajaju kompanije za prenos, odnosno za proizvodnju i kompanije za distribuciju.

Da se kratko osvrnem na ovaj Zakon o osnivanju kompanije za prenos električne energije gdje je regulisan način, znači ciljevi svrhe i način funkcionisanja odnosno formiranja ove kompanije. Klub srpskih delegata je razmatrao i dao je svoje neke prijedloge na Ustavno-pravnoj komisiji, međutim sa konsultantima imali smo drugačija mišljenja i ja bih ih sada prokomentarisao.

Dakle, zakon je baziran na Zakonu o regulatoru operatoru sistema i o prenosu koji je ova Parlamentarna skupština usvojila 21.marta odnosno 12. februara 2002.godine. Vidjećete da postoje neke nesuglasice, odnosno nije usaglašen i jedan i drugi zakon, što nije dobro, što znači moramo nešto raditi da bi smo ova dva zakona usaglasili.

Koje su osnovne naše bile primjedbe. Dakle ne sporimo potrebu reforme energetskeg sistema i osnivanja Zajedničke kompanije za prenos po principima koji su navedeni u ovome zakonu. Međutim, ono što je navedeno ovde a smatramo, prvo smatramo da nije dobro izvršen prevod. Očito da je rađeno konsultantska kuća je napravila ovaj prijedlog zakona i on nije dobro preveden, tako da ima neki nejasnoća i nelogičnosti. Također, dosta zakon, meni je žao što nismo imali prije onu našu inicijativu da se uredi zakonodavstvo u BiH, znači tačno propisana da tako kažem tehnologija izrade zakona, da jedan zakon mora biti jasan i precizan. Ovde u ovome zakonu je dosta nepreciznosti, što nije dobro po sami zakon. Ne kažem da je bila namjera da se naprave nepreciznosti ali mislim da je nespretno prevedeno ili nespretno formulisano. Također, zakon je dosta opštiran, tako da neke odredbe ne treba da stoje u zakonu, treba da stoje u

drugim podzakonskim aktima, a to su statuti kompanije i pravilnici kompanije. Dakle, neke smo, neka pitanja i neki zadaci su stavljeni na nivo zakona a njihovo je mjesto u podzakonskim aktima.

Osnovna naša primjedba je bila zašto data toliko vilik, dato toliko veliko ovlaštenje nezavisnom članu Upravnog odbora. Poučeni iskustvom iz ranijeg perioda, a znajući da energetska sektor ukupno na nivou BiH izuzetno važan i značajan, da ima visokostručne kadrove, dobro osposobljene kadrove i ima respektivan resurs i zbog toga da ne bi prošli kao i ostala tranzicijska preduzeća koja su bila strateška, a nisu bila bezznačajna, onda smo mi s toga opreza se dali svoje viđenje kako treba pristupiti ovoj tranziciji.

Šta hoću da kažem tim? mislim da smo nespretno ili možda olako uništili mnoge tehnologije koje su bile na svjetskom nivou. Evo pomenućemo samo Sarajevo. Dvije firme Energoinvest, odnosno UNIS koji su bili na svjetskom nivou tehnološkom, koji su učestvovali na tržištu svjetskog iz bivše Socijalističke samoupravne itd. Jugoslavije ali su dobivali poslove, što znači da su imali respektivne kadrove i tehnologije. Mi smo to olako uništili i sada od toga nemamo ništa. Poučeni time, ljudi iz elektroprivrede su bili bojazni da se ne desi također elektroprivredi. Zbog čega? Zato što ide restrukturiranje privrede, odnosno elektroprivrede, tako da iz Prenosne kompanije se izdvajaju iz tri dijela pravi se jedna prenosna na nivou BiH a proizvodne kompanije postaju akcionarska društva gdje se iz njih iščišćava ovo što nije vezano za proizvodnju. Dakle tu su velika materijalna sredstva. Da ta materijalna sredstva ne bi se otuđila ili otišla bez kontrole, onda smo htjeli i mislili da obaveza mora biti rukovodni struktura, upravnih struktura da oni upravljaju sa tim sredstvima i da se ta sredstva ne bi otuđila. Zbog toga je bila naša primjedba da se to, taj nezavisni član ne može dati tolika ovlaštenja i da se to daje upravnim odborima odnosno vladama entiteta.

Također, granice razgraničenja, između prenosne kompanije i proizvodne kompanije odnosno distributivne kompanije nisu jasne u zakonu rečene. Ostalo je nejasnoća i dvoumljenja. Naš prijedlog je bio da se to jasno odredi, međutim konsultantska kuća je smatrala da treba da ostane u ovom prvobitnom obliku.

Na osnovu svega ovoga, a znajući značaj ovoga zakona, Klub srpskih delegata razmatrao je ove primjedbe i zbog važnosti i kratkoće vremena, klub prihvata navedene prijedloge i sugestije i ostaje dakle da se prihvati konkretno u amandmanima gospodina Genjca koji je preuzeo te amandmane, znači Klub srpskih delegata prihvata te amandmane i vraća na onaj izvorni tekst. Smatramo da ćemo imati vremena a bićemo poučeni iskustvom da u procesu doradimo i popravimo ovaj Zakon o prenosnoj kompaniji. Hvala vam.

MUSTAFA PAMUK

Evo čuli smo gospodina Nadeta Radovića koji je čovjek iz struke je li, ja pozivam kolege ako nemamo dalje diskusije da ovaj zakon usvojimo u prvom čitanju, pa ćemo

onda krenuti na drugo čitanje sa ovim evo kako Nade spomenu malo ranije amandmanima gospodina Halida Genjca.

Ko je za to da usvojimo Zakon o prijenosu električne energije u prvom čitanju?
Dakle, jednoglasno koliko ja vidim. Hvala lijepo kolege.

Molim da pređemo na diskusiju i pokušaj usvajanja zakona u drugom čitanju.

Dakle, zakon koji smo dobili bio je prihvaćen u Predstavničkom domu prihvaćen sa 11 amandmana, ne Komisija je prihvatila 11 amandmana koje su postali sastavni dio teksta Prijedloga zakona. Ja bih volio da čujem kolegu predsjednika ove komisije, koja je raspravljala o ovih 11 amandmana i usvojila ovih 11 amandmana. Oni su dakle u... u tekst. Sad idemo, ovih 5, molim vas novih amandmana gospodina Halida Genjca.

Molim Halida Genjca da, vi ste dobili te amandmane je li, imate ih. Molim Halida Genjca da iznese svoje amandmane.

HALID GENJAC

Kao što je rečeno na Ustavno-pravnoj komisiji, kao nazočnoj komisiji, za amandmansku fazu, na komisiji ovog zakona usvojeno je 11 amandmana. Većina tih amandmana je usvojena na Komisiji, na Ustavno-pravnoj komisiji usvojeno je većinom glasova. Koristeći poslovničku mogućnost člana 89. tačka 1. da svaki član ovog Parlamenta odnosno delegat može osporavati amandmane koji su usvojeni na Ustavno-pravnoj ili drugoj nadležnoj komisiji ako ih na vrijeme dostavi Domu naroda, ja sam na vrijeme u skladu sa Poslovníkom dostavio 5 amandmana koji osporavaju 5 usvojenih amandmana na Ustavno-pravnoj komisiji, smatrajući da ostalih 6 amandmana koji su usvojeni na Ustavno-pravnoj komisiji u ovom trenutku postoji mogućnost da se iz razloga daljeg kompromisa ostanu.

Amandman broj I, na Ustavno-pravnoj komisiji, usvojen je amandman da se u članu 2. na početku stava 3. brišu riječi – osim uz prethodno odobrenje DERK-a, pa dalje kompanija se neće baviti djelatnostima itd. Tim usvajanjem, tog amandmana nastala je unutrašnja nesinhronizacija člana 2. jer dalji paragrafi, paragraf 4, 5 i 6 govore o onome o kriterijima kako će DERK raditi ono što mu je ovim amandmanom izbrisano u članu, u paragrafu 3, tako da bi ostao član 2. potpuno nesinhroniziran i unutra nejasan. Isključuje se jedna mogućnost da DERK radi a onda se u paragrafu 4, 5 i 6 opisuje kriterij kako će to DERK raditi. Iz tih razloga, ja sam predložio ovim amandmanom da se u članu 2. na početku stava 3. dodaju riječi – osim uz prethodno odobrenje DERK-a i cijeli član onda ostaje isti kao što je bio i ima onda svoju kompoziciju i naravno suglasan je koliko je to u ovom trenutku bitno i članu 2. kakav je i na Predstavničkom domu usvojen.

Dakle, ja bih molio možda da jedan po jedan amandman ukoliko neće biti rasprave, ja bih se ovde zadržao, pa nakon glasanja da idemona slijedeći. Onda da obrazložimo sve, okej.

MUSTAFA PAMUK

Ma jeste, pošto je to Nade to prihvatilo,

HALID GENJAC

Amandman II se odnosu u članu 3. tački 10. na Ustavno-pravnoj komisiji uvedena je definicija proizvodne trafo stanice. I to je dobra ideja da se uvede ideja proizvodne trafo stanice, odnosno definicija da se objasni, šta je proizvodna trafo stanica i na Ustavno-pravnoj komisiji jednim amandmanom je definisano šta je to. Međutim, ta definicija se razlikuje dijelom od definicije koju su radili eksperti i konsultantska kuća i definiciji koja je jednim kompromisom nađena nakon godinu dana razmatranja, promatranja itd. Iz tih razloga, ja predlažem da se u članu 3. u tački 10. promijeni definicija i da se ona definicija koja je postignuta ovim kompromisom i dugotrajnim razgovorima, da ona bude definicija proizvodne trafo stanice. Takav sadržaj je i u Predstavničkom domu.

Amandman III, u članu 5. u stavu 2. na Ustavno-pravnoj komisiji je prihvaćen amandman da Upravni odbor elektroprivreda u BiH uz suglasnost entitetskih vlada odobravaju za prenos prema rokovima utvrđenim ovim zakonima razgraničenje, šta će ostati u kompaniji za proizvodnju i distribuciju, šta u kompaniji za prenos itd. Ja sam predložio da se vrati izvorno rješenje i da to bude nezavisni član Upravnog odbora, da on odobrava za prijenos. Koji je razlog? Razlog je što su ova dosadašnja iskustva i razgovori i eksperata i autora zakona i konsultanata pokazuju da su vrlo teški i mukotrpní razgovori, gdje su te granice i da postoji mogućnost da bi to pregovaranje oko elektroprivreda moglo značajno oduzeti vremena i usporiti ovaj proces. Zato je ostavljena u izvornom tekstu mogućnost da nezavisni član Upravnog odbora to uradi, da arbitira na neki način. Napominjem, da je na Predstavničkom domu usvojen drugčiji sadržaj ovog amandmana i od onoga što je na Ustavno-pravnoj komisiji kod nas usvojeno i ovo što ja predlažem. Usvojeno je jejdno kompromisno rješenje. Naime, da elektroprivrede pokušaju iznaći rješenje, da se pokušaju dogovoriti i ukoliko ne pronađu rješenje, da u tom slučaju u određenom roku stupa nezavisni član na scenu i on donosi odluku. Tako da mi ukoliko usvojimo ovaj moj amandman danas, mi ćemo se vjerovatno morati usaglašavati oko ovog člana sa Predstavničkim domom a za mene je lično prihvatljiv i to kompromisno rješenje jer osnovni je cilj da se izbjegne prolongiranje i gubljenje vremena na stvarima oko kojih nije moguć dogovor. Jednostavno iz razumljivih razloga.

Amandman IV, definicija mjesta razgraničenja o čemu je gospodin Radović detaljnije govorio, definicija u izvornom tekstu, jednu definiciju su usvojili smo je na Ustavno-pravnoj komisiji. Ne držim da je ijedna definicija idealna. Međutim, ova definicija koja je bila u izvornom tekstu i koju ja predlažem da se ovim amandmanom IV vrati, je rezultat kompromisa koji je također postizan dugo vremena i koji je ovaj, nakon dugotrajnih razgovora postigla se ta moguća definicija. Držim dakle, da će lakše biti provesti i raditi po definiciji koja je bila rezultat nekih dogovora, kompromisa, predstavnika svih elektroenergetskih kompanija, nego neka definicija koja bi sad unosila novu problematiku i nove nejasnoće.

Amandman V, u članu 5. tačka 6., tamo se navodi da kompanija za prenos, ako se bude bavila nečim drugim, moraće voditi računa o funkcionisanju elektroenergetskog sistema kako je to usvojeno amandmanom na Ustavno-pravnoj komisiji. U izvornom tekstu je bilo da će voditi računa da se ne ugrozi sistem prenosa električne energije. I ja predlažem da se vrati ne cijelom lektroenergetskog sistema nego sistema prijenosa, jer ovaj zakon se bavi kompanijom za prenos električne energije i ovaj, on definiše tu kompaniju i njena pitanja a drugi zakoni i druge granične oblasti će biti naravno tim zakonima regulisane. Mislim, dosta je obrazloženja i gospodin Radović rekao koji je u ovoj oblasti i pozvaniji i to je uostalom njegova i profesija, kažem nisu ovo neka idealna, konačna rješenja, biće potrebna sinhronizacija cjelokupnog zakonodavstva u ovoj oblasti ali u ovom trenutku je ovo nekakav nivo kompromisa koji je ipak mislim postignut. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvalala lijepo gospodine Genjac. Čuli smo, Genjac imam jedno pitanje molim te nisam baš čuo, kome je odgovoran ovaj nezavisni taj šef? Kome je odgovoran on, ja ne znam.

Izvoli Nade. Ne može tako.

NADE RADOVIĆ

Uz uvažavanja da su mi dali saglasnost, ali imam obavezu da još nešto kažem. Pogledajte, mi smo donjeli zakon, ja sam ga naveo članom 6. Zakona o prenosu regulatoru i nezavisnom operatoru rečeno je da će se formirati Savjetodavni komitet, evo ga tačno piše, koji će ovo uraditi. Sad smo mi ovim zakonom rekli, mi ćemo to Upravni odbor ali se pita nezavisni član. Dakle, potpuno u suprotnosti sa ova dva zakona koja su, koja će biti na snazi. Mislim da nezavisni član je taj kao kompromisno rješenje. Dakle, neko ko će se najbrže, najefikasnije napraviti podjelu, tamo ima još jedna derogiranje DERK-a, ovdje se kaže također u ovom zakonu da DERK ima pravo da stavi veto i sve, stavi van snage ukoliko nije u skladu sa njegovim odlukama. A mi smo u ovome našem zakonu o ...da DERK isključujemo u tom prelaznom periodu. Dakle, to su neke nesuglasice koje smo ih objektivno upozoravali, ali ponovo kažem u cilju efikasnijeg rada, bržeg formiranja kompanije jer kasnimo, saglasni smo s ovim s tim što se mora usaglašavati dalje, ovo promijeniti prema ovom zakonu koji ćemo izglasati.

MUSTAFA PAMUK

Nade, nije lijepo da tebe pitam ali ja te pitam, može li taj ...donijeti odluku da se proda elektroprivreda

NADE RADOVIĆ

Ne može, ne može te, nema, nema te.

MUSTAFA PAMUK

E to je važno. Hvala lijepo. Čulo smo ova sva obrazloženja. Znae, ove formulacije Visokog predstavnika ja vrlo često ne razumijem, pa morami neko uvijek objasniti. Nije, ne treba engleski, tu treba nešto drugo. Hvala vam lijepo.

Evo da ovaj, da vidimo dalje. Ima li dalje diskutanta? Molim vas, evo sad ćemo glasati o amandmanima gospodina Halida Genjca.

Glasamo o prvom amandmanu, ne može u paketu. Glasamo o prvom amandmanu.

Ko je za prvi amandman gospodina Halida Genjca? Hvala lijepo.
Dakle, nema suzdržanih, jednoglasno. Hvala. Dakle 1 suzdržan.

Molim vas, ovaj glasamo o drugom amandmanu gospodina Halida Genjca.
Ko je za?
Ko je uzdržan? hvala lijepo.
Amandman je prošao.

Glasamo o trećem amandmanu gospodina Halida Genjca.
Ko je za?
Ko je suzdržan?
12 – 3

Glasamo o četvrtom amandmanu gospodina Halida Genjca.
Ko je za?
Ko je suzdržan?
Ko je, dakle amandman je prošao.

Glasamo o petom amandmanu gospodina Halida Genjca.
Ko je za?
Ko je suzdržan? 3
Protiv nema niko, dakle prošao je i ovaj amandman V.

Sad stavljam na glasanje zakon sa ovim amandmanima svakako.
Ko je za ovaj zakon?
Ko je suzdržan? 1 hvala lijepo.
Dakle, zakon je prošao sa ovim amandmanima.

Molim vas lijepo, obzirom da zakon u Domu naroda i zakon u Predstavničkom domu nisu usvojeni u istom tekstu, potrebno je da napravimo Komisiju za usaglašavanje teksta. Ja predlažem u komisiju gospodina Radovića, gospodina Genjca i od hrvata predlažem gospodina, ja predlažem imam i ja pravo da predlažem a možeš i ti, ja predlažem Spajića. Hvala.

Molim te, to je tvoj predlog ja u ime Kluba Bošnjaka predlažem gospodina Genjca. Izvolite Filipoviću, vi u ime Kluba Hrvata, Spajića dobro. Vi u ime, Boško u ime

BOŠKO ŠILJEGOVIĆ (?)

Gospodina Nade Radović

MUSTAFA PAMUK

eto ništa se nije izmjenilo.

Ko je za? Pa ja mislim da Filipović predloži tebe. Sad je meni jasno što Filipović hoće da je u komisiji. Zato što hoće njegov kolega Spajić tako.

Ko je za? Hvala lijepo.

Trinaesta tačka dnevnog reda,

Ad.13. Prijedlog zakona o osnivanju nezavisnog koperatora sistema za prenos sistema u BiH, prvo čitanje

Predstavnički dom je usvojio ovaj zakon i u prvom i u drugom čitanju sa šest amandmana.

Molim vas gospodine Filipoviću, izvolite.

ILIJA FILIPOVIĆ

Hvala lijepa gospodine predsjedavajući. Dakle, želio bih samo izvjestiti ovaj Dom, da je Ustavno-pravna komisija i dobili ste Izvješće, dakle odradila svoj dio posla ali se nakon što je Ustavno-pravna komisija 20. još siječnja potsjećam prije 120 dana, odradila svoj dio posla oko ovog zakona...se digla kako mi Hrvati volimo reći i kuka i motika a čuli smo ovdje sintagmu, izgubilo se vrijeme, dajmo požurit, čeka, usvojio Zastupnički dom itd. Dakle, to je nešto što nema veze sa stvarnošću, jer u ladici čuvati 120 dana, dakle nakon što su nadležne komisije odradile svoj dio posla, čuvati u ladici zakon da bi kupio vrijeme, kako bi izlobirao kod svih faktora gdje se to izlobirati može, nepovoljno prihvaćene amandmane na Ustavno-pravnoj komisiji, mislim da je to nešto što bi morali jasno ovdje primjetiti i da tu u buduće ne činimo bez ozžbzira na naše interese koje ostvarujemo kroz to lobiranje.

Dakle, to što se tiče gubljenja vremena, izašao sam ovdje reći da želim u odnosu na uloženi amandman, u odnosu na sve što je Ustavno-pravna komisija uradila, samo je sporan jedan amandman koji je usvojila Ustavno-pravna komisija, to je sjedište.

Dakle, ja s naslova predsjedatelja Ustavno-pravne komisije moram braniti ...prijedloge i odluke i amandmane na Ustavno-pravnoj komisiji ali činim to i kao Mostarac jer je riječ o sjedištu koje se iz Sarajeva izmješta po usvojenim amandmanima u Mostar. Potsjetiću samo da je DERK u Tuzli, da je kompanija, usvojili smo taj zakon maloprije u Banja Luci, i da je NOS bio predviđen u Sarajevu i da je zaboravljen,

zaboravljen Mostar. Neću dugo elaborirati, moći ću dugo, mogao bih dugo, znam sve što je učinjeno, znam sve za šta se tko i zbog čega zalagao, ali bih htio poreći jedan totalno neutemeljen argument, na kojem se gradilo lobiranje i dobila čak međunarodna zajednica za tako nešto, na jedan lupeški način, da je to preskup posao preseliti NOS iz Sarajeva u Mostar, a suze krokodilske međunarodna zajednica lije nad sudbinom napaćenog Mostara. Neda se sjedište jedne državne institucije u Mostar, u kojem nema i ne stanuje BiH kad je u pitanju sjedište bilo koje državne institucije BiH, nema niti jednog sjedišta u Mostaru. Podvlačim niti jednog. Raspravljali smo o tome u prvom dijelu rada naše sjednice.

Dakle, rekao sam vam sjedišta ove tri kompanije kako su predviđena i bilo je sasvim logično da budući nema ni jedno sjedište ovaj, državne institucije u Mostaru, da se tako odredi Ustavno-pravna komisija, ona se tako i odredila i ja sam ovdje evo braniti to stajalište. Mislim da ćemo ostati pri takvom odredištu jer je to jedino logično. Molim vas, na Neretvi je 4 hidrocentrale. Jedna hidrocentrala je u Prozoru ili Rami i jedna pumpnoakumulacijska hidrocentrala ili elektrana u Čapljini. To je 6 elektroenergetskih postrojenja u prostoru Mostara, sjedišta Hercegovine. Uz to je jedan od najvećih potrošača električne energije Aluminijum u Mostaru. Ja hoću ovo evo argumente iznjet, ovo se sve snima, ovo je zapisnik, ostaće trag, neka ostanu argumenti i neka ostanu ukoliko se dogodi neprincipijelna odluka ovaj, nešto što nema nikakvog utemeljenja, nek se vidi bar ovdje da je netko progovorio argumentirano i da je protiv tih argumenata ustala jedna lobistička odluka.

Četvrti argument, vrlo bitan koji želim ovdje spomenuti, je jedno veliko jako čvorište, jedna velika trafostanica, Točule u Mostaru pored Mostara u Kruševu. A da ne govorim, o blizini elektroenergetskih postrojenja koje ima RS, termoelektre Gacko i uopće sliva rijeke Trebišnjice ovaj, o čemu stručnjaci znaju što to znači uopće kao potencijal. Mi smo dakle, raspravljajući o nekim obvezatnim točkama, ovdje doneli jedan zaključak kad smo raspravljali o sjedištima institucija koje treba dislocirati iz dakle po cijeloj BiH i dati na jedan praktičan, na jedan konkretan način do znanja svakom građaninu da BiH ne stanuje samo u Sarajevu.

Dakle, mi smo, jel ja to hoću reći gospodine Spasojeviću, kad smo govorili o kriterijima koje je predložio uvaženi kolega Neimarlija, tad smo rekli da nam Vijeće ministara vodi računa o četiri, pet stvari, o političkoj, dakle ovdje je riječ o političkoj odluci. Ne poštujemo taj kriterij, molimo Vijeće ministara da nam taj kriterij ima u vidu kad nam bude raspoređivao buduće institucije i njihova sjedišta u odnosu na onaj popis koji je dala Direkcija za evropske integracije. Socijalna, pa i tamo bi trebao netko raditi. Znae u Mostaru je nakada bilo prije rata 46 tisuća radnika. To je sada jedna jedna cifrica koja čini mi se da ne doseže, evo ministar ovdje iz Resornog ministarstva, da ne prelazi 10 tisuća uposlenih ljudi u Mostaru, pored svih kapaciteta koje ima u gradu. Dakle, zanemarujemo i taj element. Ekonomski da ne govorim. Teritorijalni, ni jedno sjedište rekao sam vam nema u Mostaru i taj funkcionalni činitelj, kako ga je nazvao gospodin Neimarlija, dakle on je sasvim jasan.

I za kraj, dakle, ovo su tako snažni argumenti, da je teško ovaj, imati hrabrosti, ne prihvatiti ovaj amandman Ustavno-pravne komisije, da se na temelju ovakve argumentacije prebaci sjedište u Mostar. Dakle, reći ću vam samo još jednu rečenicu što je praksa u Evropi. Praksa je u mnogim zemljama da su nacionalni, dakle državni upravljački centri, kao što je neovisni sustav operatora o kome govorimo, locirani uz velike elektroenergetske objekte. Jedan ću primjer spomenuti. To je trafostanica u 400 kilovata koji se dakle ne mora nalaziti u blizini glavnog grada. U Evropi, postoje dva upravljačka centra za upravljanje čitavom evropskom energetsom mrežom. Pazite, čitavom evropskom energetsom mrežom, stručnjaci, fahmeni, vidim vas ovdje slušate me, poredite ovo ako je to netočno.

Dakle, jedan od tih je lociran u Laufenburgu, Švicarska u blizini švicarsko-njemačke granice, a drugi je Braunvajner u blizini Kelna u Njemačkoj. Zar to nije dovoljan razlog da sjedište NOS-a dakle, ja imam i elaboraciju, dakle onih lažnih cifara od 19 i kusur milijuna maraka koje je potrebno potrošiti da bi se i izgubiti ovaj, da bi se preselilo sjedište, dakle ima potpuno druga elaboracija koja govori o daleko, daleko nižoj cifri. Dakle govori o tome da to uopće nije štetno, ali da je izuzetno pozitivno ovaj, dakle slijediti ovaj primjer i poštovati nešto što se zove da ništa od BiH, od institucija ne stanuje u Mostaru.

Ja vas lijepo molim, da imate u vidu svu ovu argumentaciju u odnosu na obnovljeni amandman, uvaženog zastupnika gospodina Genjca, da se sjedište iz Mostara što je ušlo u osnovni tekst, vrati opet u Sarajevo. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Evo hoćemo li prvo gospodina Neimarliju. Gospodin Hilmo Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA

Gospodo, predsjedavajući, kolege delegati, gosti, ovo nije replika i nisam izašao zato što me je kolega Filipović pominjao, mada je i tu moglo da bude razloga za otklanjanje eventualnih nedoumica. Izišao sam da bih izrazio ne slaganje sa postupkom kolege Filipovića jer ovo nije danas prvi put, imali smo isti slučaj i na prethodnom zasjedanju, vezano za prezentiranje stava Komisije o Zakonu o visokom obrazovanju. Sve što je kolega Filipović govorio, naravno stoji i on ima puno pravo da to kaže ali bojim se da je ovaj, govorio kao predsjednik Ustavno-pravne komisije stvari koje je naravno mogao i trebao da kaže u svojstvu jednog od delegata u Domu naroda, iznoseći zapravo izmeđuostalog i kvalifikacije koje, da budem iskren, nisu u argumentiranju koje je ovaj, koristio i u vrednosnom određivanju stava koji je doista stav Ustavno-pravne komisije, koje nisu karakteristične i za njegov, mislim nisu karakteristične za njegov jezik, kao što je lupeški način, suze krokodilske, jedino logično rješenje itd. da ne nabrajam lažne cifre itd. ovaj, mislim zaista nisu ovaj karakteristične za kolegu Filipovića

ILIJA FILIPOVIĆ

/nije uključen mikrofoni/

HILMO NEIMARLIJA

Ali, radi se o tome da je nisam prošli put reagirao, znači imam potrebu da reagiram. Kolega Filipović je kao predstavnik Ustavno-pravne komisije imao obavezu i pravo da prezentira stav Ustavno-pravne komisije, da u određenoj mjeri koliko je to potrebno i obrazloži odluku ili stav Ustavno-pravne komisije, ali mi imamo pravo ovaj, da svoj osobni stav o ovom pitanju predstavlja u svojstvu predsjedavajućeg komisije i predstavljajući stav komisije. S toga dakle, ja izražavam ne slaganje sa načinom na koji je kolega Filipović prezentirao stav komisije o pomenutom zakonu. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Gospodin Filipović.

ILIJA FILIPOVIĆ

Hvala lijepa gospodine predsjedavajući. Ja visoko cijenim i uvažavam posebno uvaženog kolegu zastupnika Hilmu Neimarliju, iz dva razloga. Prvo, što sam tako odgojen, a drugo, što je gospodin Neimarlija jedan od dopredsjednika ovaj, predsjedatelja Ustavno-pravne komisije. Dakle, to mi daje pravo da ovo kažem što sam rekao. Moram reći da i ispraviti krivi navod gospodina Neimarlije, on će to shvat i razumjet, ja sam ovdje svojim riječnikom, na način kako sam to ocijenio važnim, bitnim, da uđe u uho nekome taj argument, jače upotrijebio jedan riječnik koji nije baš istina je svakodnevnica moga izričaja, ali sam ovdje izašao kao predsjedatelj Ustavno-pravne komisije braniti nešto što je odluka Ustavno-pravne komisije i po Poslovniku ovoga uvaženoga Doma, ja sam dužan braniti odluke Ustavno-pravne komisije kao njegov predsjedatelj. A kojim ću ja to riječnikom činit, dopustite da to bude moje pravo. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Ja pozivam gospodina Jukića.

VELIMIR JUKIĆ

Cijenjene kolege, štovani gosti, ja ću svoju raspravu ograničiti na samo jedan dio ove teme. Gospodin Filipović je govorio nešto šire, ja neću to ponavljati, ali njegovu raspravu u cjelosti podržavam i sve argumente koje je iznio, smatram da su vrlo snažni i uvjerljivi i kad bi ih mogli mjeriti sa onim kontra argumentima, smatram da su značajno jači i neuporedivo uvjerljiviji za mene. Oko riječnika ne bih komentirao. Rekao bih samo da je gospodin Filipović jedan dio svog izlaganja bar sam ja tako razumio, izrekao kao predsjednik nadležne komisije a drugi dio i veći dio je govorio kao jedan od nas. I u tom smislu ja shvaćam.

Ja ću ovde prokomentirati dva pisma koja su došla od dvije adrese a tretiraju isti problem, a to je pitanje troškova premještanja NOS-a iz Sarajeva u Mostar. Jedno

pitanje, jedno pismo, jedan dokument je naslovljen od ZEKC-a, a drugo je od Elektroprivrede Herceg Bosne iz Mostara. Ov dva pisma govore o istom problemu i istom pitanju i razlikuju se samo u 170 i nešto i 5 puta po svom iznosu. Dakle, ovo govori o ozbiljnosti ova dva dokumenta. Koje je ozbiljnije, ja ću se i to usuditi čak procijeniti. Smatram da je bliže realnoj cijeni ovo iz Mostara, 115 tisuća a ovo drugo je 19 miliona i 200 tisuća maraka. Ne znam, smatram da ponekad netko, pa možda i ja zapadam u tu zamku, kad nastojimo nešto argumentirati i obrazložiti, ono za šta se zalažemo, onda mislimo da ćemo biti uvjerljiviji zapravo zapadnemo u zamku da previše to nekako napuhavamo pa onda to postane pomalo smiješno. E ja držim da je ovo ovde pismo od ZEKC-a upravo postalo pomalo smiješno i deplasirano. To se usudim reći odgovorno tvrdim, ponoviću. Zašto? Zato što ovde neke i to najveće stavke, kao naprimjer 11 milijuna KM jesu troškovi jednogodišnjeg kašnjenja EBRD-a. To su pretpostavljeni troškovi i drugo, troškovi otkazivanja zamjena kredita 2 milijuna 700 tisuća maraka. Ili još jedna stavka govori ove najveće, milijun maraka ponovna obuka ili još jedna stavka, troškovi preseljenja misle da se trebaju napraviti dobre, konforme obiteljske kuće ili veliki najmanje 100 kvadratni stanovi za svakog uposlenika, vrlo interesantno. Ako bi na ovaj način mi planirali troškove za bilo šta, onda bi došli do zaključka da ne možemo i ja tvrdim, nikad ništa i nećemo onda uraditi, ako ovako troškove planiramo.

Dakle, ponoviću nisu trebali ovako nerealno, nema veze ko je ovo, ja cijenim da su ovo ljudi stručnjaci u svojoj branši, to ne osporavam. Vjerovatno jesu, ja ih cijenim ali isto tako zamjeram im vrlo ozbiljno što ovako neodgovorno pišu nama kao Parlamentarnoj skupštini. Ovde bi bilo realno reći koji su to stvarni troškovi, pa su rekli da zgrada košta ne milijun, dva nego pet, ja bih rekao biće malo luksuznija pa pet, nek bude pet. Da su rekli, da su neki troškovi ne znam infotelekomunikacija milijun 790 tisuća maraka, malo povele ali i to neću komentirati, nek je i to, ali ove neke stavke zbilja po meni su vrlo, vrlo teško opravdive u ovolikim iznosima.

Isto tako, prokomentiraću kratko i pismo iz Mostara. Ponovo smatram da ovi ljudi cijeneći da je bitno i da žele da se dogodi da sjedište NOS-a bude u Mostaru, da su ponovo neke troškove zanemarili, misleć naravno u dobroj namjeri na to kako bi se nešto kao zgrada i nešto drugo, već postoji ili postoji slična koja bi se mogla pretvoriti uz male preinake u ovu namjenu za koju je planirano. Dakako, nisu plaćani uopće na neke troškove koji i objektivno nisu troškovi preseljenja nego su troškovi ne znam ni ja života, boravka, rada tih ljudi itd. Obuka ako je urađena, određenih ljudi, onda ti ljudi trebaju cijeliti da je ovo društvo, ova država ili pojedine njene firme uložile u njihovu obuku, izobrazbu i specijalizaciju i ne time ucjenjivati, ja sam čuo ne provjereno je ovo ću reći i ogradit se informacije, kako ne bi htjeli oni ći nigdje osim iz Sarajeva. Mislim to je ovako za mene, razlog koji ne želim uopće pominjati kao razlog, ja bi se tome čak malo nasmijao itd. dakle, uvjetovanja bilo koga da donesemo zakon prilagodimo nečijim željama su totalno za mene ne prihvatljiva.

I evo ja ću zbilja završiti. Smatram da se ovog puta pogriješilo. Najprije sa ovolikim velikim kašnjenjem od 121 dana, dakle točno je toliko dana prošlo od završetka komisijske faze po ovim zakonima i moglo se ovo puno prije uraditi, međutim

očito se čekalo nešto. Gospodin Filipović je reako da je to vrijeme potrebno bilo za određena je li lobiranja itd. za neko drugačije rješenje. Ja mislim da ovdje i nije najvažnija zapravo stvar, da li će ovo sjedište biti u Mostaru ili Sarajevu. Ovdje se više pokazuje zapravo nešto drugo, a to je da je čini mi se nekom više stalo da nešto ne bude, nego da nešto bude. Dakle, ovo je moja slobodna ocjena. Kao da je veliki grijeh ili veliki propust da se dogodi da neko od sjedišta bude u Mostaru. Ovo je malo teška kvalifikacija, međutim meni ovo se događalo kako se događalo, daje za pravo i ovako razmišljati. Ja bih bio sretan da mogu drugačije govoriti ali za drugačije govorenje nemam argumenata nego za ovo.

Međutim, ja se ipak nadam da će sukladno našem današnjem zaključku pod točkom koja je bila o sjedištima institucija BiH, da će Vijeće ministara predložiti nama kvalitetne i dobre kriterije a da ćemo mi u jednoj dobroj kvalitetnoj raspravi skupa sa evo i Zastupničkim domom i Vijećem ministara doći do jednog kvalitetnog rješenja o sjedištima novoutemeljenih institucija BiH gdje će svakako po mom mišljenju naći mjesto i jedna kako ja vidim ili nepravda ili ne znam ni ja evo ipak propuštena prilika da se malo postigne bolji i kvalitetniji balans u rasporedu ovih sjedišta institucija. Evo, ja zahvaljujem svima. Ako sam bio malo grublji, ispričavam se svima ali ja sam tako milio.

MUSTAFA PAMUK

Evo čuli smo našeg kolegu Jukića. Javlja li se još neko za riječ? Iscrpili smo dakle diskusiju u ovom nivou.

Stavljam na glasanje prijedlog da usvojimo zakon u prvom čitanju.

Ko je za?

Ko je suzdržan? 1

Nema niko protiv. Hvala vam lijepo.

Dakle, idemo sada da obavimo raspravu i predlažem naime da obavimo raspravu i u drugom čitanju. Dobili ste Izvještaj komisije. Komisija je prihvatila sedam amandmana koji su postali sastavni dio teksta Prijedloga zakona. U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa se o zakonu.

Novi amandman podnio je gospodin Halid Genjac. Gospodine Genjac, izvolite.

HALID GENJAC

Poštovane kolege, ja samo kratko da potsjetim da je Ustavno-pravna komisija usvojila sedam amandmana. Većinu amandmana, većinom glasova. Nisu jednoglasno usvajani amandmani. Potsjećam samo izmeđuostalog da je promijena riječ – menadžment u upravu, da je uvedeno da generalni direktor predlaže članove uprave, da se zahtjeva zastupljenost konstitutivnih naroda u upravnom odboru i da to promjene vrši vlada umjesto premijer entitetskih vlada, da je dodato da se podrazumjeva da su generalni direktori dva izvršna direktora predstavnici različitih konstitutivnih naroda, da se zahtjeva dakle dodato u zakon da generalni direktor i predsjednik upravnog odbora

ne mogu biti iz istog konstitutivnog naroda, dakle to su oni amandmani koji su izmeđuostalog usvojeni na Predstavničkom domu i rekao bih da ti amandmani posjeduju izvjesnu dozu kompromisa.

Pozivajući se na član ponovo 89. tačka 1. Poslovnika, i dakle koji ukazuje na mogućnost da se mogu podnijeti amandmani koji obaraju amandmane usvojene na Predstavničkom domu, ja sam uložio jedan amandman i taj amandman ću pokušati donekle braniti, ne koristeći sva raspoloživa sredstva pri tome, ali koristeći nešto od argumentacije.

Naravno, ja uvažavam mišljenje svakog delegata, kolege ali naravno uvažavam i argumente i činjenice i na osnovu tih argumenata kreiram i svoje mišljenje i očekujem da i moje mišljenje treba na isti način tretirano od drugih kolega, jer u protivnom vrlo lako ćemo se nanći u zonu lupeških grupacija, što mislim da nije nivo ovog Parlamenta.

Pismo ZEKC-a i pismo Elektroprivrede koje tretiraju ovu problematiku i koje na neki način objašnjavaju argumentaciju i podlogu da se opredjele delegati i poslanici za jednu ili drugu varijantu je ono što bi trebalo biti od prilike mjerodavno za poslnike, delegate koji posjeduju i intiligenciju i razum itd. Ja napominjem da procjenu troškova, nije radila neka zainteresirana grupacija koja je striktno zainteresirana za svoje pozicije. Prva procjena je bila da bi troškovi preseljenja bili u nekom rasponu do petnaestak miliona, a onda je jedna grupa eksperata nezavisnih, predstavnike Evropske banke koja je ovde zainteresirana zbog kredita koji daje, uradila procjenu i to je procjena koja od prilike iznosi 19 miliona i 200.

Ja zaista nisam u poziciji da arbitriram, međutim neke stvari mislim da su nesporne. Podaci o tome koliko je utrošeno za trenutni sistem ZEKC-a u Sarajevu, su podaci koji jesu, toje 3,5 miliona i to je tako. ZEKC tvrdi da se mora izgraditi paralelni objekat, elektroprivreda smatra da nije potreban paralelni objekat. Ni jeda moderan dispečerski objekat ne može se prenijeti bez prethodne izgradnje paralelnog objekta i provjere da sistem funkcioniira, da sistem testira jer je rizik za sistem ogroman. Elektroprivreda kaže da elektroprivrede susjednih država mogu preuzeti funkcije ZEKC-a tokom preuseljenja. Dakle elektroprivrede susjednih država da rade ono što trenutno radi ZEKC u toku preseljenja. Ne znam koliko je to baš uvjerljiv argument.

Troškovi ugradnje skada (?) sistema u ZEKC-u, nadzora nad sistemom cjelovitim sistemom. Uštede na skada sistemu i zarade godišnje, odnosno gubici od ušteta ukoliko bi se kasnilo iznose 11 miliona i to su jednostavno činjenice. To ne može ni jedan subjekat tretirati ovako ili onako, jer to je mjerljivo. Trenutno se priprema resinhronizacija ZEKC-a sa zapadnom Evropom aproces počinje u julu 2004.godine, i ne može se ometati. Funkcije dispečerskog centra su dnevne. Evropska banka je ponudila kredit u iznosu od 50 miliona. Ta ista banka je mjerodvna da iznosi stanovišta o tom kreditu i ta banka kaže, u slučaju usporavanja, premještanja kredit se otkazuje. Troškove otkazivanja kredita su mjerljivi, oni su činjenica svugdje u svijetu. Troškovi osiguranja novog kredita su mjerljivi, oni su činjenica u svim bankama i svugdje u svijetu. Prema tome, uvažavajući mišljenje svakog kolege, ja sam svoje mišljenje

zasnovao na ovim argumentima i pogotovo što postoje procjene realne mogućnosti da u Sarajevu NOS bude regionalni centar za cijeli region, odnosno balkansku regiju. Vrlo ozbiljne, vrlo izgledne mogućnosti postoje da to bude i vjerovatno je i to insistiranje oko kredita EBRD-a i oko svih tih vjerovatno, računajući na eventualno tu mogućnost.

Iz tih razloga sam se dakle opredjelio da uložim amandman, da sjedište NOS-a bude u Sarajevu. Ni u jednom trenutku ne osporavajući potrebe da se institucije BiH decentraliziraju. Međutim, na način da od toga imaju koristi i BiH i ti gradovi u koje se institucije decentraliziraju. Bojim se da bi ovde bilo problematično taj spoj.

Naravno, imamo mi svi pred sobom argumentaciju, obimna pisma itd. i ja zaista mislim iznosili smo tu argumentaciju i na Ustavno-pravnoj komisiji i ovde danas itd. ne bih dalje da iznosim. Imate uostalom u...amandmana ali moje je duboko uvjerenje da bi bilo racionalno da to bude u Sarajevu i zato sam predložio ovaj amandman. Hvala vam.

MUSTAFA PAMUK

Čuli smo izlaganje gospodina Genjca vezano za njegov amandman. Gospodin Jukić se javlja.

VELIMIR JUKIĆ

Nemam običaj replicirati, inače to nije praksa mom radu, ali ipak ću morati na jednoj tvrdnji replicirati jer mislim da je pogreškom to izgovorio to uvaženi zastupnik ili stvarno tako misli. A to je, kad je rekao da procjenu nije uradila zainteresirana grupacija. Upravo jeste, jer zainteresirana grupacija je upravo ZEKC. Dakle, ovo je pismo ZEKC-a i ZEKC je potpisao ove ovdje brojke, argumente i na kraju to zbrojio u 19 milijuna i 200 tisuća KM. Dakle, u ovoj zemlji nema nitko zainteresiraniji izravno osim njih. To su oni. Sutra će oni sad dobiti novo ime koje u zakonu piše da je kako već jeste itd. I još jedna stvar, isto tako oko ovih troškova dakle, pretpostavljenih a to je troškovi jednogodišnjeg kašnjenja EBRD projekta. Ja nisam uvjeren niti ima za to valjanih argumenata, da sjedište u Mostaru nužno pretpostavlja kašnjenje godinu dana realizacije ovog projekta. Ovde piše nešto sasvim drugo, tri mjeseca, što ja mislim da čak i nije nerealno jer imamo mnoge druge preduvjete od školovanog, izvježbanog kadra, informatičke opreme, ljudi kažu da ima čak i prostora itd. Ali zbilja ne bih išao dalje, znači samo neke od ovih stvari sam želio pojasniti i ne bih zbilja želio uopće i na ovoj se replici čak ispričavam, evo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodine Jukiću. Za riječ se javio gospodin Boško Šiljegović.

BOŠKO ŠILJEGOVIĆ

Gospodine predsjedavajući, dame i gospodo, pošto smo mi na Ustavno-pravnoj komisiji, usvojili amandman koji je sastavni dio teksta zakona, predstavnici predlagača tog amandmana, a ja sam to ponovio jučer na sastanku sa ambasadorom Hejsom na čelu sa gospođom Vilson, su tada uvjerali mene da hidroenergetski potencijali na lokalitetu

hercegovine odnosno Mostara, uključujući i ovaj dio RS Trebišnjica, Termoelektrana Gacko itd. je možda mene i kolegu Radovića tada opredjelilo da glasamo za taj amandman. Sinoć u jednoipčasovnom razgovoru šefova klubova i članova Kolegija predočeni su nam jedni novi momenti. Hajde među da govorim o ovom neskladu od 115 hiljada do 19 miliona, ali od prilike je rečeno da bi preseljenje koštalo do 15 miliona. Da bi to preseljenje prouzrokovalo kašnjenje zakona do jedne godine i argumentacija sa kojom su ljudi sinoć nam objašnjavali da bi bilo štetno da sjedište bude u Mostaru a ne u Sarajevu, to argumentacija o uložnim sredstvima koja su oko 3,5 miliona i iz tih razloga pošto je ovo na nas djelovalo zbunjujuće u jednom periodu, pa u drugom. Evo ja bih volio recimo predlažem u svoje ime, ne u ime kluba da čujemo predstavnika predlagača zakona mislim na gospodu iz .../kratko prekinuta veza/...i sa gospodom Vilson i vjerovatno će u toj novoj situaciji nas rukovoditi kako ćemo glasati o amandmanu gospodina Genjca. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala vam lijepo. Ima li neko iz Ministarskog vijeća da obrazloži ovo?

DRAGAN DOKO

Hvala gospodine predsjedatelju, uvaženi zastupnici, evo jako puno je toga rečeno vezano za dakle sjedište NOS-a i ja ispred Ministarstva vanjske trgovine ne mogu sa pouzdanom sigurnošću reći da su ovi iznosi tačni. Naravno to su izvori iz ZEK-a i drugi izvori iz Elektroprivrede. Mi nismo niti kapacitirani da dajemo takve procjene, znači u smislu tih troškova preseljenja. Činjenica je da i slažem se sa većinom što je rečeno ovdje za ovom govornicom, da se ti troškovi sigurno trebali na način da se kaže što su to tačno troškovi preseljenja, koji su, ali ja želim ovom prilikom reći nešto što mislim da je bitno i presudno kada je u pitanju dakle ovo sjedište, a to je ovaj proces pred kojim se mi nalazimo i ovo kašnjenje, realno kašnjenje koje već imamo u ovom sektoru, a mi smo svjesni da je elektroenergetski potencijal u BiH izuzetno velik i značajan, i da je to jedna komparativna prednost koja bi trebala prerast iz onog sektora potencijala u stvarne kvalitetne resurske koje možemo realizirati ka tržištu, vodeći računa o tome da ipak prilikom predlaganja ovih zakonskih rješenja, da stvorimo jednu najkvalitetniju poziciju za BiH. Izmeđuostalog vrlo bitna je činjenica da bi Sarajevo, ukoliko ostane znači sjedište NOS-a u Sarajevu, bilo kandidirano sa velikim šansama da postane, što ne mogu potvrditi da će tako biti, i regionalni centar u svim razgovorima koje sam imao. To je uvijek bilo naznačeno sa nekim nakanama da ipak idemo u tom smjeru, ukoliko naravno mi predložimo neko drugo rješenje, to bi jasan bio signal da mi praktično odustajemo od jedne takve kandidature.

Mišljenja smo da ako obzirom na to da smo i jedina zemlja u regiji koja izvozimo trenutno električnu energiju, i sa tog stajališta znači da imamo ponudu, koju možemo dakle plasirati na druga tržišta, bilo značajno da ostvarimo jednu takvu ulogu u regiji. Naravno, kasnije i ta regija bi prerasla i ugradila bi se u tržište električne energije cijele Evropske zajednice.

Proces kašnjenja, to je ono što je ovdje ključna stvar. Dakle, ukoliko bi došlo do kašnjenja, otkazivanja ovih kredita, tu su praktično najveći troškovi i mi možemo to mjeriti da BiH gubi velike iznose već do sada možemo reći da smo izgubili i tu postoje procjene. A to su procjene u smislu da mi možemo ostvariti jako velike prihode na temelju renti koje naplaćujemo samo za prijenos dakle električne energije preko teritorija BiH. Mi još uvijek ne koristimo ni tu mogućnost, sad smo krenuli u izgradnju projekta faza III, gdje radimo znači ovaj dalekovod naše kompanije upravo koji ste rekli. Znači konzorcij domaćih kompanija na čelu sa Energoinvestom i mi ćemo uskoro imati i taj dalekovod četrsto kilovotni, dakle koji će povezati od sjevera do juga BiH i praktično ćemo moći preko svog teritorija privući veliki dioprometa. I na temelju toga i veliki prihod od renti.

Drugi dio vezano za kašnjenje u ovom sektoru je da mi restrukturiranje ovog sektora elektroenergetskog, mi stvaramo jedne povoljne uvjete i klimu za privlačenje stranih investicija. Ne treba mnogo govoriti koliko dakle je bitno za BiH da privuče ove strane investicije.

Sigurno se sad može postaviti pitanje koliko sve ovo što ja sad govorim ima veze sa sjedištem. Ja sam rekao na samom početku da stvarno što se tiče troškova ni sam ne mogu pouzdano reći da li su, mogu samo reći da i jedan i drugi iznos nije točan. To je sigurno, to su se svi složili ali ući u daljnju analitiku, to je ono što stvarno neću uzeti sebi za pravo. Zamolio bih samo uvažene zastupnike da obzirom da je ovo praktično završna faza, mi smo pred drugim čitanjem ovoga zakona, koji je usvojen evo i u Zastupničkom domu, da ipak privedemo ovaj proces kraju i da praktično ove aktivnosti koje slijede nakon donošenja ovih zakona, praktično provedba zakona koja je jako bitna, jako važna i da taj proces krene napokon da nam taj start znači i taj sat koji nam otkucava, počne kucati u onom drugom smijeru, onom koji je mnogo kvalitetniji, pozitivniji, profitabilniji za BiH. Mislim da nam je to u ovom trenutku najznačajnije, ne ulazeći previše stvarno u ovu problematiku koju evo vrlo jasno je rečeno ovde datrebamo i Vijeće ministara je upravo prilikom predlaganja tri zakona, ako mogu još dopuniti koje nemaju veze sad s ovim zakonom. A to su zakoni o institutima za standardizaciju mjeriteljstvo, intelektualno vlasništvo, vodili smo računa o tome da predložimo sjedišta, pa se predložilo da to bude Sarajevo, Banja Luka i Mostar i evo na taj način Vijeće ministara pokazuje svoju spremnost da ipak vodi računa o regionalnom pristupu u BiH. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodine Doko. Ima li potrebe za daljnom diskusijom? Dakle, iscrpili smo raspravu koliko ja osjećam. Ja ću sad, ono što je i normalno, staviti amandman gospodina Halida Genjca na glasanje.

Ko je za usvajanje amandmana gospodina Halida Genjca ovog prvog amandmana, on je i jedan.

Ko je za usvajanje, za prihvatanje amandmana? Dakle 8 je za,

Ko je suzdržan?
 Koje protiv? 5
 Dakle, 8 za, 5 protiv, 1 suzdržan.
 Amandman je dakle prošao.

Iscrpili smo, ja se nadam i ršpravu kroz ovaj amandman, no međutim da li se još, dakle poslije ovog neko javlja za riječ? Ne, dobro.

Glasamo o zakonu, dakle glasamo o Zakonu u osnivanju nezavisnog operatora sistema za prijenosni sistem u BiH.

Ko je za zakon?
 Ko je suzdržan?
 Koje protiv?
 Dakle, 2 suzdržana, 3 protiv, 9 za.
 I zakon je usvojen. Hvala lijepo.

Obzirom da su zakoni usvojeni u različitim tekstovima, u jednom i drugom domu, izvolite predsjednici klubova predložite kandidate za usaglašavanje zakona. Jeste, hvala lijepo.

Ispred Kluba Hrvata gospodin Tomislav Limov. Znači gospodin Haid Genjac, gospodin Nade Radović i gospodin Tomislav Limov.

Ko je za?
 Ima li neko suzdržan? Ima jedan iz principijelnih razloga.
 Dakle, usvojili smo i komisiju. Hvala lijepo.

Četrnaesta tačka dnevnog reda,

Ad.14. Zahtjev za razmatranje zakona o dopunama Zakona o carinskoj tarifi BiH, po članu 100. Poslovnika Doma naroda

Molim vas kolege, ja imam ovdje jedan...ovaj zakon je danas bio na dnevnom redu u Predstavničkom domu i mislim da su se razišli poslanici na ovom zakonu i prekinuli su Skupštinu, prekinuli su zasjedanje i ja molim i predlažem da mi skinemo ovaj zakon sa dnevnog reda i da ga predvidimo, nećemo ga odbaciti i da ga ostavimo za narednu Skupštinu.

Izvolite Vinko.

VINKO RADOVANOVIĆ

Gospodo predsjedavajući, dame i gospodo sobzirom da ovaj dom ima zaključak o usvajanju zakona i da smo tim zaključkom regulisali da mi ne usvajamo zakone prije Predstavničkog doma, ja predlažem da ovaj zakon odložimo, ustvari usvajanje ovih

izmjena da odložimo do mišljenja Predstavničkog doma, odnosno do usvajanja u Predstavničkog doma.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. I to je, dakle slažemo se.
Evo ja ću ovo staviti na glasanje.

Ko je za to da ovaj zakon odložimo za narednu sjednicu. Ko je za? Jesmo li jednoglasni?

Ima li neko suzdržan?
Jednu od narednih sjednica.
Dakle jednoglasno odlažemo ovaj zakon.

Petnaesto. Petnaesta tačka dnevnog reda je

Ad.15. Informacija o izdatim dozvolama za izvoz/uvoz naoružanja i vojne opreme u 2003.god.

Izveštaj nadležne komisije ste dobili. Ima li. Ova informacija. Ima li neko? Izvini, ne vidim. Halo da ti kažem, ti kada digneš ruku ja mislim hoćeš da pišeš. Hajde molim te, oprost.

Zrno. Molim te u buduće bijeli karton.

BRANKO ZRNO

Na Zajedničkoj komisiji za odbrambenu i sigurnosnu politiku i nadzor nad radom povremenih i sigurnosnih struktura na razini Bosne i Hercegovine razmatrano je Izvješće Vijeća ministara Bosne i Hercegovine. Vijeće ministara Bosne i Hercegovine dostavilo je dana 22.4.2004. Informaciju o izdatim dozvolama za izvoz/uvoz naoružanja i vojne opreme u 2003. godini.

Zajednička komisija oba doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine za odbrambenu i sigurnosnu politiku i nadzor nad radom obrambenih i sigurnosnih struktura na razini BiH na 6. sjednici održanoj 10.5.2004. razmatrala je Informaciju i istu primila k znanju. Nama je informacija prezentirana. O njoj se na Komisiji razgovoralo. Bilo je i pitanja. Dobili smo i odgovor da će odgovor na ona pitanja koja su postavljena na Komisiji dobiti osobe koje su postavile određena pitanja.

Znači o Informaciji se ne izjašnjavamo. Ja ne znam izjašnjavamo se uglavnom Komisija je primila k znanju i na taj način prosljedila Parlamentu.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Ima li potrebe gospodine Doko? Hvala lijepo. Imamo li, malo molim vas, imamo li potrebe za diskusijom?

Dakle, možemo li kazati, gospodine ministre izvolite. Može, kako ne može. Uvijek može.

DRAGAN DOKO

Hvala gospodine predsjedatelju, uvaženi zastupnici ja stvarno želim se uključiti i do kraja dovršiti ovaj, ovu informaciju. Mislim da je ovo stvarno kvalitetna informacija i da je ovo ono što Bosna i Hercegovina treba uraditi u ovom procesu udruživanja Partnerstvu za mir i mi ćemo se potruditi da čak i ovu informaciju publiciramo i da imamo tu i prezentaciju onoga što je kvalitetno. Vezano za pitanje koje je postavljeno, ja sad nisam dobro informiran, da li se to odnosi na ovo pitanje jedne isporuke koja je bila za jednu tvrtku u Izraelu, ako je to to, dakle, mogu dati informaciju da se radi samo o probnoj seriji, radi, eventualne daljnje prodaje, do koje je, evo po našim saznanjima nije ni došlo. To je ta informacija, ukoliko je to vezano za Komisiju, pa pretpostavljam da ...

MUSTAFA PAMUK

Hvala vam lijepo. Molim vas, evo čuli smo i pojašnjenje gospodina Doke. Ja mislim da možemo kazati da smo prihvatili ovu informaciju, odnosno da smo je primili ka znanju. Ne znam iskreno je li se treba glasati ilil ne glasati, ali uglavnom, hajde da i ja kažem da smo primili k znanju ovu informaciju i da je, evo dijelimo mišljenje gospodina Doke, našeg ministra, da je to kvalitetna informacija i slažemo se i s tim da ona ide u, negdje da se afirmira ono što rade BiH. Hvala vam lijepo.

Ad.16. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Prvog amandman sporazuma kreditnom sporazumu između Bosne i Hercegovine i Evropske banke za obnovu i razvoj

Izvještaj nadležne komisije ste dobili. Ja bih molio predsjednika Komisije da nas malo informiše o tome.

HASAN ČENGIĆ

Dakle, ukratko, radi se o kreditu, odnosno kreditnom sporazumu između BiH i Evropske banke i radi se samo o promjeni namjene određenih sredstava unutar istog korisnika. Dakle, radi se dijelom o promjeni namjene za potrebe rekonstrukcije objekata kontrole vazdušnog saobraćaja na aerodromu Banja Luka i studije izvodljivosti u vezi sa izgradnjom puta između Banja Luke i Gradiške, odnosno Bosanske Gradiške.

S obzirom da je ovaj amandman prošao potrebnu proceduru i dobio podršku Vijeća ministara i Predsjedništva, Komisija je bila mišljenja da treba sugerirati ovom domu da se prihvati ovaj amandman. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala predsjedniku Komisije gospodinu Čengiću. Ja mislim da bi, javlja li se neko za raspravu. Ja stavljam na glasanje. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Prvog amandmana Sporazuma, kreditnog sporazuma između BiH i Evropske banke za obnovu i razvoj.

Ko je za? Hvala lijepo. Dakle, jednoglasno.

Ad.17. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Drugog amandman sporazuma kreditnom sporazumu između Bosne i Hercegovine i Evropske banke za obnovu i razvoj

Također, gospodin Čengić.

HASAN ČENGIĆ

Komisija je na istoj 18. sjednici razmatrala i ovo pitanje. Naime, ponovo se radi o kreditnom sporazumu između BiH i Evropske banke. Ovaj put se radi o korisniku Elektroprivreda RS, odnosno, konkretno Termoelektrana ili Termocentrala Ugljevik.

U prvobitnom sporazumu bilo je predviđeno da se oko dva miliona sredstava koristi za novu transportnu liniju otpada, odnosno pepela, sada se predlaže da se to koristi za određeno poboljšanje filtera. Oprema je već gotova i krajnji korisnik sugerira i traži, predlaže da se prihvati ova promjena i ovaj amandman je prošao potrebnu proceduru Vijeća ministara i predsjedništva i, iz tog razloga, s obzirom da se radi o istim sredstvima o istom korisniku, Komisija predlaže da se prihvati i ovaj amandman. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Ima li potrebe za bilo kakvom diskusijom? Nema. Stavljam na glasanje davanje saglasnosti za ratifikaciju sporazuma.

Dakle, jednoglasno. Hvala vama kolege. Nema niko protiv. Nema niko suzdržan.

Ad.18. Davanje saglasnosti za ratifikaciju sporazuma između Bosne i Hercegovine i Švajcarske Konfederacije o unapređenju i recipročnoj zaštiti investicija

Ima li potrebe ministarstvo. Hvala. Gospodine Čengiću, dobro došao

HASAN ČENGIĆ

Zahvaljujem. Komisija je raspravljala i ovopitanje, pošto se radi o jednoj, o jednom sasvim uobičajenom sporazumu kakvih je BiH već više ratificirala i pošto se radi o Švicarskoj, mi smatramo da je svakako ovaj sporazum potreban. Komisija sugerira i

predlaže Domu da prihvati, da da saglasnost na ratifikaciju ovog sporazuma, a naša želja u Komisiji je da se što prije ovaj sporazum i realizira, odnosno počne primjenjivati na način da što više investicija iz Švicarske dobijemo u BiH, pa da prvo mi štitimo njihove investicije, a poslije ioni naše. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Čuli smo stav Komisije, obrazloženje gospodina Čengića. Stavljam na glasanje. Davanje saglasnosti za ratifikaciju sporazuma između Bosne i Hercegovine i Švajcarske Konfederacije o unapređenju i recipročnoj zaštiti investicija.

Ko je za?

Ima li suzdržanih? Nema.

Ima li protiv? Nema.

Dakle, jednoglasno. Hvala vam.

Ad.19. Davanje saglasnosti za ratifikaciju sporazuma o znanstveno-tehničkoj saradnji između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vijeća ministara Srbije i Crne Gore

Komisiju smo pozvali da se

HASAN ČENGIĆ

Ista naša komisija je na istoj sjednici razmatrala i prijedlog ovog sporazuma za ratifikaciju i dali smo prijedlog, odnosno sugeriramo i predlažemo ovom domu da dadne saglasnost na ratifikaciju ovog sporazuma, s obzirom da postoji duga saradnja, naučno-tehnička saradnja između BiH i Srbije i Crne Gore, s obzirom da postoji i niz projekata koji teku i, s obzirom da svakao smatramo da iskustva, znanje i mogućnosti dalje saradnje između ove dvije zemlje su važne i potrebne i mislimo da bi ovim ratifikacijom ovog sporazuma čitav ovaj proces bio i ubrzani olakšan. Iz tog razloga, predlažemo da se dadne saglasnost na ratifikaciju sporazuma.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Čengiću. Evo, čuli smo prijedlog Komisije.

Ko je zato da damo saglasnost na ratifikaciju sporazuma o znanstveno-tehničkoj saradnji između Vijeća ministara BiH i Vijeća ministara Srbije i Crne Gore?

Ko je za?

Dakle, jednoglasno. Sada je 20. tačka dnevnog reda.

Ad.20. Davanje saglasnosti za ratifikaciju sporazuma između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vijeća ministara Srbije i Crne Gore o povratku izbjeglih lica iz Bosne i Hercegovine i Srbije i Crne Gore

Izvolite gospodine Filipoviću.

ILIJA FILIPOVIĆ

Hvala lijepa gospodine predsjedavajući. Evo, ja bih izvijestio Dom da je Ustavno-pravna komisija razmatrala ovaj sporazum i da preporučuje Domu da dadne suglasnost za ratificiranje i istodobno želim trijumfalno izvijestiti ovaj dom da nije bilo amandmana, da nedadne saglasnost za ratificiranje ovog sporazuma.

MUSTAFA PAMUK

Hvala vam lijepo. Ima li diskutanata? Nema.

Ko je zato da damo saglasnost na ratificiranje sporazuma između Vijeća ministara BiH i ...?

Ko je suzdržan? Nema niko.

Nema niko ni protiv. Hvala vam lijepo.

Drage kolege, ovim bismo iscrpili dnevni red, a ja ću vam sad, obzirom da je ovo, ja se nadam i ova sjednica, koju sam ja posljednja u ovom mom osmomjesečnom mandatu koju sam ja vodio. Naredne sjednice vodiće moj kolega Goran Milojević, a mi ćemo tu primopredaju u onom formalnom smislu izvršiti negdje 28. ili 29. i napraviti ćemo, najvjerovatnije jednu konferenciju za štampu, na kojoj ćemo kazati šta smo to učinili, a šta nismo u ovom mandatu.

Sjednica je završila sa radom u 18,00 sati.